

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

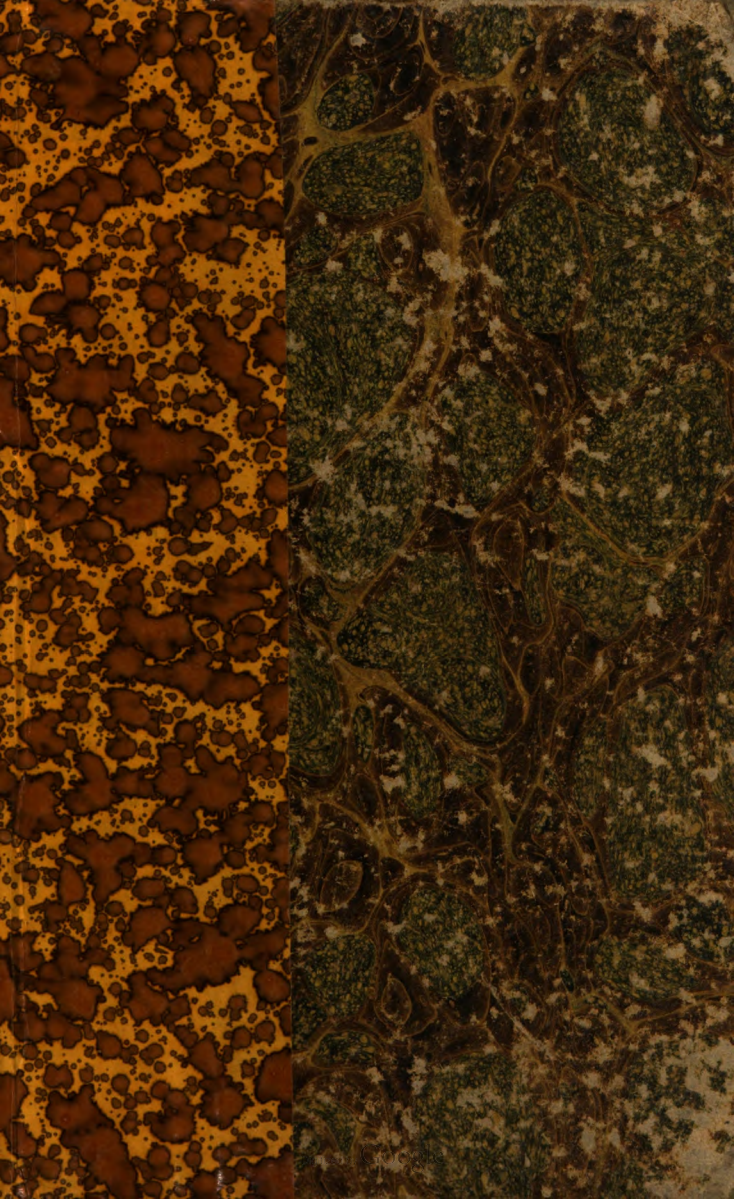
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

Scheele p. 95
XN.06024.-

(12), 244 pp.

secund. comp. p.

GEESTELYKE GEZANGEN

En

GEDIGTEN,

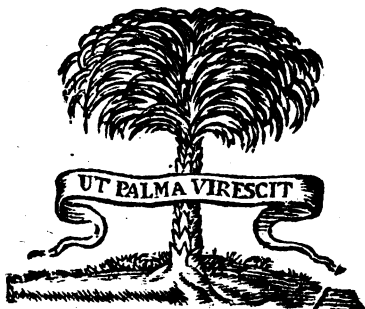
In verscheide gelegentheden des Tyds en
Gemoedsgestaltens zaamen gestelt,

D O O R

FREDERIK VAN HOUTEN;

*In zyn Leeven Bedienaar des Heiligen Euange-
liums te Middelburg in Zeeland.*

Den tweeden Druk vermeerdert en verbeterd.

Te AMSTELDAM;
By JACOBUS BORSTIUS, Boekverkoop-
per, op den Nieuwendyk, het vyfde huis van
den Dam. 1722.

T O T D E N
L E E Z E R.

Gunstige en deugdlicvende Leezer.

D At Godvrugtige en geagte Mannen al van oude tyden de Gemeente hebben tragten te stigten met Geestelyke Gezangen en Gedigten, en dat dezelve met aangenaamheit zyn ontfangen, ende met vrugt gebruikt, is bekendt. Deswegen denkenwe niet dat het gewraakt zal worden, dat we deeze in het ligt geeven, die gemaakt zyn door den Eerwaarden en regt Godzaligen F R E D E R I K V A N H O U T E N, in zyn leeven Bedienaar des Heiligen Euangeliums te M I D D E L B U R G in Z E E L A N D T. Het grootste gedeelte hier van is na zyn Overlyden onder zyne Schriften gevonden: de overige waren hier en daar verspreidt en alreede gedrukt: die weinige hadden zo veel genoeggen gegeeven, dat 'er

* 2

ver-

TOT DEN LEEZER.

verscheide ernstige verzoeken quaamen aan de geene die de Schriften van dien zaligen Heer in handen hadden ; dat toch het geene zyn Eerw: in digtmaat tot stigting hadde opgesteld, mogte by een gezamelt, en door den druk gemeen gemaakt worden : waar toe Zy Haar hebben laten bewegen, op hoope datze ten gemelden einde van vrugt zullen zyn.

't Zal niet noodig zyn deze GEZANGEN en GEDIGTEN aan te pryfen: Wy meenen, dat die den Heer FR. VAN HOUTEN hebben gekent, (al was 't maar by naam) wel geneegen zullen zyn om dezelve te doorbladeren, alzo syn Eerw: alomme in een gezeegende gedagtenisse is, en bekent voor een Man wien de Heere begunstigt hadde met een zonderlinge maate van syn Geest, die ook zoo overvloedig in Hem wrogt, dat hy in de liefde tot de Heere Jesus, en tot d'uitbreiding van syn Koninkryk uytblonk: waar van syn tedere geneegtheit tot alle die des Heeren beeld vertoonden, zyn kragtig bidden, zyn ernstig prediken, exemplaare Godvrugt, en stille gelaatenheid, onder zo een langwylige en smertelyke bezoeking, de uitwerkzels waren.

De Heer PETRUS IMMENS, onzes
za-

TOT DEN LEEZER.

stigtinge van zyne mede Christenen aan te leggen, en dus des Apostels lesse te betragten, *leert en vermaant malkanderen met Psalmen, Lofzangen en Geestelyke Liederen*, en om alzo den verderen opbouw van Gods kinderen daar door te bewerken.

Die vrugt wenschen we U E. (Waarde Leezer) die deeze bladeren in handen koomen, met ons gantze herte toe: Dat wy toch van onze zyde zorge draagen, dat we onder zoo een overvloed en verschiet van middelen der genade niet onvrugtbaar blyven, maar allezins tragten te vorderen in geloov' en Heyligmakinge, en alzo te schynen als ligten in het midden van een krom en verdraait geslagte; tot grootmaking en verheerlykinge GODTS, in zyne vrye genade.

BLAD-

B L A D W Y Z E R.

A.

- A**ch! dat ik voor u leveu mogt. *Ziels Uitgalming.* Pag. 90
Klagte, over Zatlans list en geweld.
 Ach! ik elendig mensch, wie helpt my stryden? 101
Een Christen roemende in Gods Verbond,
tegen Duyvel, Vleesch, &c.
 Ach hoe geneuchlyk, en hoe hecrlyk! 213
Zielsworstelingen met den Heere Jefus.
 Ach Jefu! goedig Heer. 222

D.

- Eenzaam Nagt-Gepeins.*
 Draagt-d'allertrouwste Borg. 27
Der Gelovigen sterkte in den Heere, en in
Hem overwinnende.
 Daar dryft de vreugdt de zugt om hoog. 75
Christus overwinnaar van zyn Eigendom.
 De Vorst Messias is met helden schreeden. 115
Kloekmoedigheids Lof, over Spreuke 18: 14.
 De Geest des Mans die moedig is. 138
Uitbreiding van den XXIV. Psalm.
 Die zoon! dat ongeschapen woordt. 146
Vers III.
 Die Hoog-verheven Majesteyt stelt Jood en Grick de
 wetten. 152
Vers IV.
 Die haar steeds geven tot een roof. 157
Op d' Afbeelding van Do. Gualtherus Bodaan.
 Dit is hy, die langs deugd ten top van eere klom. 243
Op den Zelfen.
 Dit is het schaduwbeeld van Amstels Kerkjuweel. 244
Ziels-

B L A D W Y Z E R.

E.

- Ziels-zuchting, in bezoeking zynde.*
 Ei beur myn herte op. Pag. 98
Vers IX.
 En daarom, hef uw hoofden op. 195

G.

- Ziels-zucht om des Heeren hulpe.*
 Getrouwe Hemel Heer. 10
*Een worstelende Ziele in verscheidene
 gestalten.*
 Gedugte Majesteit, en hoog verheven Koning. 12
*Ziels-zucht om de volle beheerschinge door
 Jesus.*
 Gedugte Hemelvorst. 46
*Nederige en vreugdryke verwondering
 over den Zone Godts in de aangename
 Mensheit, en heitryke Verlos-
 sing, &c.*
 Gedugte God, grootmagtig Heer en Koning. 112
*Zions Zugting tot den verhoogden Heiland
 Jesus.*
 Gestrenge Majesteit. 217

H.

- Weemoedige Klagte aan den Heere Jesus.*
 Houw op! ach Heiland waak! behoed ons
 voor verdrinken! 70

I.

- De Oogsttyd Vergeestelykt.*
 't Is Oogstmaandt ziel, ei zie hoedruk. 63
 Een

BLADWYZER.

Een Christen in verscheiden gestalten.

Jehova, heilfontein! ei! wil het zalig leeven. 126

K.

*Ziels-zucht tot Jesus om zyn innigste
gemeenschap.*

Kom, o Vorst! en Heilandt, kom. 93

L.

*Ziels-zucht van een Leeraar in dorheit
en onvrugtbaarheid.*

Laat ik heilig voor u leeven. 107

M.

Ziels-begeertens na den Heere Jesus.

Of, Jesus in alles gezocht en beschouwt.

Myn luisterryke Vorst geef klaarheid. 50

Heilryk en onbevlekbaar beerlyk lot.

Maar Sara! zyt gy dus uw leet en smert
ontvlooden. 239

N.

Uitbreiding van den XXIV. Psalm.

Nu swaait de hooge Hemelvorst. 132

Aandagt op 't beschouwen van Jehovah.

Nu dring myn ziel in aandagtsoeffeningen. 216

O.

Klagt over de Inwoonende Zonde.

Op hertelooze hert!

30
Ziels-

B L A D W Y Z E R.

<i>Ziels-worsteling met Jesus.</i>	
Oorzaak van geluk en vrede.	56
<i>Innige Ziel-zuchten.</i>	
O Algenoegzame en hoog geduchte Koning!	58
<i>Jesus Koning onder alle Volkeren.</i>	
Op! Volkeren op.	83
<i>Op het Afsterven van I. D. M.</i>	
O Kruiskerk! weer een stut verlooren!	122
<i>Zugt om Gemeenschap met Godt.</i>	
O Jehovah ligt en leeven.	225
<i>Kort Gebed voor 't leezen van Godts Woord.</i>	
O Eeuwig leevend Woord, uw woord is geest en leeven.	238

S.

<i>Jesus tot Koning gebuldigt.</i>	
Sions Koning, Salems eer.	53

T.

<i>Israels lang gewenste dag.</i>	
Treurig Zion, beur nu u logge geest om hoge.	78

V.

<i>Ziels-worstelingen.</i>	
Verstaalt gemoet, onbuigzaam hert.	1

W.

<i>Dank-digt.</i>	
Wel wat onverdiende goedheit.	30
<i>Zions geestelyk verval beschouwt en beklaagt.</i>	
Wat sware slag, waar wil dit heen?	88
	<i>Pligt</i>

B L A D W Y Z E R.

<i>Pligt eens Christens onder Gods tugt-roede.</i>	
Wat klaagt de mensch die leeft?	95
<i>Ziels-zuchtingen.</i>	
Was dat myn bezigheid, den Heere groot te maaken.	100
<i>Christus Heerschappy over zyn Volk, en Vyanden.</i>	
Welzaalig Erfvolk daar God zelf wil woonen.	118
<i>Vers VIII.</i>	
Wie is die Koning zoo vol eer?	182
<i>Vers X.</i>	
Wie is die Vorst vol eer?	200
<i>Lofgejuich over de groote gunstbewyzen des Heeren.</i>	
Waak op myn ziel, om uwen God te pryzen.	228

Z.

<i>Zions Hallelujah.</i>	
Zing nu, op! roem nu, met blydschap den Heere.	86

PSALM 96: 1, 2.

Singt den HEERE een nieuw Liedt , Singt den HEERE gy gantsche aarde.

Singt den HEERE , looft synen Name : bootschapt syn heil van dag tot dag.

COL. 3: 16.

Het woordt Christi woone rykelijk in u in alle wysheit : Leert ende vermaant malkanderen , met Psalmen ende Loffangen , ende geestelyke Liedekens , zingende den Heere met aangenaamheit in uw herte.

---

t'Amsterdam by JACOBUS BORSTIUS,
zyn ook gedrukt

WILLEM D'ORVILLES *Geestelyke Gezangen* over verscheide Bibel- en andere Zede-stoffen, alle op Zang-vooisen, in 8.

En

HIERONYMUS SWEERTS *Innerlyke Ziel-togten op 't H. Avondmaal*, nevens eenige *stichtelyke Zedezangen*, in 8.

G E E S T E L Y K E
G E Z A N G E N
En
G E D I C H T E N.

ZIELS-WORSTELINGEN.

STEM: *Tranquille cœurs préparez vous.*

1.
V Erstaalt gemoedt / onbuyszaam hert /
Hoe hoog zal nog uw weevel steg'ren ?
Derwonde siele zonder smert /
Zult ge nog lang geneezing weeg'ren ?
Ach! uw schuld // Gods geuild
Daag'lyks tergt / en gh' deryt /
Dat hy zyn ligt verbergt.

2.
Geen barffe zee-baar u verzet :
Die zoud' uw traan-bzon doen ontspringen ?
Het zwaard / aan elk een kant gewet /
Kan nog dooz been / nog hert vogt dzingen.
Ach! myn hert // Dus verweet ?
Zoo versteent als een rots /
Den diamant ten trots ?

3.
Duld dog niet langer dat het zelf
U ongevoelig zoud verheffen
Tot aan't onmeetbaare gewelf /
Houd op! Gods wraak-zwaard zoud u treffen /
Ziel / op keer // Keer dog weer!
Werp uw hert ned'rig neer
Dooz uwren Hemel-Heer.

FREDERIK VAN HOUTENS

4.

Ik wil; maar ach! mijn kraagt ontgelydt;
Ik zink / ach! ach! ik kan niet willen.
Daar berg ik my in dezen stedyt?
Daar mee zal ik Gods toorn stillen?
Ach! mijn quaadt // Heeft de maat
Van Gods wraak opgehoopt;
Myn schuld my tegenloopt.

5.

Watmeert ik dapper werd geschild /
En ik myn grondslag weg zag wellen;
Was Jesus my een vaste stut /
Ik staand' op hem / hiet Dood en Helle /
Als de Dzaak // Met vermaak /
Zyn feryn op my spooq /
Deroverde myn oog.

6.

Het herte van myn Gedyt-verwand /
Liet heym'lyk sterkte in my bloeyen.
Was 't hert berzenget? een and're brand
Deed' ziel / en zin in liefde gloeyen.
Als die vlam // Binnen quam /
Wierd het vier van de lust
Verdoofst / en uytgebluft.

7.

En nu de oorlog naauw begon /
Liet ik my als een bloode hangen;
Die eerst zoo zeeg'-ryk overwon /
Blyft nu in seed're haeijen hangen.
Van uw God // (die uw lot
Onderhoud) af te gaan!
En op uw zelfs te staan!

8.

Ach! dat ik ooit mijn Geydegom
Dit duyst're straf-woord af doyst persen.
Mijn' misdaan dzingen in een drom /
Elk komt mijn outrouw steeds verberffen.
Ach! helaas! // Walg'lyk aas!
Zie hoe snood gy beragt
Uw Heylands trouw en kraegt.

Ach!

9.

Ach! eygen zelf! / gy zyt de grond /
 Uw valsche schyn komt my betooveren;
 Ikreeg 't hert berouwt; gy naamt de mond;
 Hoe juicht gy nu in dat verouwen?
 Eegen Ik! // Ach! uw strik
 Was een deur tot een daad,
 Die als een scheidsmuur staat.

10.

Die als een wolk van digt metaal /
 Op van mijn ziels-vriend af wilt weeren;
 Mijn schuld verdooft dien zonnestraal;
 Spreek / Jesus lief! wat zal ik heeren?
 Ach! mijn oog // Dloog te hoog /
 Doch mijn hert zag van ver
 Haar lieve maggen-stro.

11.

Hog rees 'er eenig schoner sichte;
 Hog voeld' ik vorkjes van ouersmen;
 Ik zeeg (ik! ik! weerspanning wichte!)
 Mijn trouwe weer-helst in de armen;
 Ach! hy hiel // Zyn en-ziel
 In bedwang / zyn geweld
 Mijn hoogmoed nederveld.

12.

Zyn hand wierp haast het hert teo-neer /
 Dat eerst zoo hoog was opgevoert;
 Ik gaf / dooz nood-dwang / hem de eer /
 Een inval had die rots verhoert.
 Ach! hoe zoet // Dooz die gloet
 Uytgebluft; schoon het hert
 Daar dooz ghyphen werd.

13.

Hoe deerlyk leep' ik naar gedrukt
 Ik ziel-toogd' alle oogenblikken;
 Dan scheen ik eens het zelfs ontrukts
 En ach! ik viel in wreeder strikken
 Als ik vloodt // Dooz den nood
 Zag ik eerst / dat mijn hert
 In dist' les was verpoert

A 2

Bzak

14.

Brak band en stik? wierd 't hert eens vlot?
 Ontzag / en liefde deed' my beeven;
 Met spang de vzeugd' in 's Christus lot!
 Nog vzees' ik Jesus aan te kleeven.
 Al de list // Was vermist /
 Met te veel lossigheid.
 Mijn zagn heeft my mislept.

15.

O giftig afgrond! ak'tig nest!
 Uw spook bezwaakt mijn Konings luster.
 Ach ongelooft! foei! hel'sche pest!
 Gy zyt mijn nagt-spook in het duyster.
 Schoon ik u // Dlied' en schuto' /
 En uw pylen veracht;
 Nogtans vernieut' g' uw kragt.

16.

Foei! dat ik immer my begaf
 Tot ziel verdervend redeneeren!
 Straks stot' ik van mijn grondslag af /
 Als ik my dapper woud' verweeren:
 Ach! mijn zucht // Kreeg geen lucht /
 Heel het hert leyd bekueldt.
 In Satans woerd gemeldt.

17.

Doch wierp ik my / gantsch onbezigt /
 In d'oceaan van Jesus goedheid:
 Hy was mijn schild en vaste boeg /
 Hy zelve trok my dooz zyn zoetheit:
 Was mijn stem // Maar tot hem;
 Ach! hoe lief! ach! hoe zoet!
 Gung hy my zelv' te moet?

18.

Foei! diepe onkund' / spoozloos blypn!
 Hoe hond' ik u zoo ligt gelooven?
 Weg! weg! uw omtrek is te kleyn /
 Gy zult mijn waare rust niet rooven.
 Foei! dat ik // Doit de schrik-
 Gaf gehooz / eer het oog
 Dooz wolk en neev'len vloeg.

Ach

19.

Ach eigen ik! dat is uw' list /
 De zaak van buiten te beschouwen;
 En breekt de schoos? een smook / een mist
 Belet het heilige vertouwen:
 's Heeren lamp // Doo? die damp
 Wordt beswalkt; en de geest
 Verwert is / en bezeeft.

20.

Weg Satan! ik betrouw u niet;
 Gy kunt naauw anders als bedziener:
 De Geest / die 's Heeren dieptens ziet /
 Die wil / die kan / die zal niet liegen.
 Houd' ik wagt // Dag en nacht /
 Straks geest hy te verstaan /
 Wat weg ik in moet slaan.

21.

O! trouwe Leidman op mijn weg /
 Gy liebt / gy stiert niet dan naar waarheid.
 Foei my! dat oost mijn overleg
 My afrok van die zind're klaarheid.
 Kunt gy nog // Mijn bedrog /
 En mijn spoorlooze schuld
 Verzaagen met gedult?

22.

Ik zink! ik smekt! ach! ach! ik sterf:
 Zoud' ik u nog tot straffen dwingen /
 Daar Vaders gunst / en Jezus erf
 My aanbloeit in verwondelingen.
 Duldt niet meer // Dat uw' eer /
 En uw' glans werd verdooft /
 Of van het zelf ontroofd.

23.

O schoone stond! o zalig uur!
 Wanneer mijn Dozt mijn liefde in nam;
 Een hemels straat! Gods liefde vure
 Deed' dat het woord my in den zin quam /
 Dat de eer. // Van mijn Heer
 Mit het oog was geraakt.
 Hoe dwaas werd ik gemaakt?

A 3

Doch

6. FREDERIK VAN HOUTENS

24.

Doch dat is hoorzegt / ~~W~~ ^Winſt / ſa gunſt /
 Wanneer het licht my komt ontdekken /
 Dat is de weg, daar legt de kunſt /
 Om dan zig zelfs geheel t' ontdekken /
 Om in woed' // ~~E~~ ^Et de ſchoot
 Van ſyn Vader te blien /
 En op ſyn gunſt te zien.

25.

Als ik beſtraalt word van myn Zon /
 Wanneer de bloed van myn gedagten /
 Zich looft in 's Hemels liefde-bzon /
 Dan kan ik my gelukkig achten.
 Ben ik d'zoo // Dan om hoog
 Zigt een dauw / die het hert
 Ontheft van angſt en ſmert.

26.

Ach! die zyn hert eens voeld' ontſlaakt /
 En zeeq-verovert in de handen
 Van Jezus / daar het vry gemaakt /
 Niet als in zuiv're min zal branden.
 Ach! die zucht // ~~H~~ ^Haar haar blucht
 Al te vzoeg naar die Stad /
 Die al myn goet bevat.

27.

't Is immers vzeugd' / en heils genoeg /
 Een zuiver hert vooz God te binden.
 Wat wensch ik als ik laat en vzoeg /
 Myn wil aan Jezus vast voel binden?
 Maar helaas! // ~~S~~ ^Stante dwaas /
 Dat ik my in het zelv'
 Zo ſchandig ſteds bedelv'.

28.

Dit is myn luk en zaligheid /
 Wanneer ik need'rig ben geboogen /
 En tot Gods zuiv're diens bereid:
 De reinheid hebben nu myn oogen /
 Tot haar doel // ~~D~~ ^Du de poel
 Van myn vuil is ontdekt /
 Haar ſtank my daag'lyks wekt.

Zelfs

29.

Zelfs dit verschaft my zyne stof /
 Om mynen Koning dank te zingen;
 Dit verft my juichend' tot syn lof /
 Dan smelt' ik in verwonderingen /
 Dat nu Godt // Tot syn lot
 Satans zaadt / vuil en boos /
 Mit vrye gunst verkoos.

30.

Dan leer' ik ! Wat een bloedig werk-
 Myn Dienst moest werken in zyn lyden;
 Dan voel' ik / hoe geweldig sterk
 My syn moest / die my zoudt bezynen /
 Ach ! ik leer' // Dat myn Heer
 Maar alleen / dooz zyn geest /
 Het kranke hert geneest.

31.

Dan voel' ik een verhoogen dzang /
 Om myn verleide wil te buigen
 Tot Jezus lief; ach ! ach ! hoe lang !
 Ach ! zal ik niet tot laab'nis zuigen;
 Ach ! my dooft // Long en booft
 Is verhit dooz de stropd ;
 Ach ! ach ! myn ziel m'ontgloft.

32.

Daar krijg' ik ligt ! daar dzing' ik in !
 Daar zie ik het van zonden krielen.
 Daar zie ik / of ik deinz' / of win.
 Daar dood' ik / die ter nederbielen.
 Als het quaad // My verraad /
 Dit 's de winst / die ik trek /
 Dat ik haar list ontdek.

33.

En werp' ik my maar need'rig neer
 In d'armen van syn vrye liefde:
 My duldt niet / dat ik ledig heer' /
 Zyn gunst my zelfs het hert doozgriefde.
 Kom ik maar // in gebaar;
 Neem ik toevlugt tot hem;
 My hoort terstond myn stem,

A 4

Woz

34.

Woord' ik in mynen loop gestuip?
 Zie ik my redd'loos / en verlegen?
 De Zatan kreeg my wel ten buyt:
 Maar 't herte is hem al ontzeegen.
 Mis ik licht? // o ik zwigt' /
 Noch ik val daarom niet;
 Ik kusse myn verdoziet.

35.

My'n Herder maar zyn stok gebruikt /
 Om myn' trouw'loosheid t'huis te zoeken:
 Zo word myn trotze zin' gekruikt;
 Dan zie ik myn vervuilde hoeken.
 Droeve stontd // Doe myn mondt
 (Al te zoet op gemak)
 My'n Koning tegen sprek.

36.

Foel bzeugd! foel wreede eigenheid!
 Hoe kan ik zo vast aan u kleeven?
 Wyk van my met uw slim beleid;
 Gy hebt my uit het spoor gedreeven:
 Al uw woel // Mist het doel /
 Uw verleidend geweld
 My'n ziel in angst bekneldt.

37.

Noytans ontzinkt de moedt my niet /
 De dreefheid mag eens zeegepraalen /
 De geest haar onderscheid / hy ziet
 De list / en doet my adem haalen /
 Mits in angst // Word de bangst
 (Hoe verbaast en verdrukt)
 Dien magtigen ontruk.

38.

En schoon ik al myn voorraad mis /
 Is 't voorwerp van myn hoop verdweenen?
 Staa ik omruyt in duisternis?
 Nog breekt' ik door de wanhoop heenen.
 Schoon de vrees // Topwaarts rees /
 Nog blyd' ik moedig staan /
 En kleeft myn Velland aan.

En

39.

En zoud' ik niet? ik hoor' hem toe;
 Ik draag' al / wat hy op wilt leggen;
 Hy slaas my vry? komt tugt en roe?
 Ik wil u / zonder tegenzeggen /
 Neemen aan // Want syn slaan
 My doch zuiv' ren moet.
 Syn goedheid maakt het zoet.

40.

Of schoon ik onder zo een pak
 Beslyk / dan ry? / dan win ik weder;
 Myn swoegen eindigt in gemak /
 Ik val doch op myn grondslag neder /
 Daar ik blyb' // En ik dzyb' /
 Dooz syn kragt / en geweld /
 Myn Byand uit het veld.

41.

Of mis ik zelfs myn Bzuidegom /
 Is heel myn grondslag my ontnomen?
 Syn voetstap zegt my: kom / ei kom!
 Nog schroom' ik niet in al myn schroomen
 Dan waardeer // Ik myn Heer /
 Daar ik vaak t'onbedagt
 Syn goedheit heb veragt.

42.

Noch swigt ik niet; neen / dan kryg ik
 Een welgeballen in myn plaagen;
 Dan zie ik in een oogenblik /
 Hoe ik myn Vriend dwong tot die slagen:
 Ach! myn wil // Houd u stil:
 Want zo dzykt 's Heeren lof
 Myn mond neer in het stof.

43.

Ik schat het vooz een groot geluk /
 Dat ik dzywillig hien verkiezen
 Die weg vol tegenspoed en dzyk /
 Al moet ik alle troost verliezen:
 Gaa dzy vreugd // Zonder deugd;
 Gy behoort my doch niet /
 Wat weelde gy ook briedt.

44.

Ik wil myn plicht, (schoon ryk van pijn)
 Geen hoopvaard' wil ik doch bedingen:
 Wie! zou het dan onbillik zyn /
 Wanneer het quaad my komt bespzingen?
 Neen! o neen! // 'k Ben te vzeen;
 Dan myn wil stond' ik af /
 Doe ik my over gaf.

45.

Myn Jesus maak' het / zo hy 't maakt /
 Hy kan niet dan syn eer bettachten;
 Word' dooz een wyl myn vzeugd' gestaakt?
 Zo vind' ik blydschap in het wachten.
 Als de tyd' // Dan myn strydt
 Is voleind / word' de kroon
 (Mit vze gunt) myn loon.

46.

Op! op! myn ziel! staak uw gekerm /
 Des Heeren blydschap zal u sterken;
 Ja zelfs uw sterkte sijn. (Syn erm
 Zal doch den vyand wel heperken.)
 Zo tred' op // Dyz en bly
 Dooz het zuur / en het zoet
 Den hemel te gemoet.

H A L L U - J A H.

ZIELS-ZUGTINGEN,

Om des Heeren hulpe,
 Tegens de Geestelyke Vyanden.

Getrouwe Hemel-Heer!
 Merk op! ach! ach! verstaen en hoor myn angstig kermen.
 Ach! ach! vertoon dog puer dooz uw eer!

A

Ah hys' / ik ziel-toog' ; ach ! ik deynz' / ter stydperk upt.

Myn God ! wil u erbarmen :

Kom gy my behermen.

Onderzwaag myn ermen ;

Ach ! ik zyg' ter neer.

2.

Zult gy dan heenen gaan ?

De hout-vast van de hoop laat ik my doopt ontglippen ;

Ei ! wyk niet weg : neen Jesus / blyf dog staan ;

Ah volg / ik sleep u agter aan (ey ! ziet / myn hand be-
sterft dog aan uw' slippen)

Over berg en klippen ;

Myn bekleemde lippen

Kopen u nog aan !

3.

Doopt vreesd' ik booz een wondt /

Booz slag / nog stoot ; ik vrees' geen scherpegeste schigten /

Zoo maar 't geloof haar booz-dyft tegenstond ;

Ey ! laat uw Geest myn doof verstant / myn wil en dyften
bunnen / en verlichten.

Laat myn lusten zwigten /

Booz de liefde-pligten /

Han uw Trouw-verbond.

4.

Ach ! doodelyk geweldt /

En samendrang van schuld / han of myn erft beletten /

Geen eene zonde laat my ongequeldt ;

Alloersche Weerheft duld het niet / dat vleesch en Zelf /
haar vreeselyke netten /

Om my heenen zetten /

Wil haar macht verpletten /

Hely my sterke Helyt !

5.

Neem dog dat bolwerk in /

Waar upt de Duivel my geduurig komt bestyden /

Beheersch / en dwing myn eygen wil en zin !

Ey ! laat myn ziel / booz Godd'lyk overwigt / der zonden /
boep en band ontglyden.

Hely my upt dit lyden :

Kom my eens verlyden ;

Booz uw hemel-min.

Myn

6.

Myn Koning! duid het niet /
 Dat ik tot hoop en smaad van uw naam zoud' leeven:
 Ach! was myn oog een snelle pekelsliede;
 Gebruik uw hemel-kragt / en ruik my uit het zeld' / ik blijf
 'er vast aan kleeven.
 Zult gy my nooit geeven /
 ; Dooz uw woord te beeven?
 Oef / wat gy gebied.

7.

Ach! optogt van myn quaad /
 Gy dzingt my uyt het spooz / en voert myn blugge treden
 Lanys zulk een pad / dat my gestaag vercaad.
 Ach! Jesus lief! daar is myn hert; blijf dooz myn oog;
 zoo maak ik vaste schreeden /
 Zo ben ik met vreedden /
 Heyl / en zaligheden:
 Rijkelyk verfaadt!

E E N

WORSTELLENDE ZIELE;

In verscheidene onder een gemengde
 Gestaltens.

STEM: 't Vermaak van U te zien.

1.

Gedugte Majesteit / en hoog verheven Koning /
 Zie neder van uw wooning!
 Spreek een ontfermig woord;
 Ik leg byna in d'ruk / en tegenspoed versmoort.

2.

Myn ligt woord uitgeblust / myn ziel en kan niet vloten /
 Myn geest is toegesloten /
 Ik swammel / ach! ik zink!
 O God! zo gy my niet te hulp komt / ik verdzink.

Duit

3.

Dult gy dan dat de Slamy zo trots zal zegepraalen?
 Zal hy de pyas behaalen;
 Dat hy myn teed're ziel
 Ten pzoel kzeeg / als het hem maar luste en gebiel?

4.

Ih deins / o neen! ik swigt! de hel komt my bespyngen /
 Ach! kond' ik my ontwoyngen
 Uit dat zielmoordent net
 Van wanhoop / dat de Dzaak rondom my spant en zet.

5.

Wel Heiland kan de band des huto'lyks zo verstyten /
 Zie ihz' in stukken byten /
 Van myn arglistig hert /
 Dat aanspant met de hel tot meerd'ring van myn smert

6.

Of word de liefde-hoop / dooz myn verwaate zonden /
 Verslapt / of heel ontbouden?
 O neen! weg giftig' dofk!
 Syn eer-troon rust niet op de trouwe van syn volk.

7.

Of kringt myn Dziend berouw? komt hy syn eed t'ontbein-
 Of in syn min te deynzen? (zeu?)
 Noch minder; hy is God /
 Hy liegt niet / maar hy liefst het vaderlyk gebod.

8.

Hoe zoud het moog'lyk syn / dat d'onbegonne trouwe
 Myn heiland zoud verouwe?
 Dewyl de liefde-vlam
 In Gods volmaakte wil een eeuw'g' zitplaats nam.

9.

Doch niet uit 't schepsel / dat nog was / nog goed gedaan
 Nog eenig quaad begaan had; (had /
 Maar uit / en dooz / en tot
 Zig zelve / nam de Zoon de bozy-togt tot syn lot.

10.

Wie kan de diepte van myn heilands liefde peilen?
 Syn trouwe kan niet feilen;
 Dewyl syn heerlykheid
 Legt in het heil / dat vooz Gods kind'ren is bereid.

Daar

11.

Waar komt my dit van daan? zeg Heer / of niet uw liefde
 Myn boezem vaak doorgriefde?
 Hebt gy dan dooz uw hand
 Het queekzel van uw gunst nooit in myn ziel geplant?

12.

Zyt gy het niet geweest / die myre ziel beroerde /
 En tot u overvoerde?
 Die my trok dooz uw kragt.
 Met wond're hoopden uit de poel van d'yfliche magt?

13.

Zyt gy het niet geweest / die my het hert doozboorden?
 Met dieb're hemelwoorden?
 Heeft niet uw zuib're dienst
 My tot myn pligt verlokt op t'alleronboozienst?

14.

Liept gy my / Jezus lief: niet na? als ik ter helken
 Zo dazigtig heen woud snellen?
 Stont gy by d'ingang niet?
 Was 't niet uw sterke hand / die my te rugge stiet?

15.

Hebt gy my / dooz uw anke / niet tot uw min' gedreeden?
 Dwong gy my niet het leeven
 Te zoeken in gelook?
 Kreegt gy (o wraicheld! hoe myn hert niet tot een roef!

16.

Wie gaf my dog een waag / en affschrik van de zonden?
 Ei! waaren 't niet uw wonden?
 Wat reinigde myn hert?
 Was 't niet het doep? dog lief gedenken aan u smert?

17.

Wat doet m' een fels gelae vertoemen in myn quynen?
 Wat draagt / wat ligt myn pynen?
 Wat perst my in myn drik?
 Te juichen? en in schaare te roemen van geluk?

18.

Zeg Heiland! is het niet doog van onpeffice goedheids?
 Die in het zuur het zoet leidt?
 Doet gy 't niet dooz het beint /
 Dat gy dooz? Doet gy 't niet? Hebt in myn ziel geteeld?

19.

Wziend' oog! gy weet / of ik my nog bediege:
 Ik weet niet / dat ik liege:
 Doch toest / en proeft gy by
 Het inuigt' van myn ziel; kom Geest tuig gy van my.

20.

Daal / als een oly neer! verbul gy myn gewisse /
 In deze duysternisse;
 Ach! Heilzon! gaa gy op /
 En steek uw lamp aan brandt; het zelf ryft doch in tog.

21.

Staa op; ontfluit myn ziel; tredt binnen / om te zoeken;
 Ruk op de duist' re hoeken;
 Zing al de neev'len door;
 Ei! kom; ik staa gereed / ik volg u op het spoor.

22.

Niets is my wensch'lyker / niets kan ik meer bedgeren /
 Als dat gy my komt leeren /
 Wat van myn ziel staat is;
 Gy kent het zelf bedrog; gy breekt de drifternis.

23.

Daar stuyt het zelf myn loop / om 't oordeel op te houden /
 Nu durf ik niet bezouwen:
 Daar byst het my te ver /
 Wel verder als het oog geleid wierd van haar ster.

24.

Hoe dool ik dus in 't rond? waar zal myn loop nog enden?
 Waar heen zal ik my wenden?
 Geen grondt schynt vast genoeg:
 Dan is de tydt verzuimt / daar byez ik voozte broeg.

25.

Wat inbal loochen ik? waar zal ik ja op zeggen?
 Ach! ach! myn overleggen:
 Derwert my / en verdrukt /
 Ja overstroomt myn geest: hoe gaa ik zo gebukt?

26.

Ach! optogt van myn quaadt! ach! ongeestigheden!
 Ach! spoorloos overtreden;
 Wel is het Jezus straff
 Ja doode en hel onyt niet / die my gepesing gesa.

Ach!

27.

Ach! groots'lyk zondigen / omoem'lyk rebelleeren /
 Zult op my nu nog weeren
 Dan Jezus goedigheid?
 Is ooit van eenig quaadt vergevinge ontzeidt?

28.

O neen! myn Heiland wilt genadelyk vergeeven
 Al wat 'er is misdreuen.
 Al was het nog zoo quaadt:
 Syn algenoegezaamheid nog eind'loos verder gaat!

29.

Al was 'er tegens hem gezondigt op het schriklyk'st /
 Nog zoudt hy op 't verquik'lyk'st
 Dien zondaar komen vooz;
 Ja wyzen hem de wey / en baxngen op het spooz.

30.

Ach! in het zelsde quaadt by na gantsch te verdzinken.
 Ach! daaglyks dieper zinken!
 Behoud! ik schrikk' / en beev' /
 Wanneer ik denk / hoe vast ik aan het groots'lyk'st' kleebe'.

31.

Is dat het / dat myn loop / en yber zoudt vermind'ren?
 Zal dat my kunnen hind'ren /
 Dat ik het nu niet meer
 Durv' waagen langs dien wey / die ik nu nog begeer'?

32.

Neen! dat heeft my te veel gesslingert en bedwogen /
 En lang genoeg bedrogen.
 Dit is de groote schuld /
 Waar mee ik daag'lyks terz Godes overtaal geduld.

33.

Hy roept my / en vergeeft zo veel / zo meernigvuldig;
 Al maak ik my schoon schuldig
 Ontelbaar elken dag /
 Myn Heilandt / naar syn kragt / nog meer vergeeven mag.

34.

En kan / en wil / en zal / wil ik maar zonder schyoomen
 Tot syne volheidt komen;
 Zoo ik hem maar betrouw.
 Hy hoopt / hoe ik het maak' / van weldoen geen berouw.

Godt

35.

Godt doe niet als de mensch / die van geen zoen' wilt
spreeken;

Maar straks het quade wreken /
En wat die ook vergeest /

Gods eindeloose gunst nog eind'loos hooger sweest.

36.

Zoo ga de diepte van het heele al kunt meeten;

Dan zoudt gy nog eerst weeten /

Dat Gods genae-verbondt

Onpeilbaar is. Staa ziel! zoek dan niet na den grond.

37.

Ach! onlust / schepsels gunst / ach! helling tot de zonden!

Dooz u wierd' ik verslonden!

Ach! heerlyk' eeuwigheidt

Dagt ik aan u! het zelf hadt my (te boos!) verleidt.

38.

Zal dit myn angstig hert dan al te deerslyk klemmen?

Zal dit myn vzeugde stemmen?

O Heen! myn kroonings kragt /

Heeft my al overlang die engtens doozgebzagt.

39.

Ach Heilandt! zeg? wat is 't; waarom ik my zo quelle /

En daangelyks ontstelle?

Wat is het dat my kweldt?

Ach! Jesus / ruk my uit dit onbekent geweldt!

40.

Ik hoor / ach! ach! ik zie! het zyn geregte plagen /

Ja Gode heil'ge slagen /

Daar mee myn Godt my slaat /

Op dat ik afstandt doe van al myn spoozloos quaad.

41.

Daar barst de schuil-hoek op: daar komt het slot t'ont-
springen!

Ryft nu verwonderingen!

Hier vindt gy ruime stof /

Hier is een open deure tot mynen Kroonings lof.

42.

Elk wil u scherp gezigt in deze doolhof leiden /

B

Laat

Laat byz' uw' oogen weiden
 Waar heenen het u lust /
 Uw waak- en zoek-lust woçdt dog nimmer uitgeblust.

43.

Straks in den ingang hoor ik u al onrein roepen.
 De dicht bestuimde troepen
 Van zonden zonder tal /
 Op 't ps' lphst' toegerust / belagen mynen val.

44.

De minst' is daar op uit / om eerst het oog te blinden /
 En dan my te verblinden.
 Helaas! nu zie ik regt
 Hoe ik uit onkund' my die stikken heb gelegd.

45.

Godt deelde my syn gunst / ik durfd' het niet gelooven ;
 Ik wachte wat van booven.
 Nog ging myn ziel-bziendt doozt /
 Of op een and're wys myn ziele wierdt bekoost.

46.

Zyn reinigende kragt / zyn heiligende waarheid
 Gaf steeds myn ziele klaarheid :
 Het quaad' ontmoete my
 In eigen zelfs bedrog / en Satans tyranny.

47.

Quam dan die hemel-min / en kragt eens dooz te bloeyen :
 Begon myn ziel te groeyen ;
 En rees het quaad in top !
 Helaas! ik viel ter neer / en gaf het moed' loos op.

48.

Hoe vaak quam my myn zonn by 't scheem'rend dagligt wek-
 ken /
 Om my tot hem te trekken ?
 Myn ziel-zonn schoot een stiaal
 Van min / en boerde my met hem in zegepraal.

49.

Hoe liefstyk dzong ik dooz den binnen boozhang (heenen) :
 Daar voeld' ik my bescheenen /
 Met Goddelijke glans ;
 Een gloor / die affzaalt van d'onmeest're hemeltang.

Daar

50.

Daar was het / loofden Heer! wie laat daar uyt te galmen
 Jehovahs roem met Psalmen?
 Wie zinkt / wie smelt dan niet!
 Als hy de Hemel nozt in zyne schoonheid ziet?

51.

Als hy zyn min in my gedrukt had met de stempel
 Des Gertes; post en drempe
 Bewoogen zig van vzeugd':
 Ik zeeg / en was verliest op enk'le hemel deugd.

52.

Ach! zelfs verloochening! kom! gy zult welkom wezen!
 Uw luttel is gerezen?
 Gy zyt myn zaligheid /
 Gy zyt het / die myn ziel tot heerlijkheid bereidt.

53.

Schoon ik op dezen dag een duist're nagt zag volgen;
 Zag ik den slang verbotgen /
 Waak-gierig en verhit
 Op ziele moozderp; was ik zyn dierbaar wot:

54.

Hog stondt ik als een rots; al scheen ik te versmagten /
 Myn Koning schonk my kragtten;
 Myn arm wierdt ondersteunt
 Van hem op wien myn hert / zo lieflyk steund' en leund'.

55.

Ik spak niet op zyn vzaag / hoe loos hy redeneerde /
 Ik sweeg / myn Dozt verweerde
 Myn weerloose ziel
 Hy greep my by de handt / op dat ik niet en viel.

56.

Ik hiel my stom en doof; wies deede ik als zugten /
 En tot myn rotsteen blugten:
 Daar wierp ik my slegts neer;
 Hoe lief / hoe aangenaam was ik myn Hemel-heer!

57.

Wat vond ik niet al roem en stof tot waare vzeugde?
 Hoe menigmaal verheugde
 Myn ziel haat in myn smert?

Hoe moedig beurd' ik op myn neergeflagen hert ?

58.

Hoe sterk was ik in Godt ? hoe rust ik in zyn schikking ?

Ach! Godd'lyke verquikking!

Ah scheen my stof en asch!

't Was my genoege dat ik in Jesus dierbaar was.

59.

Zo dat ik wierdt bereert het styp-perk in te treden /

Om vol van-moedt dien weeden

Erf vbandt van den mensch /

Te smaaden / en zyn stik te bzeeken naar myn wensch.

60.

Maar ach! als ik begon in angst en dood'lyk hygen /

Wat adem-togt te kypgen /

Helaas! doe wierdt myn oog

Benebelt dooz een damp / die my in 't eind bedroog.

61.

Dat eerst de hel niet kon / daar toe wist my het eigen

Te deerelyk te neigen:

Myn grondslag welde weg /

En ach! ik zonk te diep in eigen oberleg.

62.

Daar raak ik alles quyt / daar zinkt myn sterchte heenen;

Daar is myn wit verdweenen

Hoe dat ik riep en liep;

Ah snelde hel-waards heen; ach! buil en dood'lyk diep!

63.

Foel damp van buile schuldt / gy kondt myn ziel ontluiſt'ren;

En myn verſtandt verduiſt'ren;

Ach! bitter ongeloof /

Gy neemt dooz ſchoone ſchyn myn angſtig hert ten roof.

64.

Zagt ziel! hier legt de grondt / en oorzaak van de plagen /

En al de harde ſlagen

Die gy geduurtig draagt.

Ach! mercht gy nu nog niet wat uwen Heer miſhaagt ?

65.

Al wat u nu ontmoet zyn ſtraffen uwer zonden;

Doelt gy uw ziel doozwonden

Met

Met zonden groot en veel?
 Zwyg stil / en dwaagze by / gy wilde sulc een deel.
 66.

Niet dat uw zonde slegt's veroorzaakt regenspoeden /
 Of angst / of scherpe roeden /
 Waar mee uw' Godt u slaat ;
 o Heen! uw trouwloosheid nog eind'loos verder gaat.
 67.

Ach! spooz'loos onkund' / dat de stzasschuld in syn zuchten
 U zoo vooz druk doet zuchten.
 Gy gzaaft de wortel mis :
 Daar die nochtans de bron van alle zonde is.
 68.

Uw spzng-bron afte gaan / en stzaks geen dozst te hoelen ;
 Maar die veel eer te hoelen /
 Met reedehaveling /
 Dit 's d'oozzaak / dat een slaap van argwaan u bebing.
 69.

Gy wantrouwt dog uw hert ; gy wilt u niet bedziagen /
 Nog tot Gods oneer liegen /
 En ach! het boos fenyn
 Schuilt in die teed're zoeg / en bzengt uw ziel in pyen.
 70.

Gy blied en myd het zely / en alle oogenblikken
 Bervalt gy in haer stzikken /
 Gy volgt haar reed'nen op /
 Die zy zoo schoon berguldt ; dan bliegt de angst in top.
 71.

Dan woelt zy wat zy mag / zy neigt de wil tot zonden ;
 Zy houdtz' een wyl gebonden ;
 Gy zondigt met vermaak /
 Zoo woedt gy neer gedrukt / en zy herbat de zaak.
 72.

Dan heeft zy stof / gy deinst of helpt haar redeneeren /
 Om u van Godt te weeren /
 Al uw bymoedigheid
 Blugt heen / en alles is tot ongelooof bereidt.
 73.

Zoo komt het zelf met zoeg / en twyfling u bespzingen ;

22 FREDERIK VAN HOUTENS

Die komt ze aan te dzingen /

Met traagheit in de min /

Met heiling tot het quaadt / en hoeft'ring van uw' zin.

74.

Ja zelfs misbrukt zy wel Godts groote liefde bliken /

Om u te doen bezwipen /

Als hy uw vuil ontdekt /

En u dooz zulk een stank tot zyn gemeenschap trekt.

75.

Daar past het eigen op / dat neemt zy tot haar boozdeel /

Straks vliegt ze naar het oozdeel /

En bonnist van uw hert

Ten quaade / en gy valt in al te vzoegen smert

76.

Ach! toomellooze drijf! ach! afgaan van te leeben /

Om u aan Godt te geeven

Naar lighaam en naar ziel /

Op dat zyn geest u in het spooz van Jesus hiel.

77.

Leer ziel! wanneer het zelf / dooz d'oozspozng van uw
zonden /

Een plaatse heest gebonden /

Daar Jesus niet en is /

Die neemt zy in / en ach! gy loopt uw doelwit mis.

78.

Uwe ernst was egter goet / gy woudt na Jesus heenen:

Maar ach! hy was verdweenen.

Op liept en vielt helaas!

Dat schzik dier in den muil / en wierdt zyn lekker aas.

79.

't Is waar / Godt trekt uw wil te rug; hy is gedagtig /

Hoe weerloos; hoe onmagtig

Op in uw zelven zyt:

Hy duldt niet dat de wolf het lam in stukken ryt.

80.

Al zyt gy afgedwaalt / hy laat u niet lang zwerben /

Of heel mismaedig sterben:

Hy voert u tot hem in /

Daar smaakt gy van zyn trouw en gadeloose min.

Denk

Denk wat gij (maar een worm) van uwen Godt durft berouwen
 Dan komt gij hem te tergen / (gen /
 Dan perst / dan dwingt gij hem /
 Dat hy zyn ooz niet schynt te warden tot uw' stem.
 82.

Dan perst gij hem / dat hy u gaan laat op u wegen /
 Dan laat hy u verlegen /
 Dan duldt hy / dat het quaadt /
 Als een wreedt tyran met v'ze wuiften slaat.
 83.

Nog dwingt gij hem. Neen! neen! hy dwingt sig door zyn
 302ge /
 Die hy / als eeuw'ig' borge /
 Dooz zyne kind'ren draagt.
 Gij voelt hem in uw' her: / het dat gij 't denkt of vraagt.
 84.

Wat ben ik / dat hy komt / om my te onderwijzen?
 Hoe zal ik hem recht pryzen /
 Dat hy nog op my ziet /
 Daar ik hem afgang / en zyn sterkte van my siet!
 85.

Al ging myn trouweloosheid / en schuld hoe langs hoe ver,
 Nogtans blijft hy myn herder. (der /
 Hy loopt / hy roept my na /
 Hy drijft my wederom / hy volgt my waar ik ga.
 86.

Al stort ik in een poel van stinkende gebreken;
 Al kan ik niet meer spreken /
 Hy weet / hy riekt myn noodt /
 Hy rukt my uit den slyk / en redt my van de doot.
 87.

Wel dwaze / kan u dit / nog tot uw' pligt niet wekken?
 Beschaamtheit moet u dekken.
 Ach! scheid g'u nog niet af.
 Dan 't eigen? wel / gij waagt vry anders niet dan straf.
 88.

Al wat u pynlyk valt / het zyn maar liefde slagen /
 Daar dooz u Godt wil jagen /
 Naar Jesus volheid heen;

En blijft gy dan nog staan? wie morselt dan dien steen?
89.

Vergeet gy het geloof? heert gy u tot de slegtheid!

Godt doet zoo als zyn regt leidt /

Wen hy u ook verlaat;

Hy is Godts hulp niet waart / die op zig zelve staat.

90.

Vertoont hy u uw quaadt / en wilt gy u niet wreken?

Hog al haar kragt verbreken /

Met naar uw sterkte toe

Te bieden? gy verdient des Heeren scherpe roe.

91.

Godt handelt heiliglyk / als hy uw reed'loos herte

Doozyziet met pyn en smerte /

En u dooz't duister leidt /

Dan leert gy / dat het quaadt u van uw zielsozindt scheidt.

92.

Leer nu nog / dwase ziel! hoe billik / dat Godt handelt /

Wanneer hy met u wandelt

In tegenheid: uw pyn

En bitt're weedom dooft het dood'lyk ziel-feyn.

93.

Dzink wat Jehovah schenkt! hy geeft doch heilig bitter!

Uw wyze erf-bezitter

Weet wat u noodigh is /

Hy blijft uw schildt en zon in strydt / in duysternis.

94.

Buk needer! buig uw nek! laat Jesu Godd'lyk spzeeken /

Uw staale hert-slot breeken:

Siin deezen Dozst vol eer'

Een zitplaats in uw hert; hy is der Heid'nen Heer.

95.

De sceppter van zyn ryk rust op de hoogste reden /

Op regt / en billikheden:

Ei! huld en kus dien zoon:

Hy komt / en eischt in u / zyn wettig arbeidsloon.

96.

Vertoest hy? ei verbeidt! scheidt vzeugde in uw wagten:

Zoo voelt gy steeds uw kragt

Der

Vernieutwt. Verhaast **zyn** tredt
 Doozernst'ig onderzoek van **zyn** volmaakte wet.

97.

Verfier u / rust u toe! zoo grooten heil-voest waardig.
 Houdt u gereedt en waardig:
 Zie deur en venster uit.

Ei; zendt hem al boozheen uw beevend hert ten buit.

98.

Omgordt uw lendenen / tree upt / hef op uw boeten/
 Loop Jesus te gemoete.
 Ei spoed u! zte niet om /
 Maar boozwaarts / tot gy vint uw liebe bzuidegom.

99.

Verlang / zoek / vzaag naar hem / al dzeigen u de zonden
 Op 't doodelyk' te wonden.

Al vzaagt men: wat 's uw vziendt?
 Al slaat men u; ei zeg / hy heeft myn min verdiendt.

100.

Hy is myn zoeken waard: ai my! daar is myn bzoeder;
 Meedogende behoeder;

Hier ben ik! ach! ik zyg
 In utoe armen neer / verquik my: ach! ik zwyg!

101.

Ah ziel-toog / ach! ik smelt! vaar boozt myn ziel te klieven.
 Ei! dwingt my u te lieben!

Het zelf ryst op / het wagt
 Met wat een list het best myn zwakke ziel verhzagt.

102.

Het duldt niet / dat uw zwaard myn wederspannig herte /
 Verwondt met zaal'ge smerte /
 Daar al / wat vzeingde deeldt /

My hel-angst schaft / om dat het my myn wit ontsteelt.

103.

Ah val in slaap / 'k roep nog half dzoomend': ei! wek my!

Ah staa / ei! trek my!
 Ah struikel / ach! ik val /
 Ei! stut my Jesu lief / gy immer zyt het al!

104.

Ah mis het spooz / ik zie my van myn wit versteken /

B 5

Ah

26 FREDERIK VAN HOUTENS,

Ik voel my afgewecken /
Ei Heer! waar wil dit heen?
Ei help! dit dood'lyk padt / dat leid my naar beneen.

105.

Ei! ruk my uit den stph / ik ben zoo diep gezegen /
Ei! bzing my op uw' wegen;
En stier my: blyf my by /
o Goed'en heil'ge Geest! wph nimmer van myn zy.

106.

Ach! ach! myn hzagt glyd weg / nu kom ik slegt's gekzopen
 Daar ik behoort te loopen.
Men roept my: spoedit uw gang;
Ik wil wel; maar / helaas! het valt my al te bang.

107.

Het padt is gladt en styl / bezet met scherpe doornen.
Zagt / dit 's uw Godt vertoornen;
Wozt nu uw pligt een last?
Dergeet gy het beding? ai my! ik ben verrast.

108.

Wozt ik verminkt en swak? ik staak nogtans myn kermen /
Het eindeloos ontfermen
Blyft eeuw'ig by myn Heer.
Foel! foel! gemak; ik werp my in zyn armen neer.

109.

Kom / sterke Goel / kom! gy zult my ondersteunen.
Ei! laat my lief'lyk leunen.
Ik ziel-toog / en myn angst
Gzoeit aan / ik val. o heldt / ontcrukt de slang zyn bangst.

110.

Ei! ondersteun my dog met appelen en flesschen!
Laat ik myn dorst dog lesschen!
Kom trooster / en verquik
Myn ziel' kom! **J**esus lief! ei! toef geen oogenblik.

Eenzaam Nagt-gepeyns.

Over des Heeren Gods

VOORZIENIGHEYDT,

By gelegendheyt dat de Aucteur, uyt het gehoor van Godts woordt te huys komende, door vermoeyt-heydt, met een slaauwte bevangen wierdt; als wanneer hem iets op het onvoorsienste, tot verquikkinge wierdt toegezonden even uyt de handen van den zelve, die hem, met de geestelyke spyze en drank vervrolyk, en gesterkt hadt.

STEM: *Wat tong zal spreken uyt?*

I.
Draagt d'Allertrouwste Borg
 Hooz zondaars dan geen zorg?
 Wordt dat geslagt / wien hy zig zelve schenkt /
 Dan niet vol op gespyzigt / en gedzenkt?
 Zwiigt! spoozloos Ongodist!
 Zwiigt! snoode Spotters / eyndigt deze twist!
 Of blyft verhardt: ik voel wel anders:
 Jezus liefd' en trouw
 Heeft eynde nog berouw.

2.
 Gewis / geen middag-zon
 My meer betwysen kon
 Haar licht / en warmt; als d'onberdraagb're glans /
 Die nederschiet van d'onafmeerb're trans /
 My daag'lyks overtuygt /
 Hoe bryde Zondaar geeft / en leeven zuygt
 Wyt deze bron van heyl en wellust.
 Jezus min en kragt

Houdt

Houdt ober my de waag

3.

Zyn min den mensch bewerkt /
 Zyn arm het Schepsel sterkt /
 Om myne ziel te voeden met een spys /
 En drank / die groepen in het Paradyſ ;
 De drugt van 's leebens Boom /
 De blietjes upt den Krifallynen ſtroom /
 Die nedervloeit upt Jezus eer-throon.
 Ag! hoe lief / en zoet
 Ging ik het heyl te moet ?

4.

Zyn zorg gelepde my /
 In liebe d'wing'landy /
 Ter kerk-gevaart ; om upt des Herders mondte
 Te hooren / hoe men in het nieuwe Verbondt /
 Dooz d'armen van dien Heldt /
 By wien Jehovah hulp en ſterkte ſtelt /
 Op Godes ryk geweldt kan pleegen ;
 Ag! myn ziel / wat was
 Uw komſte niet van pas ?

5.

Het bange hert ontsprong /
 Het hngde / liep / en dzong
 Dooz lugt / en wolk / tot vooz Jehovahs throon /
 Daar zonk / daar ſmolt het in Godes lieven Zoon ;
 Zoo ras het Dzeſter-woozdt /
 Dat in de Heyr-togt voozmaals wierdt gehoozt /
 Klonk in myn ooz / het herte dzeunde /
 D'oude moedt verrees /
 Ik yſde van de dzees !

6.

Ag! dagt ik / die vertzaagt /
 Geen felle kzygs-togt waagt /
 Wozdt die veragt / en moet die buyten ſtaan ?
 Neen! neen! ik ryz' ; ik zal naar binnen gaan.
 Daar gaf ik mynen Heer
 Van deze voozorg al de roem en eer ;
 By nam my aan / en ſchonk zig weder

En

En myn enge ziel
In Jesus volhepde viel!

7.

Myns Konings zoet geweldt
Hadt my ter neer geweldt;
Ik kreeg weer kragt / myn boeten stonden pal;
Het wonderbaar geloobe was myn wal:
Het krygs-tuyg was gesmeek:
Kom Jesus / buyg / en neyg / ontslypt en breech
Het steenig hert! ey! zend een zegen!
En een hemel-gloede
Bestaalde myn gemoedt.

8.

De ziel was nu verquikt /
En in het heyl verstaakt:
Maar 't Lichaam was vermoeyt / en afgeslooft /
De dierelyke ziel schein uptgedooft?
Maar ag! wat word're zaak!
Het Schepzel / die myn ziel het groot vermaak
Hadt toegebragt / bragt ook het Lichaam
Oel verquikking by;
Zyn zorg versterkte my.

9.

Ag! Godt / wat doe ik nu?
Ey! wat vergeld' ik u?
Maak dog myn ziel tot uwen dienst bereydt:
Bewerk my dog tot waare dankbaareheydt.
En zy / wier gunstig hert
Zoo menigmaal vooz my geopent werdt /
Uw Geest geleyd' haar in uw' wegen /
Doer haar / langs de denigdt!
Ter heerlykheydt en vzeugdt!

10.

Komt kind'ren Gods! el kom!
Creedt in het Hepligdom?
En roem met my Jehovahs wys beleydt!
Ey! looft d' onpeylbaare voozzienigheydt!
Op Schepzels! juycht dien Heldt!
Hij buygt u oopz bedwang / en het geweldt;

Om zyn geslagt met gunst te kroonen
 En komt! roemen wy
 Zyn wond're heerschappy!

HALELU-JAH.

DANK-DIGT,

By gelegentheydt dat aan den Aucteur iets
 tot verquikkinge van goede vrienden toe-
 gezonden wierdt.

STEM: *Waarom soud' ik met vermaaken.*
 Of: *Groote God, die d'aardsche Goden.*
 Of: *Laat uw dienstknecht gaan in vreedem.*
 Of: *Als de hooge noodt by tyden.*

WEI! wat onberdiende goedheydt /
 Wat verkwikkelyke zoetheydt
 Komt my toe zo onderwagt?
 Wyt de handt van zulke Vrienden
 Die al over lang verdienden
 Dat ik dienst'lyk aan haer dagt.

2.

Dagt? ja dagt! want myn geschenken
 Zyn het queeksel van myn denken /
 Was gewortelt; teer van groei.
 't Minste windtje drukt het neder:
 Ryst het dooz de warmte weder;
 Naauw'lyks raakt het aan den bloei.

3.

Hier blykt op een nieuw haer zorgen /
 Die niet stil en in 't verborgen
 W een enkle mensch-lust werkt;

Deen /

Zien / ik kan en zien en smaaken
 Dat zy voor myn welstant waaken /
 Hert / en mond / en daad my sterkt.

4.

Hier is veelerhande spijse /
 Op een aangenaame wyse
 Geurig onder een gemengt.
 Roem die blyk van 's Heeren schikking :
 Die my noedsel en verkwikking
 Onvoorziens ter tafel brenkt.

5.

Spraak'loos sehepsel / waarom spreekt gy ?
 Ep ! ik weet het / niets ontzoecht my /
 Tot bewys van 't geen gy zegt.
 Die u send en my geriefden /
 Hyt genegentheydt en liefde
 Die getrouw is en opregt.

6.

Maar ik denk gy wilt betoogen /
 Dat zy met verliefde oogen
 Zingen door den voorhang heen :
 Om haar Koning te behagen /
 En Hem liefde toe te dragen
 Schoon zy wonen hier beneen.

7.

Ei ! ei ! zoud' ik dat niet weten ?
 Jesus heeft haar lang beseeten /
 Dat getuigen tong en pen.
 Wie als Jesus / houd haar handen
 Aan zyn deugd- en- liefde- banden ?
 Meent gy dat ik haar niet ken ?

8.

Maar het moet wat anders weezen !
 Ach ! ik zie het ; dat in deezen
 Haare liefde word vertoond ;
 Om Jehovah hier beneeden
 Te beminnen in die leden
 Daar hy met zyn Geest in woond.

9.

Om een wisse blyk te geeven /
 Dat hy dooz het geest'lyk leeven /
 (Dat haar herten werksaam maakt)
 Jesus kroost om Jesus minnen /
 Die haar zielen en haar zinnen
 Dooz zyn gunst heeft aangeraakt.

10.

Wilt gy nu nog hooger ryzen
 Om u voorstel te bewyzen?
 Waare liefde strekt zig upt /
 (Zegt gy) tot de vrije wooning
 Van de heerlykste Koning;
 Tot des Heplands lieve Bruydt.

11.

Dat is (weet ik) lang gebleeken /
 In zyn kilaar en dettig preeken!
 In haar lief en geest'lyk Schyft:
 Jesu grootheyd in zyn leeden /
 Zions glans en Tierelykheden
 Stigten deeze liefde-dyft.

12.

Dit de zuib're geest doozgriefde;
 Dit bewoog de ziel tot liefde;
 Om de smaakelyke spys
 Op myn tafel te beschikken /
 Om my zoet'lyk te verquikken
 Tot Jehovahs roem en prys.

13.

Om daar nevens 's Heeren zeegen
 Af te smeeken (zoo genegen
 Maakt haar mynen Hemel Heer!)
 Of het Gode mogt behaagen
 In gezondheid veele dagen
 My te spaaren tot zyn eer.

14.

Of ik eens bequaam mogt worden /
 Om myn' lendenen te gorden
 Met de zuib're waarheids-bandt;
 Of my Goot mound' toebereiden /

Om

Om zyn dierb're bruid te leiden
Naar het Hemels vaderlandt.

15.

Om den zondaar op te wekken /
Om hem Jesus te ontdekken /
In zyn' glansryk' heerlijkheid:
Om hem Jesus aan te wyzen /
Om hem naar dien rots te wyzen /
Daar is doch het heil bereidt.

16.

Om Gods waarde gunstelingen
Toe te rephen zulke dingen /
Die de weereidt kent / nog mindt.
Hoorn en most / die 't hert verstercken /
En den zondaar zo bewercken /
Dat hy alles overwindt.

17.

Ach! wat laat ik my ontglippen!
Daar ik onrein ben van lippen;
Zondig asch! verdoem'lyk stof!
Zoud Jehovah my verheffen?
Zoud hy my nog doen beseffen
't Groot gewigte van zyn lof?

18.

Zoud' ik in de binne-zaalen
Dien verheven Dozt zien praalen?
Proeven van zyn lekketuy?
Zoud hy de verbozgentheden
Van zyn gunst aan my ontleeden?
Ach! ik zink; waar berg ik my!

19.

Ach! zoud Godt my laten leeven /
Om heer roem / en eer' te geeven
In het toegebragte kroost!
Zoud die Dozt zyn min my leeren /
Om den zondaar te bekeeren
Tot zyns Zions heil en troost?

20.

Ik de smoodste der rebellen!

C

Zoud

Zoud Jehovah my nog stellen
 Tot zyn dienstknecht / handt en mondt ?
 Zoud ik brommen van zyn' wetten ?
 Zoud ik helder uit trompetten
 d'Inhoudt van het vreeverbondt ?

21.

Jesus / wie zoud u niet minnen ?
 Ach ! de ziel / die dzong schier binnen !
 Ach ! daar vloog ik opwaards heen !
 Daar scheen Jesus kragt te groeijen ;
 Maar ik val weer in de boeijen :
 Zwyg ! dit zegt het hert alleen.

22.

Heer / wie zoud uw kragt beperken ?
 Op hint andere bewerken /
 Om tot uwen throon te treen ;
 Om booz my (op 't onbooziensten)
 Op des Heilands kruisverdiensten
 Heer te werpen haar gebeen.

23.

Heer / gy hebt haar reeds bewoogen
 Tot een gunstig mededoogen
 Met myn zwakheid ; wat ben ik /
 Dat gy uwe liebelingen
 Zod gewillig weest te dwingen !
 Ach ! gy legt my strik op strik ;

24.

Om myn dwaalend hert te vangen.
 Laat uw' boeijen my vry pzanzen.
 Druy my / dwing my tot uw min.
 Pers my / jaag my / trek my / draag my ;
 Ach ! verquik en onderschraag my ;
 Neem myn spoozloos hert eens in.

25.

Heer / wat dank zal ik betoonen ?
 Hoe zal ik die liefde loonen ?
 Hoe erken ik dog die gunst /
 Die my van myn erf-genoten /
 Dooz uw wil is toe gevlooten ?

Hiet

Hier ontzucht, my kragt en kunst.

26.

Jesús daal gy / als een regen /
 Als een woeg / en spaade reegen
 Op haar / en haar handt-werk neer.
 Laat haar deugd ten hemel klimmen /
 Laat haar aan uw heek-dak glijmen /
 Als twee fakkeis tot uw eer.

27.

Leid haar hoog verheven Koning
 In uw' Koninklyke wooning.
 Toon haar uw majesteit
 Toon uw' vorstelyke gangen
 In de rei der feest-gedangen /
 Zoo vol pragt en heerlykheid.

28.

Wil uw' luster haar ontdekken /
 Laat doch uw' geheim-vertrekken
 Altyd' voer haar openstaan.
 Laat haar langs gebaande paden /
 Tot den zetel der genaden
 Met een by gewisse gaan.

29.

Om van uw' verborgh'ne weegen
 Raadt met u / o Raadt! te pleegen;
 Op dat gy haar stiert en leert /
 Hoe de God-spraak te verklaaren /
 Hoe uw' wil te openbaaren /
 Dat ze zondaars overheert.

30.

Ach! dat ze met de volmaakten
 Zag diep in uw' liefde raakten /
 Dat ze in uw aangezigt
 Zien Jehovah's heerlykheeden /
 In haar onderscheide leeden /
 By het eeuwig zonnelyk.

31.

Laat haar hert in wysheid gloeijen;
 Laat uw' straaken nederbloeijen;

¶ 2

En

Ei! verligt haar dof verstandt;
 Buig de logge wil naar booven
 Om geduurig u te looven;
 Steek de gantsche ziel aan brandt

K L A G T,

Over de diepe en veelvuldige krygs-listen
 van den Satan, en d'inwoonende Zonde.

STEMME: *Wat tong zal spreken nyt?*

O P herteloozen hert!

Uw smertelooze smert

Is hoog genoeg gesteigert in den top.

Ontwaak! ei! slaap niet meer; ei! sta dog op.

Hoe schzikt / hoe beeft gy niet.

Als gy uw staat zoo gantsch ellendig ziet?

Of kent g'u niet? waar zyn uw zinnen?

Waar loopt / waar zwerft g'al heen /

En laat uw hert alleen?

2.

Helaas! daar slaapt gy weer!

En zigt vermoelt ter neer.

O Wadzigheid! o traagheid gaadeloos!

Ik sta versteldt; ach! ik ben raadeloos.

Hoe gaat het u niet aan?

Hoe ziet gy 's dyands heir niet om u staan?

Eik is gereedt / en staat gewapent /

Ieder loert en mikt

Hoe hy u best verstzikt.

3.

Wel / sluimert gy nu nog?

Ei! schouw uw armoe doch /

Uw dorre ziel schreeuwet vast om hemel-broodt /

Zp teerd gantsch uit / en heldt reeds na den doodt.

En

En daar van niet geraakt?
 En immers zyt gy leedig bloot en naakt;
 Heb met uw ziel doch medelyden:
 Zeur vry / en ontferm
 U over haar gekerm.

4.
 Al zonk de vzeugde zon
 Straks in een zoute bron
 Van tranen weg / Wat was doch daar aan vast?
 Schreeuwot treurig uit: o barens wee! o last!
 Werpt weg het feest-cieraadt /
 En steek u in het diepste treur gewaadt;
 Eet traanen broot; het beeldt des hemels
 Ziel-toogt in de noodt /
 Het sterft schier in uw' schoot.

5.
 Die u het leeven gaf
 Dooz wel verdiende straf /
 Die dooz zyn geest het hert tot woonplaats nam /
 En dooz geloof in u te voozschyn quam /
 Die sterft in u by na /
 Wat zwaarder slag! wat weergalooze scha!
 Maar dit 's nog niet; daar hy het leeven
 Eenmaal heeft verwekt /
 Daar blyft het / schoon bedekt.

6.
 Myn eigen huisgenoot /
 Myn Koning buiten stoot
 De zonde / dien ik lyf / en ziel / en al
 Zo willig opdoeg / daar ik 't Godt ontstal /
 Dien ik geen ding onthiel /
 (Hoe lief / hoe weerd) tot schaade van myn ziel /
 Die komt nu weer / en staat myn Heerscher
 Trotzig naar de kroon /
 Ach ziel! dit is uw loon.

7.
 Dien ik heb opgequeekt /
 Myn Dozt naar 't herte steekt /
 Eerst gund' ik hem zyn volle wensch en lust /

Du laat hy my nog bzeugd / nog deugd / nog rust.
 Hy duld't geen oogenblik /
 Dat ik myn dorr' en flauwe ziel verquik ;
 Eerst kreeg hy 't aard'sch / nu wil hy 't hemel'sch /
 Hy verspiet en loert /
 Hoe hy 't my best ontvoert.

8.

Eerst hoefde ik stoot nog slag ;
 Maar doen ik Jesus zag /
 Doe woude ik hem niet meer ten dienste staan /
 Ik zwoer hem af / en kleefde Jesus aan.
 Eerst stondt ik straks gereedt /
 Du kan ik niet ; dies valt hy aan en treedt
 My op het hert / hy brand van weerwraak.
 Ach ! wie maakt my vry
 Van deze tyrany ?

9.

Ach ! was het dit nog maar /
 Het was wel hart en zwaar ;
 Maar 's Konings arm was my genoeg / ten spyt
 Van hel / en doot / schoon elk het vleesch verbyt ;
 Maar neen ! die oude mensch
 (Wan 't kruis gehegt) krygt nog (o schand !) syn wensch,
 Zo bank van my / dooz heim'lyk blyen.
 Ach ! dat loos gestreel
 Ontoovert my myn deel.

10.

Myn Hellands tong en doyst
 Verschroelde dooz den doyst ;
 Maar neen ! hy kreeg geen laav'nis in dien gloedt /
 Daar ik zoo ligt myn vband's lusten boet :
 Zyn donnis is geveldt /
 En 's Konings arm byak lang zyn trots geweldt.
 Hy is gedoemt / en moet doch sterben.
 Foei ! o schand ! dat ik
 Dien bleijer nog verquik.

11.

Hy helpt my in zyn doot
 Nog dikwils in den noot /

Dan

Dan stelt zyn list myn zonden op een ry;
 Hy zegt: dit waart gy eerst / nu zyt gy by /
 Bezie uw outwde gtaadt.
 En ach! dat zien myn dwaaze ziel vertaadt.
 In al die woel spant hy zyn' netten.
 Ach! daar wordt ik weer
 Zyn pzooi / gelyk wel eer.

12.

Of blyb' ik man'lyk staan /
 En zie hem moedig aan /
 En zeg: dit waar ik / ja! maar Jesu's kragt
 Bzak (u ten trots) den kerker op / en bragt
 My straks in zeegeenpzaal
 In vaders huis. En gy myn Goel daal
 Doch tot my neer all' oogenblikken:
 Sterkt die zwakke ziel /
 Die in uw' volheid viel.

13.

Dan keert hy 't anders om /
 En maakt myn mondt straks stom /
 Hy haalt / vol toorn / myn' groww' lerr booz den dag.
 En werpt my booz / met zoo een schamp' relag:
 Is Godt uw erf / en lot?
 Hoe! dryft gy met zoo strengen Heer den spot?
 Waart gy zyn kindt / gy waart gezuibert
 Daar uw hert maar krielt /
 Dan wat Gods beeldt ontzielt.

14.

o Dwaaze! gy bedriegt
 U slegts / uw hoop verbliegt
 Dog straks; verlaet dat werk! die zwaare sa't
 In 't minst niet op uw schoud'ren past.
 o Ja! ik viel te zwak
 Droeg ik dooz eigen kragt dat zwaare pak:
 Maar die my roept / myn teed're armen
 Uit den hemel sterkt /
 En daag'lyks kragten werkt.

15.

Ik blyb' myn Veldt-heer trouw /

C 4

Die

Die eedt lyd't geen berouw;
 Al valt het swaar; al zy' ik neer; geen noodt /
 By dezen heldt is uitkomst in den doodt.

Ik zie die grouwel kolk
 Van zonden; maar elk is een scherpe dolk /
 Die 't hert doozgriest / dus daalt de hoogmoedt
 En de trots ter neer
 Tot roem van Jesus eer.

16.

Foel! dat gy my zoo plaagt;
 Dog juich gy niet / gy jaagt
 Myn traage ziel / in onmagt naar dien heldt /
 By wien Jehovah hulpe heeft besteldt:
 Dus zie ik / wie ik ben /
 En hoe ik daag'lyks / met een volle ren
 Ter hellen loop: dus kan ik walgen
 Van het beste goedt
 Tot roem van Jesus bloedt.

17.

Dog laat hy my niet vry /
 Maar voegt zig op myn zy /
 En zegt: o ja! uw doen is dog beblekt /
 En 't best / is als uw' geest de dzift verwekt:
 Uw schreejen / en gesmeek /
 Uw zuchten / denken en gespreek /
 Is enkel drek / en maar geveinstheidt.
 Midden in de zugt
 Is 't hert weer op de vlugt.

18.

Zwyg dan / en houd uw stil
 Tot dat uw Godt het wil.
 Dus trekt hy gaarn myn ziel van alles af /
 En foot myn ziel al slaapend' in het graf.
 Maar / zegt hy / weet gy niet /
 Dat Godt uw noodt en armoe weet en ziet.
 Meint gy / dat Godt uw werk van doen heeft;
 Heeft ooit schepsels kragt
 Iets Godd'lyks voortgebracht?

Maar

19.

Ach Koning! laat noopt toe /
 Dat ik oopt denkt of ooe
 Tot eygen roem / en krenking van uw' eer.
 Dog zat ik stil / dan eerd' ik my / als Heer;
 En ging ick zoo slegts heen /
 Dat was regt of ik zeld' ik kan alleen;
 En bukten u wel zyn en leeven;
 Neen! myn hert en oog
 Moet stadig naar om hoog.

20.

Maar naautolpys denk ik dat
 Of straks ben ik gevat.
 Ja! dat is't / segt hy / hang steeds af / en wagt
 Gantsch zonder werk op d'invloet van zyn kragt. |
 Waar toe zoo dik gezeidt /
 Wat nu ontbreekt / en hoe het by u leidt:
 Bly niet zoo kindsch; dooz al dat plichtwerk /
 Mat g'u af en sluit /
 Godts byze werking uit.

21.

Dat woordt heeft dik myn hert /
 Als 't donker was / verwert:
 Maar als myn zon een weinig hooger rees /
 Dan wierd myn ziel ontwikkelt uit die vrees;
 Dat ligt toont my hoe boos /
 En traag ik ben / hoe lui en zorgeloos /
 Stond' ik dan stil / ik zoud' haast deinzen /
 Daar ik nog blyf staan /
 En roep myn Goel aan.

22.

Kies ik die weg? o neen!
 Daar woud' myn bleesch wel heen;
 Dan voeld' ik niet dat my ooit kragt ontbreekt:
 Maar bid ik / worstel / houd ik aan / dan steekt
 Myn lust de hoor'nen op;
 Dan haalt de hel haar list en magt in top:
 Elk dzeigt de doodt; maar zoud' ik zwigten?
 Neen! hield' ik dan stil /
 Zoo kreeg myn bleesch haar wil.

C 5.

23.

Nog laat hy my niet gaan /
 Maar vangt nog looser aan:
 Ja werk / en loop / en woel / en sloof gy maar /
 Gy raapt uw ziel dog nimmer uit gebaar ;
 Als gy zyt afgeslooft /
 Zie toe / dan is die bank voort uitgedooft /
 Die anders u nog zoud' versterken.
 Ei! al lang genoeg
 Bearbeidt laat en vzeeg.

24.

Gy gaaft dog ziel en lyf /
 Uw denken en bedryf /
 En wat gy zyt / vermoogt / of worden kunt.
 Aan uwten Godt / en wat zijn' liefd' u gunt /
 Of weder neemt; gy zoudt
 Maar stil en dankbaer zyn / wel / waarom houdt
 Gy u dan vzeemt? wel laet het dryven
 Zed het kan of wil /
 Houdt u gemoet maer stil.

25.

Godt eischt gelaatenheid.
 In lief / in leedt: dies leidt
 Zyn handt uw' ziel die wond're wegen in.
 Dat weet ik wel: ja / Heer! breek wil en zin.
 Maer tusschen zoyn' loosheidt /
 En waare stilt' en rust is onderscheidt;
 Gelaatenheid is lydzaam werken /
 Bly en onbermoeidt /
 Schoon't hert in hel-angst gloeidt.

26.

Als ik in duisterniss'
 Gods kracht en indloet miss'
 En dor / en geest' loos tot de pligten ga /
 Dan vzaagt hy my: volgt gy my nu wel na?
 Zyt gy nu wel bereidt /
 Om in myn dienst / in al die dodigheidt /
 En bitt're nood / getrouw te blyven?
 Neemt gy 't quaad' en goed'

Maet

Met even bly gemoed' ?

27.

Liet ik het werk dan staan /
 Als ik wel heb gedaan /
 Dan riep ik: neen! o neen! ik doe geen plicht /
 Zoo gy niet toont uw vriend' lph aangezigt.
 Wilt gy dat ik iets doe /
 Zoo reyk my eerst een volle zegen toe;
 Dan spreek' / dan bidd' / dan werk' / dan loop' ik;
 Laat gy my alleen /
 Dan loop' ik redd'loos heen.

28.

Wee my! deed' ik dien smaadt
 Myn Heiland nan. Ik laat
 Niet los; o neen! ik kleef hem achter aan;
 Ik loop hem na! ik laat hem doch wist gaan;
 Niet dat ik iets vermag;
 Neen! Jesus lief/ gy hoozt my dag-by dag;
 Maar/ goedig Heer/ gy laat doch trimmer
 Uw bemindt geslagt
 Geheelph zonder kragt.

29.

Maar staa ik somtyds val /
 En als een hoop're wal /
 Daar op ik al myn vpands woeden breeh /
 En hem verstrooi door weere loos gesmeek;
 Helaas! het duurt niet lang /
 Het valt myn zwakke ziel zoo haast te bang:
 Een-grouwzaam heit van snoode groutw'len
 My gestaag omringt /
 En wreedelph bespringt.

30.

Daar dat ik heenen zie /
 Ik weet niet / waar ik blie;
 Zie ik naar God / die weg schynt opgestoep /
 En wat ik bidt / het schynt vergeeffsch gekloep.
 Ik zie rontom my heeu /
 Blesch / weerdelt / hel; daar staa ik dan alleen /
 Elk rukt / en stoot / en scheurt / en wondt my /

Tot

Tot ik in dien kryg
Gantsch moed'loos nederzpg.

31.

Ik zie / waar ik my wendt /
My rondom dicht berendt.
Ontloop ik deez' / daar brenyt my die een steek
In 't herte toe / dien ik allerlieft ontweek.
En schoon ik nog op hoop
Dan hulp / angstvallig naar myn rotsteen loop ;
Ik durf niet eens / nog op / nog om zien :
Ach ! dat oor / of oog /
My nog zoo ligt bedroeg.

32.

Gaa ik uit eigen kragt
Dat heit te heet ? dan lacht
Myn vbandt / en hy houdt zich schielyk stil ;
Dan meent myn' arme ziel' / zy heeft haer wil :
En ach ! die loose slang
Houdt haar vast ongevoelig in bedwang.
Ontwaakt zy dan / dan is de schuilplaats
Der uit 't oog ; en zy
Zit vast in slaverny.

33.

En als ik nog niet buig /
Wozdt my myn wapentuig
Dooz raadeloosheidt uit de handt gerukt.
Als ook die toght myn vbandt nog mislukt /
Dan staat myn ziel' altydt
In die / en vlam / en in te feller strydt ;
Hoe heim'lyk ik met Jesus raadt pleeg /
Straks wozdt ik verispiedt
Eer hy my hulpe biedt.

34.

Het zelfs my straks bekruipt /
En listig binnen sluipt ;
Het dringt zig tot het allerbinnenst' in /
En krygt het alles / lyder ! na zyn zin.
Dan roep ik : gy tyran /
Heb ik niet lang genoeg myn' lieve man

Te trouweloos myn min geweygert
 Weg / gy hebt niets meer
 Aan my: Godt is myn Heer.

35.

Dan scherft hy: waart gy vey /
 (Zegt hy) en altpdt bly
 In Jesus dienst' / gy zaagt waar my niet om:
 Maar zie / gy staat gereedt zoo ras ik kom.
 Gy zegt: gy mindt de deugd;
 Neen / zeg dat niet / gy vind nog zomtyds vzeugt
 In 't geen ik geef'. Zoo gy Godt liefde /
 o! Gy stiet dat zoet
 Veracht'lyk met de voet.

36.

Schoon gy met Jesus spreekt /
 Dat scheelt u niet: gy breekt
 Uw reden af; en bied' ik u wat aan /
 Gy loopt my na / en laat uw' Koning staan.
 Neen / spreek zoo trots niet meer;
 Al lang genoeg geschandt-bleft uwen Heer;
 Zoud' hy in zulk een herte wonen /
 Dat in 't vuil verdrinkt /
 En daag'lyks dieper zinkt?

37.

Gy roep elk oogenblik
 By na: gy weet / dat ik
 U min / en zoek / en kieze dooz myn deel;
 Gy schreeuw: beheersch gy lyf en hiel geheel.
 Wel / ik verwonder my /
 Dat gy zoo onbeschaamt durft zpn? meint gy
 Dat uw gedrag Godt onbekent is?
 Foei! gy legt een blaam
 Op 's Konings heil'ge naam.

38.

Daar staa ik dan verzet /
 En zie my in een net
 Van twyfeling / en ongeloob' verstrikt;
 De hel / en al haar aanhang doelt en mikt
 Op myn verjaagde hert /

Dat

46. FREDERIK VAN HOUTENS

Dat hygt en ziel-toogt in ondraagb're smert;
Elk roept en schreeuwat: noemt gy Jehovah.

Nu nog wien vziendt /
Daar gy de weerdeldt dient ?

39.

Daar barst het bang gemuevt
Eens los / en stozt een bloedt
Dan heete en berliesde traanen uit /
En roept: kom myn Heilandt weer / en stuit:
Het trots / en wreedt gejuich
Dan hel en eigen; oordeel en getuig
Gy zelv' van my: heeft niet uw krygsarm
My de hel ontrooft /
En al het heil belooft.

40.

Ik geeb' uw' naam de eer' /
Zyt gy het niet / myn Heer /
Die my regeert en daag'lyks ondersteunt /
Is 't niet uw' arm / waar op myn hert nog leunt ?
Ja / schreeuwat de hel vertwoet /
Dat is maar drift / en enkel van uw bloedt /
Was dat van Godt / gy wierdt geheiligt /
En uw hoofdt gelikh /
En in genade ryk.

ZIELS-ZUCHTINGEN,

Om de volle beheerschinge door Jesus.

STEM: *Ei! beur my &c.*

I.
Gedugte Hemel-Dozst /
Fontein van heil en vrede /
Ei! laaf myn drooge bozst /
Ontfont myn ziel en leeden;
Die van uw hooge throon /

Ik

Ik ziel-toog van verlangen ;
 Ach! blyf by my ter woon /
 Ik blyw' doch aan u' hangen.
 Ei! kom in my ontfangen
 Uw wettig arbeids loon.

2.

Ik buig my booz u neez /
 Myn lief / myn man / en koning /
 Bewerk my tot uw' eer /
 Zo vier' ik uwē krooning,
 Verheeven majesteit /
 Uw glans kom' my bedekken ;
 Uw gunst / en wys beleidt /
 Kom my tot deugden wekken /
 Het past u in te trekken
 In uwē heerlykheid.

3.

Beheersch gy / met uw' staf /
 Myn ziel / en lichaams krachten.
 Ruk my van 't eigen af /
 En vestig myn gedachten
 Op d'onverdzaagb re glans.
 Ik voel een gloed van straalen
 Van 's Hemels dierb're trans /
 Vol luister nederdaalen ;
 Ik zie myn heil-zon praalen
 Aan d'onafmeetb're trans.

4.

Treë in / om myn verstandt
 Met waarheid te verlichten :
 Ach! steek myn wil aan brandt.
 Doe all' myn' lusten zwichten /
 Zwaai daar / vol hemel pragt
 Den scheister van uw' sterkte.
 Ach! dat uw' groote kracht
 Myn hert tot ernst bewerkte /
 En steeds het zelfs beperkte /
 Tot eere van uw' magt.

Zie /

5.
 Zie / Jesus / hier leg ik /
 Ik geef my heel ten besten;
 Ei! toef geen oogenblik /
 Kom uwen zetel vesten
 In 't innigt' van myn hert.
 Ik kan niet langer wachten:
 Myn hert heeft my verwezt /
 Het zelfs wil my verkrachten /
 Ach! ach! ik moet versmachten
 In zulk een grooten smert.

6.
 Ei Jesus! breek de strik /
 En stel my doch in vryheid /
 Op dat ik my verquik;
 Zoo dien ik u in blyheid.
 Myn koring / ei! ontlaak
 My uit die wreede boeijen /
 Waar mee de helsche draak
 My daag'lyks durft vermoeyen.
 Doe my in yver gloeyen /
 Dat is myn groot vermaak.

7.
 Verbryzel en verbreek
 Al wat na u niet luistert;
 Maak my gedwee en week /
 Houw gy my vry gekluistert.
 Ontbloot uw sterke handt /
 Vergruisch het al aanstukken;
 Maak vleesch en zelfs te schand /
 Kom my van 't quaade rukken /
 Dwing my slegts neer te bukken /
 Zoo ben ik overmant.

8.
 Waar is uw' yver-gloed /
 Om vooz uw beeld te waaken?
 Laat doch een hemel-bloed
 Myn ziele dozztig maaken.
 Foei! my / weerbastig wight /
 Jesus oog u treffen /

o Godt

o Godt! laat ik myn plicht
 In haar waardig bezeffen;
 Ik zal uw roem verheffen /
 Zoo ras ik door u zwicht.

9.

Doel ik uw' mogentheid /
 Het maakt uw glafs nooit duister;
 Uw magt / en wys beleid
 Vertoont haar volle luister.
 Buig gy een trotse ziel /
 Het kan uw kracht niet kreukken.
 Ach! die zoo nederviel.
 Op uw onkreukbaar wenken.
 Gy kunt niet grooters schenken:
 Ach! Koning / ach! ik kniel.

10.

Deelt gy my uw gelyk /
 Zoo slind' my uw wysheid:
 Zoo roep ik: hier is kunst
 En wysheid in haar wysheid /
 Noch maar een donk're nacht;
 Hier moet het alles buigen!
 't Is al / die van Gods macht
 Verbazend' mag getuigen.
 Uit deeze bron te zuigen
 Is wysheid / heil en kracht.

Ach! dat zyn' ziel en liefde blaak' /
 Die deel heeft aan dit groot vermaak.
 Hy duik' / hy zink' / hy roep': ik zwicht!
 Jehovah Godt is enkel licht.

ZIELS-BEGEERTENS,

Naar den

HEERE JESUS;

Of,

Jesus in alles gezocht, en beschouwt.

Mijn luisterrijke Dozt geefklaarheid;
 Gy zyt doch ligt en enkel waarheid:
 Gy zyt het leeven / en de bron /
 Waar uit myn leeven eerst begon.
 Verligt myn doof en doof verstandt /
 Ach / zielzon ! steek uw' lamp aan brandt.
 Kom / leeraar / daal doch naar beneen.
 Stort balsem; dzing dood alles heen.
 Ei! laat myn denkend saamenvloedt
 Gevest zyn op die helle gloedt /
 Die afstraalt in uw' heiligdom /
 En uwe majesteit alom
 In zoo veel gloot' en pracht vertoont;
 Die dan om laag; dan boven woont;
 Die dan verneert / en weer gekzoort /
 Dan stervend' / dan met zaadt beloont
 Aan uw' verbond'ling woedt ontdekt /
 En hem tot heil' ge'vrees' verwekt /
 Volmaakte wysheid is myn doel:
 Ach! ruk my uit het aardsch gewoel /
 Tot uw' geheim-vertrekken in /
 Tot roem van uwe hemel-min.
 Gy Jesus / vriendt / gy zyt alleen /
 Wat ik naar zoek; gy / anders geen.

W / als die Doest / zoo gantsch begeerlyk /
 W / als die Priester / schoon / en heerlyk /
 Die tot den Vader naad'ren kondt /
 En wien die eere was gegondt.
 W / als dien zieder / welkers stem
 Geeft aan het heil-woordt kracht en klem.
 De Geest / die aan uw erfyk tuigt /
 En al de waarheid daar heen tuigt ;
 Die dan belooft / dat g'rens bloedt
 En vleesch zoudt aandoen / om de gloedt
 Van Vaders toorn en grimmigheid /
 Onz' schuld / onz' straf / en dood'lykheid
 Van all' de zonden / die uw zaadt
 Beging / begaan zoudt / en begaat /
 Te blusschen / om het luk en heil
 Zoo breed / zoo lang / zoo zonder peil /
 Zoo hoog / (dat d'allerwysste man
 Daar nimmermeer aan reiken kan)
 Dus te verwerven door den mensch /
 Tot 's Heeren eer / en zondaars wensch /
 Op dat der vad'ren gretig oog
 Gods toornig hert tot liefde boog :
 Op dat elk langz de weg van deugd /
 Verwachtend' intreedt in de vregd.
 W / Godd'lyk Priester / Hemel-koning /
 Zoek ik in aardische thron / en wooning ;
 In hooge priesterlyke dragt /
 In al die kost'lyk' tempel pragt ;
 In bloed / in brand / in reuk-altaar ;
 In heel de mind're priester-schaar ;
 In hoe / in varc' / in schaa / in ram /
 In poog'len / weeg broodt garc' en lam /
 In al wat aan de reiniging
 Van zond' / van vuil / en leertens hing :
 In Godspraak / en geheimenis ;
 In 't deelen van de erfenis ;
 In 't wreede verslaan van 't heidens volk ;
 In vier-colom / in Ark en wolk ;
 In het verbitt' ren van myn Godt ;

In 't afgaan van het heil-gebodt;
 In afgeperste Dozsten-dwang;
 In doozspoet / vree en Psalm-gezag:
 In scheuring / afgodsdiens en twist;
 In Assurs tyranny en list;
 In afgezooke heerschappy;
 In Babels wreedde dwing'landp;
 In Salems bouw / in Romens staf/
 Van wien Godt Juda overgaf.
 Du zoek ik u / voltooid dooz lyden /
 In zeegezaal / na 't winnend' stryden /
 Du gy zoo heug'lyk zyt gepaart /
 En tot een' hoofs-som hebt vergaart
 Dat boven en beneden leeft /
 En u / als Dozst / de eere geeft /
 Du gy uw' kerk hebt vry gemaakt /
 En uit de schaduw dienst ontslaakt /
 Du 's Heeren Koningryk bestaat
 In rechtheid / vree / en bly gelaat.
 Ik zoek u uitgaand' / om uw' erf
 Te rukken uit het heilich verderf;
 En rydend' in uw' heerlykheid
 Met koninglyke majesteit.
 Uw' krygs-toght / om uw' stafalom
 Te zwaajen in het Heidendom.
 Ik zoek u zoekend' naar uw' kerk /
 In Babels dorre akkerwerk /
 Haar reddend' uit dat doodts geweldt /
 En leydend' in een vrychtbaar veldt;
 Doch weer vervallen en ontaardt /
 Omringt van vinir / en galg / en zwaardt:
 Maar eindelyk heerlyk en verhoogt /
 Daar 't siltig boght woedt afgedroogt.
 Zoo wensch ik u / myn ziels-beminde /
 In al die heerlykheid te vinden.
 Maar / ach! zoo gy geen licht ontsteekt /
 En all' de dikke neev'len breekt /
 Zoo is myn arbeit enkel windt /
 En / ach! ik blyfal even blindt.

Myn ziel- en heil-zon / ga op op /
 Rys met uw luister hoog in top;
 Bevat / omstraal / ombang myn oog /
 En voer het glinstrend' naar om hoog.
 Ach! schitterende morgenster /
 Bertoont uw slijk'rend' licht van ver:
 Ei! zeg my / dat de daageraat
 Op 't spoedigste te volgen staat.
 Ik ziel toog / ach! ik doofst naar licht;
 Uw zielveroberend' aangezicht
 Myn doofst alleen maar lesschen kan.
 Myn Heer / myn Bruidgom / en Man.
 Het was de boozwaard' van de trouw /
 Dat ik u zien en kennen zouw /
 Wanneer ik u / in myn geloof /
 Myn ziel en lichaam gaf ten roof.
 Ik weet het dat ik trouw'loos ben;
 En 't is uw gunst / dat ik het ken;
 En 't willen vind' / kom my bequamen.
 Zoo zing ik Halelujah. Amen.

J E S U S

Tot

KONING GEHULDIGT,

In Gehoorzaamheid des GELOOFS
en zuiv're LIEFDE.

STEMM: *Zyt gy in angst en Schroomen*

1.
Sions Koning / Salems eer /
 Kom / ei kom! my overwinnen.
 Gryp uw vangst / ry voort / tree binnen;

3

Werp

Werp de hoogstens plaat ter neer.

2.

Plant uw standbaart in myn ziel /
 Best uw Dozshelphe zetel
 In dat hert / dat zoo vermetel
 Uw bevel-macht teegen viel.

3.

Zegg-ryk heldt / bezit my heel;
 Geest / en ziel / tocht en zinnen.
 Kom / het lust my u te minnen /
 Neem-my voor uw eeuwig deel.

4.

Uw bevel / dat alles tozft /
 Uwe ryk staf (zoo aantrek'lyk)
 Wekt my / dwingt my (dog gebzek'lyk)
 U te hulden / als myn Dozst.

5.

Zie daar / legt een'wreed'lyg ryk;
 't Vleesch'lyk oordeel stiert de tochten/
 Duizenden van wangedrochten
 Woeden. Niemand neemt de wyk :!

6.

Maar zoo ras / grootmagtig Heer /
 Op uw krygs-arm op wilt heffen /
 Door dat wonder vrees'lyk treffen /
 Dalt die trotse tegenweer.

7.

Dryf de blindheide stiks daar uit;
 Zet de veldt-banier / de liefde /
 Daar op 's byands scheidel liefde /
 Wel 't geloof de poort ontstikt.

8.

Daar bliegt d'onkund' plings heen /
 Hoogmoedt / rigen-liefd' en lasten;
 Storten plotsling van haar kusten /
 In den afgrondt hier beneen.

9.

Daar komt liefde / hier gejuig;
 Rejen van verwonderingen;

Wreug-

Deugde traanen; heilig zingen;
Roepen / smekend' / buik en buig

10.

Doog u't Dooft' / met breez' en schaamt' /
Stuif hem / huld hem / werp u neder /
Geef hem bly en willig weder
Dat g'n Adam hem ontnaamt.

11.

Roem het dierbaar Godd'lyk bloedt /
Uitgestoet om u te kleden
Met gerechtigheid en vrede;
Smelt voer zulk een liefde-gloedt!

12.

Zink maar weg! verberg u wy
In een wolk van peerlen-blieten /
Wylg' u't lippen laat ontschieten /
Straakt Jehovahs gunst op my!

13.

Schenkt Jehovah my dien Geest!
Geeft hy my aan dien hemde!
Zal zyn Geest ook my verboden
Van die Dooft tot arbeid-loont!

14.

O aanbiddelyke raadt!
Daar myn naam standt aangetekent /
Daar ik arme wierdt gerekent
Onder het hemde gaadt.

15.

Daar myn glorie-ryke hoest /
d'Onverderffelyke zegen
Als een mist' en wachtb'ce reegen
Doog zyn eesdel wierdt beloest;

16.

Daar hy zich ten offer boodt /
Om aan s'Daders welvchaagen
't Heilig lichaem op te draagen
Tot verbreking van de doodt /

17.

Om ten s'gryt-perk in te treen /

D. 4

En de slang ter dood! te treffen /
 Om zijn erfdeel te verheffen
 Zieg' rph door de wolken heen.

ZIELS - WORSTELING

Met

J E S U S.

STEMME: *Psalms 77.*

1.
 2. **O** Orzaak van geluk en hzeede /
 Oceaan van zaligheden /
 Spring-bron van begeerlykheid /
 Dolle well' van heerlykheid /
 Laat uw stroomen overvloeyen / !
 En myn dorre ziel besproeyen !
 Zie eens / hoe zy haakt / en hyyt /
 En aamechtig nederzygt.

2.
 Is die zee dan uitgegooten /
 Zyn haer bloeden toegeslooten ?
 1. Neen ! uw hert is toegestopt /
 En met aarde opgezopt.
 Ik ben nimmer uitgeleedigt :
 Zelfs uw mondt my vaak verdeedigt.
 Laat dan af ; wat houd gy vast ?
 Weg ! gy zyt my tot een last.

3.
 2. Weer / waar zbud' ik heenen zwerben ?
 Neen ! ik han u doch niet derven.
 Slae my vry / ik zal niet gaan ;
 Stoot my af / ik blyf' doch staan.
 1. Hoe ! zult gy uw lust steeds boeten /

Als myn gunst u komt ontmoeten;
 Of zoo gretig (my ten zots)
 Grazen op een dorre rots?

4

Als dan hert / of oog / of oogen /
 U op 't einde heeft bedroogen /
 En uw ziele leedig laat /
 Of met scherpe geffels slaat /
 Zult gy dan vrymoedig komen
 Tot myn vreugd' en vrede-stroomen /
 Even of u heesche dorst
 Nooit naer 't schepsel hadt gedorst?

5

Heen! uw dorst was niet ontsteehen /
 Als myn huische wellust-beeken
 Lief'lyk ruischten om u heen;
 Maar gy bleeft gelyk een steen /
 Als haar golfjes u vast streeiden /
 En haar wasem meedeedeiden /
 Wel dat zalig hemel-vogt
 In uw ziel een doorgang zocht.

6

2. Ach / myn Dorst! ei! wil niet rooken /
 Dat ik tegen heb gesproken.
 Ach! uw wraak ontslam doch niet /
 Dat een aard-worm op u ziet.
 Laat ik voor u blyven leggen
 Om een eenig woordt te zeggen.
 Tot ik voor uw voeten sterf
 En uw gunst een wyle deef.

7

Hebt gy dan nooit liefde straalen
 In myn ziele kaaten daalen?
 Heeft uw oog my nooit belonkt?
 Heeft uw glans my nooit ontvonkt?
 Gaf ik het niet straks gewonnen
 Doe g'ontfloot de levens-bronnen?
 Zonder groote wederstandt /
 Gaf ik u myn rechterhandt.

A. Ja! doe ik u eerst ontdekte /
 En zoo wonderbaarlijk wachte /
 Eer g' t wilde / eer g' t wist /
 Scheen het geen bedrog en list /
 Doe g' u zaagt in myn genade ?
 Gy! gy! dagt het al ten quade /
 Maer ik ving u in uw werck /
 En myn arm was u te sterk.

Denk / hoe ik u heb gevonden.
 Hebt gy u aan myn verbonden ?
 Wierp ik zelve niet de bandt
 Heim'lijk om uw hert / en handt ?
 Had ik n niet fel gedzongen /
 G' Had u ont myn arm getwongen /
 Hoern gy niet : uw dertel oog
 Nog al naar de wereldt vloog.

I N N I G E
 Z I E L - Z U G T E N .

STEM: *Kampbuysse hou op die gy gedicht, &c.*

O! Algenoegsame en hoog-gedugte Koning /
 Zie van uw hoog Paleis en heerlyke woning /
 Op uwen dienstknegt neer in deezen droeben stand ;
 Waar is het romm'len van u dienig ingeward ?
 Kan dan u hemel-mur zo overziens verhoelen ?
 Of hebt gy van myn dank en zugten geen gevoelen ?
 Hoe is het mogelyk / is dat gevoel zo ras
 Dergaan! die liefde-gloed bedoden onder d'as!
 Waar komt my dit van daan? wie is 'er die het hindert?
 Myn Jesus / is uw min of magerheid bekindert ?
 o Heen! men vind alleen by u gerechtigheit.

De schuld en het vertoep tot mynen laste leid.
 Ik heb het menigmaal tot schaamte onderbonden /
 Dat myn ondankbaarheid / en and're snoode zonden
 Beletten / dat het ziel-en Geest verand'rend ligt
 Niet voortschiet uit de gloed van 't Godd'lyk aangesigt;
 Nog meer. Zy haatsen weg de lieffelyke stralen /
 Die de genade-zon zoo rijk'lyk neer laat daalen.
 Hoe dikwils roept gy niet: kom Sulamithe! kom.
 Maar neen! myn vadsigheid die jaagt u wederom.
 Myn Jesus! daar ik u gestaag behoor te zoeken /
 Gaat gy met uwe gunst my na in alle hoeken;
 Maar te vergeefs; gy kloopt / gy smeekt: ei / laat my in
 En echter merk ik niet op zulk een ziels-gewin.
 Ach Heer! waar wilt dit heen? slaat gy dien handel gade /
 Ik wagt / ik voel / ik draag uw wraak en ongenade:
 Ag! dat uw grimmigheid niet uitbaar tegen my /
 Om dat ik / daar ik stof en zoedig asche zy /
 My egter onderwind met zoo een God te spreken.
 Laat Heer / uw leevend woord myn doodig herte breeken;
 Zeno in myn kille ziel een sterke liefde-blam.
 Ach! dat uw over-geest myn lauwhheid van my nam;
 Dat dog uw regterhand van traagheit my ontheste /
 Dat ik te regt myn schaa-en ziel-gebaar besefte!
 Was slechts aan my bekend die menschenmoeders list /
 Ik zag haast dat myn tyd vaak nood'loos wordt verquist.
 Myn Koning / Zon / en Schild / ei! laat een gloed van
 stralen
 In deze duisterheid van boven nederdaalen;
 Schenk leven / levensbron! verdrp de vuile damp /
 Stort stroomen van gena; uw Geest ontsteek de lamp /
 Waar mee gy dooz myn hert en nieren heenen wandelt:
 Verstoort al wat zo boos en trouw'loos met u handelt;
 Al wat sig tegen u en uwe kennig steld
 Werp neder en vergruys; betoon u als een Held /
 Die liefo' en over hebt dooz eerst gewonne stercken:
 Ach! dat gy dooz uw arm den vband zo beperkte!
 Dat dooz zyn tegenstand / zyn list / en groote kraagt /
 Nooit hinder of verlies myn ziel wierd toegebragt.
 Bewerk gy my / o God! dusdanky moet ik wezen /

Zal aan myn hoofd en hand uw weesen staan te leezen.

Myn kragt is min dan niet / geen stofje aan de schaal /

Geen drup aan 't water dat ; gy zyt het altemaal.

Geen werken is by my / geen loopen / ja geen willen /

Zo gy my liet begaan / in plaats van toorne stillen /

Ontstak ik uw wreuk / ik tergde uw gebuld /

Ik maakte elken dag een onaflosb're schuld.

En wild' ik deeze schuld verbeet'ren dooz het goede /

Ik stopte de fontein van uw zegen-bloeden /

Ik wierp myn bange ziel in d'alderdiepste nood /

De zonde wrogt / helaas ! dooz 't goede my de dood.

Ik walge van my zelv' / ach / Jesus ! wilt my helpen ;

Weer zond' en slaapzucht weg ; elk dreigt my t'overstelpen :

Ik kome arm en naakt / ik schrik dooz wil en daad.

Ach ! zend op deze nagt een blyde dageraad.

Ontfermt u over my / ei ! red me van het zinken :

Ach ! laat een held're straal van u genade blinken /

Sluit myn beklenide hert dog open met uw hand /

Beroer dooz uw spraak myn killig ingewand.

Dat eens een kragtig woordt myn steenig hert doozgriefde !

Ach ! lokte gy myn ziel tot u dooz uw liefde /

Schiet in myn daffe hert een stzaaltje van uw ligt /

Ik rust niet / vooz ik zie uw heilrook aangezigt ;

Ontsteek dooz uw gloed myn ziel / myn zin en leeden /

Vertoon aan my de glans van uw bemin'lykheden /

Doer my het wphuis in / myn koning ! lei my om /

En toon my uw gang ; den gang in 't heiligdom ;

Bedaauw my met uw Geest / (het Erfgoed der Gebeden).

Om met onkreukb're moed vooz uwem tzoon te treden :

Sun my u hemel-kragt / op dat ik dooz gesmeek.

De nevel van myn schuldt en vuile zonden breek.

Ach / Jesus ! laat myn vleesch myn zughten niet bereug'ten /

Ik zoek myn heil en heul in 't binnenst van uw vleug'ten ;

Bescherm my dooz uw kragt / verwarm my dooz uw

min /

En bind dooz heiligheld myn vuile lusten in.

Doer my terhoogte op / om met de hemellingen.

Tot den genade-troon en reuk-altaat te dzingen :

Eldoe my zien de kragt van uw verhoogtheit /

Reik

Rek my uw liefde-zeel en trek my van beneen /
Mijn vriend / hoe houd gy u zo vremd ? doet dan myn
zuchten /

Uw eertjds teed're min en ziel-dwang van my bligten ?

Is d'oude liefde gloed zo onverziens verdoeft ?

Helaas! myn hert bogt stremt / myn geest wordt my
ontrooft!

Is u het Dree-verdrag met haar beding vergeeten ?

Ontbeint gy uw trouw ? wilt gy geen man meer heeten ?

Of zoek ik u niet regt ? zeg Heiland ? wilt gy niet

Dat aan myn doode ziel uw wonderwerk geschiet ?

Is niet u wil dat ik my wend tot uw volheid ?

En dat ik 's wereldds vzeugd en liefde schat voor volheid ?

Dat ik myn zelf verdoem en sterog' op uw eer /

Ja dat ik u alleen verkies tot Opper-heer ?

Zeg / hert-brindt / wilt gy niet in my verheerlykt weesen ?

Wilt gy uw glans-rjk beeld in stem nog daaden leezen ?

Dan is uw dood onnut voor my / vergeefs uw pyn!

Waar eer-kroon mist gy dan / o Heer! dat kan niet zyn.

Gy zult geen troon nog macht / geen kroon nog rjkstaf
missen;

Nooit laat g' uw dierbaar hooft in 's Satans hegtenissen

De grondslag van uw trouw is al te vast gelegd;

Uw gunst is aen uw volk voor eeuwig toegezegd:

Uw woord onwrikbaar blyft / ik heb het ondervonden;

Maar myn onagtsaamheid en hooggereze zonden

Zyn oorzaak dat uw gunst zo mildt niet nederdaalt /

Den invloedt van uw Geest wordt door myn vleesch
bepaalt.

Gy zoekt my somtijds zelfs; gy pleegt my wel te trekken /

Om wederzijds de min op 't innigst op te wekken;

Gy dwingt my menigmaal te naad'ren tot uw Th roon/

Veins ik / gy roept wel haast: ik ben uw schild en loon!

Maar ach! ik ben dat groot onthaal geheel onwaardig

Ik bleef vast laauw en traag; in plaats dat ik bolvaardig

Erkende zulk een goed; scheen 't my een groote last

Te zitten aan uw dij. Foel my ondank're gast!

Laat evenwel / o God! u liefde niet vermind'ren:

Niets kan u raads-besluit aan uw hant verhind'ren;

Werp

62 FREDERIK VAN HOUTENS

Werp el myn zonden weg in d' afgrond zonder peyl ;
 Spreek tot myn ziel van vree / en ciet my met uw heil.
 Smelt myne wil in d' uw' ; zo toon ik my genegen.
 Trek gy my van het stof / zo ga ik in uw' wegen.
 Vernieuw gy myne kragt / zo word' ik moe nog mat.
 Lesch gy myn dozt / zo dozt ik na het heilzaam nat.
 Ei Jesus ! zeg myn Soon ! uw' straf-schuld is getweken.
 Ei bron van wellust ! drenk my uit uw' zinn' re beken.
 Schenk my het heilige van uw' verhoogt paleis :
 Verzaad my met uw' goed : voldoet myn teed' re eis.
 Laat uit myn bulk een stroom van levend water bloeijen ;
 Laat uwe hemeldauw myn doztig hert besproeijen
 Ombang my met uw' min ; schiet dooz myn oog en hert
 Een schigt van uwen boog / die alle stik ontwoert /
 Waar mee de Satan en myn vleesch my zoekt te vangen :
 Trek sterker / blyft myn hert aan yd' le schep' len hangen /
 Zo houd' ik aan u vast / ik breek de duisternis /
 En zie hem / die als nog vooz my onzichtbaar is.
 Ach ! laat my als een ster aan 't neeb' lig ster-dak blinken /
 En doe myn vuile vleesch heel na de laagte sincken ;
 Zo zal ik onvermoeit by u in Zion treen ;
 Zo zing ik lof zy u in uw' betaam' lphheen.

AMEN. HALELUJAH.

De

O O G S T - T Y D ;

V E R G E E S T E L Y K T ;

En

Door den Autheur toegepast op het
Verjaaren van zyn NIGTE;

Op den eersten van Oogstmaend.

1.
't **I**s Oogstmaand / ziele: ei zie hoe ducht /
Hoe noest is ieder landman bezig!
Hoe noode was hy nu afwezig /
Hoe roemt en pryft hy zyn geluk!
Deez' snyt het kooru / die bind de schooven /
Een derde voerdet het schuurwaards heen /
Eer't wolk-vogt / stroomend na beneen /
Haar van haar hoope komt berooven:
Men loopt / en dwaast / en zwoeyt / en hyst /
Tot dat men't laatste binnen krygt.

2.
Kan elk zyn buik / die maaden zakh /
Met zoo veel ernst en vlyt bezorgen?
Niet wagtend' op den dag van morgen /
Eer storm- / of eenig ongemak.
Da't lyf / dien arbeid komt vertagen:
Spilt elk zyn vlyt / zyn sweet en tyd /
Om dat het werk geen uitsel lyd /
En doet men zulks nog met behaagen /
Wyl Godt het werk met zegen kroont /
En met het sober kostje loont.

3.
Welaas! waar blyft de ed'le geest /

Tot

64 FREDERIK VAN HOUTENS,

Tot welkers dienst het l'gf moet leeven?
 Om Gode heerlijkheid te geeven:
 Wie is dooz dat jutweel bezeeft!
 Wie weet of niet uw Heer zal komen /
 Wannecr uw romp is afgemat /
 Dan word de overige schat
 Die gy nog hebt u heel ontnomen;
 Dus zigt men daar men toorn verwerft /
 Dus leeft men / daar men levend' sterft.

4.

Gy zoo niet ziel! het voegt u niet /
 Wat Godd'lyks blinkt u in de oogen?
 Gy staat niet meer dooz uw vermoogen /
 Het schezpe vleesch baart slegts verdriet ;
 Den Hemel quam u lieff'lyk noopen /
 En daalde zachtjes in uw hert /
 Gy zoo gestwind die st'zikh antwert /
 Dee niet als hygen / haaken / loopen /
 Al wierdt het l'gf dooz d' arbeid moe /
 Nog vloog het na den Hemel toe.

5.

Wat wonderstuk! eerst ziende blind /
 Nu blind en als de scherpste ziende /
 Die al zyn tyd in boeyen diende /
 Geen vreugde dan in dienstwerk vindt :
 Erst zag ik in het vleesch de luister
 Regt blindt en nu in 't heilzaam ligt ;
 Nu smelt d' aard uit myn gezicht /
 En laat my in het dikste duister /
 Want Jesu Breeft (die neb'len breekt)
 't Onzichtbaar ziende ligt ontscheekt.

6.

Daar ben ik los! daar ben ik vry!
 Ontflaakt van doods- en helsche banden!
 De vryheit glydt my uit myn handen /
 Wat 's dit? ik val in slaverny!
 Een lyfslaaf! ja! maar van een Koning /
 En zelf een Koning / rijk en groot!
 Dood! en verwinnaar van de dood!

Ont.

Onthuiſt nogtans de beſte wooning
Die iemands oog ooit heeft bekoort /
Maet al haar volheid myn behoort.

7.
Hier word ik niet! hier ben ik al!
In ſtrjd en woelen kan ik ruſten!
Geen noothulp kan my ooit geluſten.
Al komt een Hemels water val
Myn ziel en lichaam overſtelpen/
Ik weer my niet / maar gaa te grond /
En echter ſchreeuw' myn hert en mond /
Dat al wat leeft my doch koem' helpen /
Maar niet dan om de roem en eer
Te bzingen door myn' Hemel-Heer!

8.
Hier reis ik opwaars als ik zink!
Hier win ik als ik durf verliezen!
Hier kryg ik als ik niet wil kiezen!
Hier leer ik doſten als ik dzink!
Hier leer ik aſtaan van het eigen /
Ik haat het als een giftig vat /
En echter voel ik tot een ſchat
Myn ziel / als tot haar eigen neigen;
Een ſchat! geen deel! maar heel en al /
Wat was / of is / of wezen zal.

9.
Hier word de wyze dwaas / 't verniſt
Dat alles uit haar grond kan haalen /
Moet hier geheel onwetend dwaalen;
De wijsheid zelve ſtaat verſuſt /
Zoek ziel / en laat u willig leſen /
Het nat is geest en zonder grond /
De Leidſman van het Nieuw Verbond
Doert u om hoog by de Eng'le Keiſen /
Duld dat gevoel uw brein verſind /
Uw wijsheid nimmermeer weerga bind.

10.
Wel ziel! is die geheimenis
Dooz uw ſtik duister oog ontſlooten /

E

Word

Word zulk een gunst van u genooten ?
 Uw schuld- plicht onafmeet' lyk is ;
 Wat eischt de Heer niet van uw handen ?
 Schrik ziele ! sidder vooz dit werk /
 Het eigen maakt zig stoudt en sterk /
 Om u met heel bedekte banden
 Te trekken / tot . . . Ik swyg ! God kent
 Wat heit myn angstig hert berent .

11.

Houd' ik aan Jesus niet meer vast ?
 Kan ik door eige krachten treden /
 Dooz al die bittere tegenheden ?
 Swyg ! dat waar my de grootste last .
 Maar is het wonder / dat de stikken
 Van d' aarde / pleegen stil geweld ?
 Het lyf uit aarde t' saam gestelt /
 Sinkt na om laag all' oogenblikken /
 Als dooz de Geest het lood- swaar hert /
 Niet hemel- waards getrokken wêrdt .

12.

Niets lokt de Duivel meerder uit /
 Als van zyn eeuwig deel te roemen /
 En Godt zyn Bondgenoot te noemen :
 Als Godt zyn Heil- bron open stuit
 Dan spant hy hoog / dan scherpt hy schichten /
 Dan spant hy met het eigent aan /
 Om met een schyn / een damp / een waan /
 Van goed zyn proeffstuk te verrichten /
 Dus word een breede baan bereid /
 Tot laauwe onbedachtzaamheid .

13.

Cree uit uw zelv' zegt 't vleesch haar wel :
 Zuig kragten uit de bron van 't leven /
 Vlucht Jesus ? laht niet aant te kleeven ;
 Volg achter aan ! houw vast ! geen hel /
 Geen eigen zal u immer deeren ;
 Ach ! kom ik Heiland ! ik bestoep /
 Myn lusten waeden te gelyk .
 Swyg ! Jesus zal u nog vermeerren ;

Maer ach! myn Heer eischt byzucht op byzucht /
't Best dat ik breng is zucht op zucht.

14.

Dat is genoeg / dat is de gront /
Blyf maer met onbetmoet verlangen
Wan Jesus en zyn volheid hangen /
Hy byzucht de bandt van handt en mondt :
Wat 's aan de vrugt ? 't zaad is behouwen /
Als dat maar mildt bewaert wordt /
En warm bestraalt ; sta op myn hert !
Stel nu op Jesus uw betrouwen /
Dat 's d' Vogstmaand : staak uw harde taal /
An Jesus is het attemaal !

Rustte

15

't Is Vogstmaand / ziel ! ei zet u neer ;
Ei ! wil u denken heenen wenden /
Daar vaak u bid- en wensch-lust enden /
Als gy u neerbuijgt voor den Heer.
Op zyt het Nicht / die eerst uw oogeri
Op d' Vogstmaand open heb gedaan ;
Een tyd / een jaar / (wie denkt 'er aan /
Of 't hert wordt door de schrik ontroogen !)
Dan buiten kryg en harde strydt /
Dan binnen tweespalt / haat en ryt.

16.

Myn waard' en dierb' re Nicht / gy zyt
Tweesins in tyd van noodt geboren /
Uw ziel was in haer zelv' verlooren /
En neerland was haar ruste quyt ;
Op schuldig ! Godt een strenge Nichter /
Een grimmig wrecker / gy gedaagt /
En van de duivel aan geklaagt /
(Die eerste twist- en oorlog stichter.)

17.

De soete ruste eerst gestoort /

E 2

Doo

Dooz onse eerste oud'ren zonden /

Wyligen in de vloek bewonden :

Die zondigt sterve? was het woord.

Maar d'allersterkste Held: der Heiden /

Zyn ziel en lpf tot los-geldt gaf /

Hy daalde willig in het graf /

Op dat zyn doodt het al herstelde /

Doch wat helpt u dierz' Borge nu /

Zoo niet zyn kruisdood is dooz u?

18.

Noch blyft die gzoote bres en kloob' /

Tot dat eens Jesus u het herte

Ontheft van ramp / en dood en smerte /

U tot hem opvoert als een roof

Tot dat de Geest u in zyn aansicht

Vertoont de gloedt en heerlykheid

Der Goddelyke Majesteit ;

Weg schepflen! 'k zie u maar by 't maanligt /

By zyt den opstap vast myn oog /

Niet waard / zo my dit wit ontbloog.

19.

De Heer ontsluit zyn opperzaal /

Hy schiette gloejent licht uit 't duister /

Hy toone u zyn glans en luister /

En wond' u ziele met een straal

Van eigen-haat en hemel liefde ;

Hy leer' u 't groot Beta-verbond.

Ach! dat de honing zoete mondt

Van Jesus / u het hert doozgriefde!

Ach! zaagt gy in dat dier juweel

Uw tyd'lyk heil en eeuw'ig deel!

20.

Ach! waar het nu de liefde tydt!

Drogt Jesus dooz zyn kracht van boben /

In u het dierbaare gelobe /

Hoe haast waart gy u zelve gunt /

En Jesu eigendom geworden.

Ach! dat die Heldt vol moet en eer

Zyn

Zyn krygstuig greep / ach! zag ik weer
 Den Dorsch zyn swaardt op zode gordel
 Creedt maar die krygsmann in het veldt /
 Hoe haast zyt gy in zyn geweld.

21.

Hier geldt geen stilstandt / rust of vree /
 Hier moet de een of d'ander onder /
 Waar dit is aller wond'ren wonder /
 Als d' een wint d' ander wint het mee;
 Wint Jesus? dan is 't eerst begonnen /
 Dan strydt de ziele watze mag /
 Zegt Jesus / ga! het is al dag /
 Zy wykt niet voor zy 't heeft gewonnen.
 Ach! dat een sterk geloovig oog /
 Die ziels vriends hert tot liefde boog.

22.

Jehovah schenke u zyn beeld /
 Den afdruk van zyn groote deugden;
 Hy stort' een bloed van Hemel-breugde /
 Daar heil'ge vrees en ernst in speelt /
 Hy maak' u vruchtbaar in het goede /
 Hy rukk' u daag'lyks van het quaadt /
 Gewis zoo g' op die heil'g baan gaat /
 Gy zult uw tredt ten Hemel spoeden /
 Dit is myn wensch / myn beë / en zucht.
 Ach! steegse throon-waerds door de lucht.

WEE MOEDIGE KLAGTE,

Aan de

HEERE JESUS,

Over

Zions Verval en Geestelyke Oordeelen.

STEM: *Ik hef my op tot Godt. &c.*

Hout op? ach Heiland waak! behoed ons booz ber-
drinken?

Ei spaar? ach! ach! wy zinken!

Het bonst / en stampt / en kraakt; daar valt het na de
klip;

Ei! redt u hobb'lent schip!

2.

Hoe? slaapt ge wakend oog; ofskont ge zelfs de winden/
Dan ongenas ontbinden?

Is dan uw oordeel ryp? en moet op deeze stonde
Uw pronk-schip na de grond?

3.

Ach! naare avondtyd! geen nacht was ooit zo donker /
Het schitterend gestonker

Dan maan en ster is weg! is dan de diepe kolk /
De grab-steer van uw volk?

4.

Daar borst een swang're wolk / en dzyft het wdedent water
Met pffelgh geklater /

O God! waar wil dit heen? ei! hooz het bang geluyde
Dan uw beminde Zydt?

5.

Wij Zion dubt en loopt al myn'rend op en neder /
Zy doolde en keert eens weder;

Maar

Maar waarz' haar heerd en wendt / zy stuit en tast vast
nis /

In deze duisternis.

6.

Wat zal het eindt eens zyn ! in dit aamechtig strikken /
Schynt zy eerlang te stikken ;
Haar eerste fleur versterft ; het hert wordt overstelt
Zo gy haar niet en helpt.

7.

De noodt maakt haar verzet / haar eer-kroon is geballen /
Zy ziet haar vaste wallen
Gesloopt / en byzess by byzess toont aan het ketter-rot
De toegang tot het slot /

8.

Daar d'oude waarheidt woont. Geeft gy die sterke besten
Ook eindelyk ten besten ?
Deez' ondermynt ! die stormt / elk nabert het kasteel /
En loerd op dit juweel.

9.

De Hel belaagt haar val ; zy schroomt niet trotse benden /
Gewapent uit te zenden ;
Haar giftig krygstug blinkt ; wy wagten elken dag
De langgedreigde slag.

10.

Wie stut zo swaare ramp ? geeft Godt het onheil vleg'len ?
Wie zal de dyft beteug'len ? (landt /
God laat zyn gramschay los : schyik ! spooz'loos Neder-
Godt roept u uit de brandt !

11.

Waak op ! beguighelt volk ! Godt wil uw hoogmoedt
breken /
De krygstoozts is ontsteeken /
En slicht de oozyloghslam / die hongerig verblindt
Wat Neerlandt zo bemindt.

12.

Gezag en magt berdwynt / de winst verflapt / de windfels /
En eertyds sterke bintfels
Gaan los ! zo zakt / zo helt het statige gebouwt met al
Haar heerlykheidt ten val.

13.

Haar luffter is verdooft! het pronkstuk van Europe
 Verbleekt en quyt in hoope!
 Zy ziet vast gretig uit / zy zieltoogt na geluk /
 Zy bleyd zig in haar drik!

14.

Zy droomt van heil / en speelt veel goeds; haar hersen-beel-
 den
 Een blik van boosspoedt teelden.
 Zy zingt triumph! al eer het tyd is / en men ziet
 Des Heeren tugt-roe niet.

15.

Verharding is haar deel. Haar trots stygt op ten hemel /
 Het ondermaansch gewemel
 Heeft oog en hert verstrikt. Haar pragt Gods hoogheit
 tergt /
 Dat hy zyn arm verbergt.

16.

Verbergt! neen! neen! hy wil zyn sterke handt gebzuiken
 Om Heerlandts magt te snuiken.
 Daar boozt / boosaardig zaat! verheft u tegen hem!
 Uw lust verdooft zyn stem.

17.

Doelt gy Gods krggsarm niet? zo blaakt zyn toorn sterker /
 Verheuy u in uw kerker.
 Foel! foel! gy zyt ontmenscht! wyl dat uw hert en handt
 Is aan het quaadt verpandt.

18.

Syng op in uw verderf / vermaak u met uw boepen /
 Ga laat uw hoosheit groepen.
 Maar ach! wie redt! als hy zyn blammig wraakswaardt
 grept /
 En tot uw slachting slypt!

19.

Maar Jesu! was uw Bzuidt hier nyn van! Hde veelbuldig
 Maakt zy haar ook niet schuldig?
 Hoe! Konings dochter! gy (van afkomst zo vermaact)
 Gy van uw stam ontaart! ...

Kunt

20.

Kunt gy dat pragtig hof zo schandelyk vergeeten?
 Foei! gy behoordt te weeten
 Hoe gy dooz vyze ginkt / dooz Gods heminde Zoon
 Gebragt zyt tot de kroon.

21.

Daar is het minn'lyk groots en maanlyk schoon gebleeden!
 Daar is het hemel leeven?
 Dus eenzaam! hoe dus laag! waar is u Majesteit
 En dooz'ge heerlykheid?

22.

Ik zie u digt bestuutwt met levendige lyken.
 Gy zelv schynt te beswyken.
 Gy waggelt; ach! gy lygt (tot kreuk van 's Dorsten
 lof)
 Allengskens na het stof.

23.

Al wat ik zie is aardg / hoe mooi / hoe fraai bepeereld?
 Welg! het blyft slegts weereld!
 Uw geestelyke standt sweemt ua het aak'ig graf /
 Uw kragt neemt daag'lyks af!

24.

Uw aansigt mist haar glans die uit de Heil-zon straalde /
 En op u nederdaalde.
 Die 't uiterlyk gestel en aansen wel beziet,
 Die denkt: zy is het niet!

25.

Het glinsterende havy dat kronk'lent om u swierde
 En u zoo braaf vercierde!
 Hangt slent'rig om uw hoofd / dat u ten krans verstrekt' /
 Uw luister meest beplekt.

26.

Uw schitterend gezigt waar mee g'uw Dorst belonkte /
 En hem het hert ontfonkte /
 Zoodoof? wat 's dit! ik schrik! dat u uw jammerstaat
 Niet meer ter herte gaat!

27.

Het stof stuift u in 't oog. Zoo komt het dat de klaar-
 heit

Der hemel-heil'ge waarheid
 Niet doordringt tot de geest; zoo dooft het zichtbaar
 goedt
 Het jmeulende gemoedt.

28.

Waar is uw kennis? waar! waar is het duur gelobe?
 Hoe zaagt gy wel na boben/
 Eer al dat schoon en fraai u booz de oogen kwam/
 En u het licht benam?

29.

Het licht! ~~Wan!~~ dat bestraalt u nog / maar gy zyt duw-
 ster.

Hoe! by den dag de luister
 Wan Jesus niet te zien? onnoemelyk verbaal!
 Waar of dit einden zal!

30.

Belaas! waar ziet men nu dat uitzien zo vol liefde /
 Dat Jezu bozst doorgriefde?
 Dat oog / dat 's konings hert veroverde; wel eer /
 Ziet nu na d'aarde neer!

31.

Het hemels oordeel dwaalt / men bleid / en streelt mal-
 hander /

Men neemt het een booz 't ander /
 De Geest des onderscheits is weg / men ziet een waan
 Al mee booz waarheid aan.

32.

En leevenlooze schim gaat mee al booz een Christus!
 Ontwaakt! en zie de listen!
 De geesteloosheid queekt dat schizkdiel in de kerck /
 Tot glimp van 't laauwe weck!

Der

GELOVIGEN STERKTE IN DEN HEERE,

En

In de sterkte van zyne **K R A G T**
O V E R W I N N E N D E .

Toegepast ter ondersteuninge van een ziele die
door verzoeking Geoeffent wierdt.

I.

Daar dryst de vzeugt de zugt om hoog!
Daar wordt de liefde-bron ontslooten!
Nu kan het hert wat beeter bloten /
Daar 't eerst zo ligt na d'aarde boog;
Daar wylt de vzees / die u zo knelde /
En met zo meenig wzeede neep
U heim'lyk in het herte greep /
En tegen wil en dank ontselde.
Daar barst uw bange hert slot op!
Daar stugt de vzeugde hoog in top!

2.

Op hielt wel vast / en stont ook val /
Maar 't hert / wyl het aan Jesus kleeftde /
Nog tusschen hoop en vzeese sweeftde /
Ja helde somtyds na den val;
Maar uw bescherm-heer sloeg zyn oogten
In minn'lyk mededoogen neer /
Hy beurd' u op / en vragt u weer /
Daar wierd de Geest de schrik ontoogen /
En viel (tot berging in den noodt)
De trouwste hert-vriendt in de schoot.

3.

Zy liep en streefde alles dooz /
 En joeg de trotte reger-machten
 Van woest' en hollende gedachten /
 Manmoedig uit het hemel-spoor!
 Maar / ach! de strydt was naauw begonnen /
 Dood d'eene weg / een and're troep
 Omringd' uw hert met heesch geroep :
 Wy geeven 't u nog niet gewonnen!
 En ach! de strydt was nooit gedaan /
 Kwam Godt 'er zelf niet tusschen staan.

4.

Wy wil zyn gunst'lings neerlaag niet ;
 Wy kan haar niet te zeer bedoeben /
 Wy wil haar liefd' en trouw beproeben ;
 Maar wen hy haar in engte ziet /
 Zo komt zyn arm haar ondersteunen /
 Straks vlyft dat schelle heil gerugt
 Des Opands heerkragt op de vlygt /
 Dat aard en lugt van blydtschap drcunen ;
 Daar vloedt de liefd' en vzeugt in een /
 En stroomen na haar oozlyzong heen.

5.

Daar hindt zy wat het herte lust /
 Maar niet om ceuwig in die woning
 De lof te zingen van haar Koning /
 Zy wordt ter kepg maar toegerust /
 Dat heil / zo schoon / zo groot en heerlyk
 Breygt liefd' en vreygd' en sterkte aan /
 Maar om tot harder strydt te gaan /
 Dat goet vooz alle goed begeerlyk /
 Was groot / maar slechts een onderpandt
 Dat Godt blyft aan haar rechterhandt.

6.

Godt geeft zyn kroofft een dubbel deel /
 Eerst groote blydtschap in 't genieten /
 Danneer de heil-stroom neer komt vlieten ;
 Men swygt! het is te groot en veel!
 Daar smelt men hi verwonderlingen /

Maar

Maar als die vzeugde-zon verdwynt /
 En in dien boezse afgrondt schynt /
 Dan komt die kragt eerst dooz te dzingen /
 Dan brengt Godt zelve aan den dag
 Wat Jesu volk dooz hem vermag!

7.

Dan kragt den Hemel al de Eer /
 Als zy zo gantsch is uitgeledigt /
 Dan voeldt se dat haar Godt verdedigt /
 Dan bukt z'in zaal'ge ootmoedt neer:
 Zy draagt en hngt / en laat haar sterken /
 Dan hangt zy als een suig'ling af /
 Dan leund zy op haar Herders staf /
 En roemt Jehovah in zyn werken /
 Zy vrees't geen storm / hoe fel en swaar /
 Godt is haar Rotzsteen in gebaar.

8.

Gy mee Dziendin / uw hert bebat
 Een heerlyk mengsel van genaden /
 Waar mee uw ziel haar kon verfaaden /
 Wen gy by Jesus nedersat:
 En doe gy by'lik toe mocht treden /
 Om by dat heug'lyk hemel-licht /
 Uw nieuw'liks opgeklaardt gezigt /
 Te vesten op die heerlykheden /
 Wier gloor het keurig oog belonkt /
 En tot gezette erust ontfonkt.

9.

Gewis / het was wat groots / uw ziel
 Dronk moedig binnen; gy doozgrieffde
 Des Konings boesem dooz die liefde /
 Waar mee hy uw gebonden-hiel.
 Zyn gunst / zyn goed'ren daalden neder /
 Wanneer uw ziel u-zelfs ontzorkt:
 Doe zy haar heel aan Jesus schonk /
 Doe gaf hy zich dooz eeuwig weder /
 Daar wierdt uw hert zyn arbeidsloon /
 En 's Heeren Heerlyshheid uw kroon.

Maar

Maar Godt die wilde / dat dat deel /
 Dat boven soo veel and're uitstak /
 Ook in veel groote deuyde uitzak.
 Hy wil / dat zulk een pronkstueel /
 Dol glans / en gadeloos geflonker /
 Dooz tegenheid / en angst / en dzak /
 En eenig bitter ongeluk /
 Haar straalen uitschiet in het donker /
 Tot roem van zyn gedugte kragt /
 Wiens doozdriest alle smert veragt.

Eerst smaakte gy het troostryk goed /
 Maar in dat wenschelyk verblyden /
 Wordt maar het hert gebozmt tot lyden /
 En tot geduld in tegenspoed :
 Dit woud uw wyze Heer u leeren :
 Hou stand / zyn hand die geeft ook kragt /
 Blyf gy maar staan / en houd de waagt /
 Uw Veldheer doet u zegepraalen :
 Zy willig / Buig / o hou maar standt /
 Dit is doch de weg na 't Vaderland.

I S R A E L S

LANGGEWENSCHTE DAG,

En

Z I O N S

SCHADUWDIENST VERDWEENEN

Treurig Zion / beure nu uw logge geest om hooge;
 Derrisuw dat doots gelaat; al lang genoeg uw leedt in
 stilte ingekropt;

God!

God / door vrye gunst betwoogen /
 Heeft de traanbron opgestopt:
 De Koning is gekomen /
 Uw Schild en groote loon.
 De smaet wordt weggendoemen:
 Uw Hielvoest wordt uw Soon.
 Breng uw kind'ren op de been;
 Meng nu hert en stem in een;
 Zend uw vreugde van beneen
 Ten Hemel heen!
 Zion ontspringt de Heil-fontein. ://:
 d'Heil-fontein? ://:
 o Ja! o ja! o ja!
 Schep en drink uit volle stroomen/
 En vergeet uw naar-geween.

2

Heeft droetheit Sulams kroost zo teerder dan bevangen?
 Dat elk zo dof blyft staan. Wat vrees' en ongelooft de
 versche blydschap stuit?
 Bluscht het lang vereentw verlangen
 d' Oude liefde-spranken uit?
 Terwyl de vreugde Psalmen /
 De vrye boven-stadt
 Rondom de 'en wedergalmen /
 Zo ras Godt neder trad
 Als Dorst in Bethlehem.
 Werd'ren niet Jerusaleem/
 Hoe! heeft dan der Eng'len stem
 Reets niet meer klem?
 Zien Wy de Koning eerst? ://:
 d'Koning eerst? ://:
 o Ja! o ja! o ja!
 Epleg neer uw herder halmen/
 Spreek en zing als wy van Hem.

3.

Abr'ams zonen / zie daar het Zaad! zie daar den Zegen!
 Verheug u / sta verbaast / bewerk uw weder-mit; coem
 nu uwz Daders heil;
 Wyg u niet; aanbid Godts weegen;

Niet

80: FREDERIK VAN HOUTENS

Hier is liefde zonder peil.
 Op Jacob! juich de straalen
 Aan dit gezeegent Licht!
 Laat d'oude luister daalen/
 Wyl Horebs berg-pracht swigt;
 Aanbid Hem/ die u/ dooz zyn kragt/
 Rukte uit Egyptens magt/
 Doe hy u/ zo ondetwacht/
 Tot hoogheid bragt.

Dagt hy aan Jacobs klagt? ://:
 Jacobs klagt? ://:

o Ja! o ja! o ja!

DEEZE deedt u zeegepraalen
 In Chams woed en trots geslagt.

4.

Dapp're Juda! op! op! om deze Dorst t'ontmoeten:
 Hier is de Leeuwenwelp/ de Dreugd' en Drededron/ de
 Eet van 's Konings Hof.

Leg uw erf-regt voor zyn voeten.

En zyn poorteh in met lof.

Uw gloor zal doch bestrophen/
 Nu Deeze Hemel held/
 De vreemde koninkryken/
 Alleen de wetten steldt.

Werp u met eerbied voor hem neer/
 Roem zyn hoogheid/ magt en eer/
 Op verkrppt in deezen Heer

Het kroon-regt weer.

Heerscht Juda / als wel eer? ://:

Als wel eer? ://:

o Ja! o ja! o ja!

Laat dog d' oude tugtschool wyken
 Dooz Jehovahs reine leer.

5.

David's Stambuis! hoe zo bedeeft? hoe dus verschoben?
 Wat steent? wat suigt? wat duipt? wat weent gy by
 het pupin van Davids aardfche huis?
 Gryp mi moed/ zie op naa boden!
 Zie! daar ryst van onder 't gruis

Het

Het Ryks-paleis; van ond'ren
 Ontwikbaar vast gelegd;
 Ei zie! hoe juist en net bedagt!
 Wond're wysheid! kost'le pragt!

Tieraadt / kunst / beleid en magt
 By een gebragt!
 Daar valt des Zataus kragt! ://:
 Zataus kragt? ://:

O Ja! o ja! o ja!
 Dit gebaart' / het woedend' doofd'ren!
 Het blijembuur / belagt.

6.

(te)

Sie de Cer-Throon / Hoe toond dat Pronkstuk op gerig-
 Eu op gerechtigheid! dat konstig Wonderwerk rust in het
 Gode bloedt!

Brandt / ja blaakt / by dit gezichte /

In een volle liefde-gloedt!

Dit Werk / zo o! waardeerlyk /

Steundt op het Dree-verbondt /

Daar alles zo begeerlyk /

Dooz af gedoodtverft stont.

In dit Paleis / op deze Throon /

Treedt Jehova / Davids Zoon.

Daar ontfangt hy staf en kroon /

Tot arbeidts loon.

Nu steigt de Dzeugd in top! ://:

o Dzeugd in top? ://:

O Ja! o ja! o ja!

Sie! hoe schoon! hoe groots! hoe heerlyk!

Komt dat konstryk Praalstuk op!

7.

Priesteren heic! staak nu uw werk! tres van den dæmpel;
 Stap van Moria af: de P R I E S T E R draagt het
 bloedt om hoog in 't Heiligdom.

Op! verlaat die steene tempel;

Zie nooit na die heik-glans om.

Het Zoenbloedt is vergooten;

Daar geldt geen Handtschijft meer;

Den Hemel is ontslooten;

A

D

82 FREDERIK VAN HOUTENS

De Scheidsmuur legt ter/keer.

Dolk'ren op! ga uit! trer dooz!

Dolg dien Dooft! U gaat u dooz!

Op! de Beet wipt u het spoor!

Ma'r Hooge Choor.

Hoe! wipt de Tempel-pragt? ://:

d' Tempel-pragt? ://:

o Ja! o ja! o ja!

Elk van 's Konings Chroopgenooten /

Pronkt in heil'ge Prieſter-dragt.

8.

* Ach! wat is dit? d'Warde ſinkt weg! daar wipt den
Hemel!

De Zon verliest zyn glans! het ſchitt'rend Sterdak vakt
gelyk een boek in een'!

Daar blyft daat het groots gewemel

Dat zo ſtatelyk verſcheen!

Ik hoor nog dat het zingen /

Met heilig ſpel vermengt /

Des Heeren gunſtelingen

In hoop ten hemel bzengt.

Mog zie ik hoe het volk zly bulgt /

Wyl elk van 's Heeren gunſt getuigt /

Wit Hem kraagt ten leeven zlygt /

En bzooslyk juigt!

Mog riek ik d'Offer geur! ://:

d'Offer geur! ://:

Al my! ik ſchrik! helaas!

Draagt Godt die veranderingen!

Warde beeft! ſchreeu Hemel! ſchreeu!

* Een priester als verrukt door ſchrik en verbaashey!

J E S U S
VERHEERLYKT als KONING,

En

Uitgeroepen onder alle de Volkeren
der Aarde.

Op Volkeren/ op!

Zie daar uw Heil-voigt naderen/

Nu komt hy u vergaderen

Op Zions top!

Loof Jehovah!

(De eer van all' de Vaderen)

Halelu-jah! ://:

Maak op verblinde Heid'nen! kom / voeg uw herten
t'zaam /

Buig u voor dezen Koning neer/ en roem zyn helds-naam.

Kom / geef die groote Majesteit /

Nu eer en heerlykheid.

2.

Zie daar uw Heer.

Die eens voor u gestorven is;

Het heil / dat doe verworven is /

Bloedt tot u neer.

Derzaak uw wil /

(Die vleesch'liken verdooven is)

En houd u stil. ://:

Uw deugd of wysheid is dog niet; hy toondt een and'eren
weg.

Sta nu van al die dwaasheid af / kom maak geen overleg /

F 2

Op!

14 FREDERIK VAN HOUTENS

Op! volg dit spoor / en keer uw oog
Maar ned'rig naar om hoog?

3.

Schrik niet door hem /
Hy komt u niet beledigen:
Laat u met Godt bezedigen /
Keer door zyn stem:

Kom kus dien Zoon /
Zyn bloedt zal u verdedigen
Dooz Vaders Throon. ://:

Verhef! verhef de Dree-hanuc! nu blyf 'er niemandt
staan?

De Koning reikt de Scepter toe / sta op / en raak ze aan /
Ontsluit uw hert / en breek uw zin /
En laat dien Heil-dozst in.

4.

Op Heidenen al /
Nu Jesus bloedt vergooten is /
Geen Natie uitgeslooten is
Mit Zions wal:

Het boos gebroedt /
Dat tot deez' tyd verstoeten is /
Dalt hem te voet. ://:

Haar schat was uw verderf / daer na was uw geluk haar
nood:

Nu is haar wederbrenging u een leven uit de dood.
Looft Godt / die u te zaamen voegt /
En eeuwig vergenoegt.

5.

Luig / deeze Rots
In zyn cieraadt / en heerlykheidt /
Zy toont haar onwaarddeerlykheidt /
Als hy u zots /

Dooz liefde dempt /
En stroomen van begeerlykheidt /
Dooz wellust dempt. ://:

Loof Godt in zyn betaam'lykheidt / meng hert en stem ik
een /

En zend uw 's Dozsten tofgezang dooz lugt en wolken
heen / Werp /

Werp / Koningen / uw staf en kroon /
Al juichend voor zyn thoon.

6.

Jehonahs 's gunst
Is over ons vol mogentheid /
En magtig in meedogentheid.

Als kragt en kunst /

Zyn dierbaar zaadt /

Dat deelyk neergeboogen leidt /

Geheel verlaat; ://:

Dan staat hy op/en strekt zyn arm tot Zions welstandt uit:
Dan breekt zyn kragt door alles heen / dan deeldt hy haer
den buid.

Zoo schaft hy zyn geliefde kroost /
Verlossing / heil en troost.

7.

Jehovah komt /

Hy zal op Zion regenen /

En haer met doorspoedt zegenen:

De hel verstormt /

Haar kragt verdwyndt /

Hoe kan ons kwaad bejegenen /

Als Godt verschyndt; !://

Hy legerd zig rondom ons heen / hy noemt de pootten heil /
Hy is ons schat / ons goudt / ons goet / de blydschap duldt
geen peil:

Kom Heidenen / die heerlijkheid /

Was lang voor ons bereidt.

8.

Belydt en prys /

(Die dit geluk deelachtig is)

Dat onze Dorsf almachtig is /

En eeuwig wys;

Roep overluidt /

Dat zyn gericht waarachtig is /

Geen in eenen uit. ://:

Zie daar den Koning in zyn pragt / en gloor / en heerlijk-
heid /

Derzel zyn brave statiehoets / en volg die Majestit /
Die zyn beloften waarheid maakt /
En al de droefheid slaakt.

Wil Hemels Hof /
W' herten t'zaamen strengelen /
En uwe stemmen mengen /

Tot 's Konings lof;

Het talloos Choor

Van onvermoeide Engelen /

Ging ons lang voor: ://:

Het komt dien grooten Eer-prins toe / hem past het maar
alleen /

Zyn luttelrpyke glorie straaldt door heel zyn Zion heen;
Hy voert zyn Bruidt in zegenzaal /
Naar 't eeuwig Avondmaal.

HALELU-JAH AMEN.

*Die gelooft en zal niet haasten, de Amen, de ge-
tuige, die getrouw is, en niet liegen kan, heeft
het gezegt. Kom, Heere Jezus; Ja, kom
haastelyk. AMEN.*

ZIONS HALLELUJAH,

Ofte

Der vrygekogten des Heeren gejuich.

Zing nu / op! roem nu / met blytschap den Heere;
Nieuwe gesangen / zyn' grootheid ter eere.
Juich bewoonders der aarde dien Koning /
Die nu in Zion zyn Throon heeft en woning.
Amen / Hallelujah! Hallelujah! Amen /

Op gy zaad Jacobs / kom^{2.} voeg u te zaamen;

Zing

Zing nu Jehovah / kom ! loof zynen Naame:
 Boodschapt van dag / tot dag / allen beslagten
 's Konings genade / en vrede-gedagten.

://: //:

3.
 Spreek van deez' bryheid / verkondig den zeegen.
 Boodschap het heil dooz' Jehovah verkreegen /
 Du Dozt Messias zyn Erfrok herstelt heeft.
 En dooz' zyn krygs-arm den vyand gevelot heeft.

://: //:

4.
 Boodschap den Heiden Gods heerlyke deugden /
 Die / in de schaduw / de Dad'ren verheugden ;
 Maar nu in Christus haar heil-ryke luister
 Rondom vertoonen in 't ahelig' diijster.

://: //:

5.
 Roem onder alle de volk'ren Gods wond'ren :
 Hoe hy het aardryk op water van ond'ren
 Opgebout heeft / en ontwikbaar van boven
 Konst-ryk verciert / om syn deugden te looven.

://: //:

6.
 Boodschap / dat Godt het Veel Al op zyn spreken
 Dooztbengt: Geen sterkte zyn Raadt-slot zal breeken.
 Alles hangt af van zyn werk ; en moet buigen /
 Om van zyn kragt en gezag te getuigen.

://: //:

Z I O N S

GEESTELYK VERVAL

Met medelyden beschouwt en beklaagt.

*Kan Gezongen worden als de eerste regels
van Psalm XVII.*

1.
Wat zwaare slag! waar wil dit heen?
Op! op! die u verstaat op treuren;
Op herten (niet de klee'd'ren) scheuren;
Godt roept tot rouw-klagt en geweën.

2.
Dang aan / haer boozt / barst uit in klagten;
Ontsluit uw bange ziel / en stop
De traan-bzon niet! ontlast uw krop;
Wie weet / het mogt uw smert verzagten.

3.
Hoe! kan een silte traanen-vloedt
De oorzaak van myn leedt vermind'ren?
Kan die het glinst'rent wzaak-swaart huid'ren /
En lesschen 's Hemels Toornez gloedt?

4.
Ik zie de gramschap heftig blaaken /
Een stormeen draai-windt treft het huis /
OGod! wat wil dit fel gedruis?
Het muurwerk scheurt! de bindsels kraaken!

5.
De venst'ren zyn met smook bezet!
Het hell' krystal / welk 't ligt van boven
Ter heek-ruim inbzagt / is bestooven!
Dus wordt (helaas!) het licht belet!

6.
Van binnen heerscht een heit van boosheidt /
Een talloos grouw'lent al / de twist /

Gebelnstheid / hoogmoet / snoode list /
Verharding / waan / en zoegeloosheid.

7.

Wie is 'er / die dit stuk beseft ?
Elk durft zig na de Christus noemen /
En in zyn heil- en rphs. staf roemen /
Wpl elk zig tegen hem verheft.

8.

Durft iemand 's Heeren strengheit waaken ?
Ik niet ! zyn Raadt en wys beleid
Is Majesteit en Heerlykheid ;
Maar ach ! wie durft zyn klagten staaken ?

9.

Elk zoekt / die wil / na vzeugd en troost /
Ik vind' vermaak in bitt're dingen /
In traanen ! zuchten ! handen wringen !
Kom ! help my schreijen / 's Hemels kroost.

10.

Ik stel myn vzeugd in Godd'lyk treuren /
Niet in geschrei uit ongeduldt /
Of zelfs min / zulks verswaard de schuldt /
Maar in Gods wegen goet te keuren.

11.

Doch zo / dat Zions roe en kruis
Het hert ook treffen ; help dan kerken /
Tot roem van God / en diep ontfermen /
En medelyden met haar gruis.

12.

Elk eerlyk bozger heef het herte /
Op ! op ! beschouw het Heiligdom
Eens dooz en dooz / en van rondtom ;
Waar is een smert als deeze smerte ?

13.

Hy heeft gedacht'nis / naam / noch erf
In Salems wal ; die zich van traanen /
Of bange zugtingen kan spaanen ;
Wen hy gezigt heeft van 't verderf.

14.

Zou 's Konings Erf-rph hem niet raaken ?

F 5

Diens

Wiens Heerlykheid zyn erfenis /
 Wiens Ondergang zyn onheil is ?
 Neen! niemand mag dat zelfs verzaaken.

15.

Helaas! wie wikt / wie meet / wie teld
 De rampen van Jehovahs Tempel?
 Dien woedt de moedt niet aan den drempel
 Dan koude schrik ter neer gebeld?

ZIELS-UYTGALMING.

STEMME: Psalm 9. *Heer ik wil, enz.*

1.

Ach! dat **g**hooz u leeven mogt!
 Ach! dat ik u in waarheid zocht /
 Met eerbiedt in uw opperwooning;
 Gzootmagtig Dozst en heilryk Koning.

2.

Ach! dat my uw genade-kragt
 Verbryfelft dooz uw' Eer throon bzagt /
 Doe my / met uw Gerechtigheden /
 En heil bekseedt / uw' weg betreedden.

3.

Bespreng my met uw dierbaar bloedt /
 Ontsteek in my uw liefde-gloedt;
 Geley my dooz uw Geest naar boven
 Zo zal ik u met blydschap looven.

4.

Ombang my met dat vzeugdtryk licht
 Van u hoogwaardig aangezicht /
 Om u / o heil-voyt met vertzoutwen
 In uwre schoonheid aan te schouwen!

5.

Verciert myn geest met heilighedeit /
 Met ootmoet / wysheit en beleideit;
 Bedwing myn song en and're leeden!

En

En heiligt myn genegentheden.

6.

Heersch heilig Heir-Dozst over my /
En maak my dooz uw krygs-arm vry
Dan eigen wil en aardtsche lusten /
Die dooz haer kracht myn ziel oncrusten.

7.

Verborm my / zuib're liefde Zon;
Leef in my / reine liefde bzon;
Maak my barmhertig en zachtmoedig /
In liefde en vrede overbloedig.

8.

Geen Dozsten magt / paleis of throon /
Geen diamanten staf of kroon
Zy ooit by my zo hoog te achten /
Dan op uw wenk en gunst te wachten.

9.

VerzEEK de wellust / en vergruis
De geldt- en eersucht dooz uw kruis /
o Wonder kruis! des werelds luister
Is by uw' glans een aak' lig duister.

10.

Zo kan des Konings gunsteling
Met blydtschap en verwondering
In hoon en smaad / zich zeeg' ryk roemen /
En God zyn lust en erf-deel noemen.

11.

O vzichtbaar kruis! gy werkt de deugd /
Gepaart met lydtzaamheit en vzeugd;
By zult het heil-ryk eeuwig leeven /
Die overwhit ten ceekroon geeven.

12.

Hoog wyze God / grootmáchtig Heer /
U zy de wysheit / kragt en eer:
Wie zoudt van menschen moedt / en kraghten /
Zo groote wonderen verwachten;

13.

Ach! laat geen menschen gunst of haat /
Geen diepe noodt / of hooge staat /

Geen

Geen weeld' of smaadt / my ooit verleiden /
Of van uw' dienst en liefde scheiden.

14.

Gy roept my tot het woestel-perk ;
Maar / ach ! myns Dyavids arm is sterk :
Zyn krygslift / en verbloekte vonden
Zyn booz my nimmer te doozgzonden.

15.

Myn vleesch spant met myn nyandt aan /
En derft my moedig tegenstaan /
Ik word' / of dooz geweld verobert /
Ofstegen dank / veel maal betobert.

16.

Gy kent / o Koning ! myn gebaar ;
Weest gy myn arm en beukelaar /
Myn zwaart en zon / om by uw' stralen /
En dooz uw' kzychte te zeegenzaalen.

17.

Dek gy myn hooft / bescherm myn bozst /
Schoei gy myn voet / lesch gy myn dozst /
Gozdt gy myn lend'nen / heel myn' wonden /
Zo wordt myn Dyavids hoop verflouden.

18.

Maak my kloekmoedig op myn post /
Tot dat ik eens word' afgeloft ;
Verdryf de slaap-zucht / doe my blaaken
In ernst / en in gebeden waaken.

19.

Vernieuw / dewyl' ik op u wacht /
De liefde helden-moede en kzychte /
Zo zal ik dooz de Hemel-kzingen /
Dan al het aardische / heenen dzingen /

20.

Om d'onbertwelk'ce] Heerlykheid /
Dooz 's weerelds grondvest reedts bereidt /
En die g' eerlang uw volk zult schenken /
Met vzeugdt en eerbiedt t'oberdenken.

21.

Dat obertwigt van deugt en vzeugt /

Uw erf-volk in den geest verheugt;
Schoon in den Hemel op geklooten/
En in de voorszmaak maar genooten.

22.

Die voorszmaak / doert myn hert en oog /
Met guile blydschap / naat om hoog /
Om in geloove aan te schouwen
De pracht van 's Konings pzaal-gebouwen.

23.

Daar alles pzaalt met heilig licht /
Van 's Heeren glans-ryk aangezicht ;
Daar Dozt Messias zyne broed'ren ;
Derzadigt met volmaakte goed'ren:

24.

Geef Heil-dozst / dat ik daar verkeer /
En u met blydschap dien' en eer.
Ach! laat ik met de hemel-schaaren
Myn heil- en lof-gezangen paaren.

25.

Ach! laat ik als een vreemdeling /
Niet vast gehegt aan eenig ding /
Met vast' en effenbaare schreeden /
Het heilig vrede-padt betreedem.

Z I E L E - Z U G T

Tot den

H E E R E J E S U S ,

Om zyne innigste Gemeenschap.

Kom / o Dozt! en Heilandt / kom /
Doer my in uw heiligdom /
Toon my uw liefs-stralen /
Die vol luyfter neederdaalen

Daar

Dan uw' heerlijk aangezicht;
En verbul my met dat licht.

2.

Hoog-bemінде Zuidegom /
Overschone Koning / kom!
En genees myn hygent herte /
Neergevelt door liefde smerte /
Neem het / druk het aan uw borst;
Lesh / en stil d'onleschb're doest.

3.

Glans-ryk licht / geduchte zon /
Heil-rots / myne levens-bjon /
Laat uw stroomen neederblieten /
Om myn herte vol te gieten
Met het al hervorment heil
Boven de gewoone peil.

4.

Daar gy in uw erfdeel roemt /
En u haer ontfermer noemt;
Ga niet weg / ei! wijk niet verder /
Sterk my medelydent herder.
Doer my onder d'appelboom
Van een volle vrede-stroom

5.

Laat uw schaduw / zwaare rots /
My / (des Wyands heil ten trots)
Door dien heeten gloed beschermen;
Werp maat / naar uw groot ontfermen /
Al myn schulden weg. Ik zing
Ik steeds met verwondering!

PLIGT eens CHRISTENS onder de
TUGT-ROEDE GODS.

*Kan Gezongen worden als de 4. eerste
regels van Psalm 97.*

1.
Wat klaagt de mensch die leeft?
En dien de Heere heeft
Van tyd tot tyd gezeegent/
En in zyn gunst bejegent?

2.
Op treure / dat zyn ziel
In zond' en slaapzucht viel;
Op val boetvaardig neder /
En keer ootmoedig weder

3.
In Christus dierbaar bloed.
Op roept / zoekt hier uw goet!
Op my is heil en zeegen /
Verlaat uw snoode weegen.

4.
Zoek nooit op aardt uw rust /
Boet nooit uw graage lust /
Met dingen die wat schynen /
En aansonds weer verdwynen,

5.
Betreed het heilig padt /
En ster-dog op de Stadt /
Die ik Jehovah Heere /
Gebouwt heb my ter eere.

6.
Om daar myn heerlykheit /
Myn magt en groot beleit /
In alle die daar woenen /

Dooz eeuwig te vertoonen.

7.

Draag maar uw ongemak
 Geduldig / perst het pak
 U nu en dan tot klachten /
 Leer op den Heer te wachten.

8.

Aanbidt en roem Godts weg.
 Met eerbiedt overleg
 Des Heeren groote daaden /
 En overzoete paaden.

9.

Erken Jehovahs recht;
 En draag u als zyn knecht;
 Zyn weg is hoog en heilig /
 En dooz zyn erfvolk veilig.

10.

Trest u de Tugt toe nu /
 Buig en verneder u /
 Hy zal u weer geneezen /
 Als het zyn tydt zal weezen.

11.

De Heere slaat en heelt /
 Hy tuchtigt en hy streelt:
 Heem toevlucht tot zyn' vlerken /
 Zyn kracht zal u versterken.

12.

Zoek vrede in het licht
 Dan's Heeren aangezicht;
 Hy kan uw heyl beschikken /
 Ja lyf en ziel verkwikken.

13.

Wilt naar de heil-fontein /
 Zo wordt uw ziele rein /
 Dan zond' en aardtsgezinhait /
 Dan hovaardy en blintheit.

14.

Tree binnen / en doozzoek
 Uw ziel / van hoek tot hoek;

Zie /

Zie / of uw hert opregt is /
En aan Godt vast geheyt is,

15.

Jaag naar beproefde deugt /
Naar vast' en reine vzeugt.
Berkeer steeds in den Hemel /
Zelfs onder 't aardtsch gewemel.

16.

Streef na de heiligheit /
Met ernst en kloek beleid ;
Zyt nedrig en zachtmoedig /
Bescheiden / tzoutw en goedig.

17.

Blyf dapper op uw post /
Tot gy wordt afgelost ;
Wacht lydtsaam op den morgen /
Uw Godt zal vooz u zorgen.

18.

Sta dag en nacht gereedt /
Bewapent en gekleedt :
Blyft nigt'ren / schoei uw' boeter !
Om uwen Godt t'ontmoeten.

19.

Zo draagt des Heeren tucht /
Een overschaonen vrucht /
Uit Christus recht gesprooten /
En met zyn Geest begooten.

20.

Zo geeft de Tugt-roe stof /
Tot dankbaarheid en lof /
Zo ziet Godts Volk den zeegen /
In's Heeren strenge weegen.

ZIELS-ZUCHTINGEN

Van een

CHRISTEN,

In bezoekingē zynde.

1.
Ei! beur myn herte op /
 En doe my dooz u leeven;
 Laat ik naar Zions top
 Met arends vleug'len swerven;
 Om daar uto majesteit
 En schoonheidt aan te schouwen /
 En op uto heerlykheid
 En sterkte te vertzouwen;
 Doe my kloekmoedig bouwen /
 Op u getrouw beleyd.

2.
 Bestraal my met uto licht;
 Bestier myn hert en daaden;
 Uto gunst-ryk aangezicht
 Beleid' my in uto paaden.
 Doe my / uto' naam ter eer' /
 Het jok langmoedig draagen.
 Goedt-gunstig Leeraar leer
 My dooz uto liefde-slagen /
 En kom my onderschraagen
 Groot-en vrymachtig Heer.

3.
 Verguis myn trotze hert;
 Verbreek het wederstreeven.
 Geef kragt / om in myn smert
 U achter aan te kleeven.
 Ei! laat ik dag en nacht

Naar

Naar uw sterkte vzaagen.
 Maak my gedwee en zacht;
 En heilig uw plaagen;
 Dozm my naar uw behaagen /
 Tot luister van uw magt.

4.

Zendt hulpe van om hoog /
 Hoog-wyz' en sterk beschermer.
 Zet op my hert en oog
 Getrouw en groot ontfermer.
 Ach! maak my weer gezondt /
 Doe myn geneezing gryzen /
 Op dat myn hert en mondt
 U dankbaarheid betwyzen /
 En met uw erf-volk pryzen
 Uw eeuwig heil-verbondt.

5.

Of zal tot aan myn graf
 Uw tugt-roe op my rusten?
 Breek maar de zonden af /
 En doodt myn aardtsche lusten;
 Verlaat my nimmermeer:
 Wpk ik steeds van uw zyde /
 Geef / dat ik my bekeer';
 Sterk my tot allen tyde /
 Op dat ik my verblyde
 In u / myn heyl / en eer'.

6.

Zoud' ik niet laat en vroeg
 U eer' en grootheid geeven?
 o Ja! ik heb genoeg
 Aan u; gy schenkt het leeven
 In uw beminden Zoon.
 Daar gy my kondt verdoemen /
 Mag ik in kroon en throon /
 Met vzeugd' en eerbiedt roemen /
 En u myn Vader noemen /
 Myn schildt / en groote loon.

7.

Foei! dat ik myn gemak
 Zo groot / en hoog waardeerde;
 Dat ik u tegensprak /
 Zo haast ik het begeerde
 Niet zag / maar tegenspoedt.
 O Godt! uw gunst / uw zeegen /
 Uw ontwaardeerbaar goedt /
 Uw heyl maakt my verleegen /
 Wanneer gy my daar tegen
 Vertoont myn zonden-bloedt.

8.

Laat ik / met diep ontzag /
 Uw oppermagt bezeffen /
 En need'rig dag by dag
 Uw regt en gunst verheffen;
 Zo zal van vzeugde stof
 Uw tuchtroe overbloeyen;
 Zoo zal ik in uw hof
 Gelyk een Ceder groeyen /
 En als een Palmboom bloeyen
 Uw wyze handt tot lof.

9.

Beteugel myn verstandt ;
 Buig myn geneegentheden.
 Beleydt my met uw handt /
 Bevestigt myne treeden.
 Ach! laat ik in myn pligt
 Getrouw naar rust verlangen /
 Om 't eeuw'ig overwoigt
 Van heerlykheid t'ontfangen /
 En u met zeegen-zangen
 Te pryzen in het licht.

ZIELS-ZUGTINGEN.

Was dat myn bezigheit / den Heere groot te maaken ;
 Was dat myn hoogste vzeugt / my zelve te verzaaken ;
 Was

Was dat myn hoogste lust / myn lust te houden stil;
 Was dat myn heyl en eer / te rusten in Gods wil:
 Dan zoudt geen smert of smaadt / hoe groot ook / my be-
 zwaaren;
 Dan vondt myn ziele rust in bulderende baaren;
 Dan stondt myn bzeugd / en roem gegrondtbest op
 een rots /
 Dan zoud' ik d'eerkroon dooz myn Bondt-gods kragt be-
 haalen /
 En met hem / tot zyn roem / vooz eeuwig zeegepalen.

K L A G T E

Over de Krygsliften en het geweldt van den

Z A T A N,

En de

INWOONENDE ZONDE;

Vermeagt met Geloove en bereidwilligheidt;
 om den strydt naar de wetten van het strydt-
 perk, in des Heeren kragt tot den
 einde toe te stryden.

STEM: *Psalms* 103.

Ach! ik elendig mensch! ^{1.} wie helpt my stryden?
 Wie zal my nog van dit geweldt bevryden?
 Myn Doest! helpt gy my niet / myn geest bezwykt.
 Een bzeeslyk heir heeft my omringt; de magten
 Der duisternis vernieuwen haare kragten.
 Ik wankel' zo dit heir niet van my wykt.

^{2.}
 Ik dank u Heilandt / dat g' uit mededoogen /
 En bype gunst / op my uo hert eu oogen

Bevestigt hebt / en my uit zo een kolk
Van bloek en toorn' getrokken / en verheeven
Tot heerlijkheid ; om vrede / heyl / en leeven
Te erven onder het geheiligd volk.

3.

Ik steun ook op uw' trouw' ; ik waagt de goed'ren /
Dooz my / en dooz myn' hoogbeminde vreed'ren /
Bereidt / en boden by u wel bewaart.
Maar ach ! de schrik en vreeze my ombangen /
En streemen myn' gezugt / en lof-gezangen.
Ik zugt' / ik hgg' / met angst / en d'ruk bezwaart.

4.

Ik durf uw' werk / o Heil-vorst ! niet ontkennen ;
Ik wensch' / en tragt my aan uw' te gewennen /
En u te dienen met myn' gausche hert'.
Ik hebb' uw' liefd' en sterke onderbonden ;
Ik haat / om u / en dooz u / alle zonden ;
U afspn baart myn' ziele smart op smart.

5.

Onb'zugtbaarheid en dozheid my ontruffen ;
De list en kragt van eertyds dieb're lusten
Ontrocen myn' gemoet / schoon dooz uw' kragt
Gestuit / en dikwils op de vlugt geslaagen ;
Ik zoek my heilig dooz uw' oog te draagen ;
En in myn' zwakheid wordt uw' kragt volbzagt.

6.

Ik zie nogtans een heil van twyffelingen /
Met groot geweld / myn' arme ziel bespingen.
Beroep ik my op uw' genade-werk /
Zy weeten het een tyd'gelooft te noemen /
En haat beleid zeer listig te verbloemen /
Zoo wordt myn' vyandt my byna te sterk.

7.

Niet geerne zoud' ik tot uw' oneer' liegen /
Of my / dooz schyn / en trotze waan bedriegen /
En schipbreuk lyden als myn' berisaut komt.
Hoe vreeslyk zoudt het zyn op Godt te wachten /
En op het ewe' in wanhoop te versmagten !
Daar sta ik dan bedeeft / en half verstant.

Ik

8.

Ik weet byna geen eening woort te spreken /
 Zie ik myn zonden / smetten / en gebreken /
 En 't geen ik nauwelijks iemandt zeggen mag /
 Dan u alleen / dien ik myn' noodt durf klaagen !
 Zoo wordt myn' geest verbyzelt en verslaagen /
 En neemt tot u den toevlugt met ontzag.

9.

Ik roep : ik geef myn staat in uwre handen.
 Gy weet / of gy my uit de duist' re banden
 Van 's Satans Heerschappye hebt ontslaakt /
 Zyt gy niet zelf eerst tot my in gekomen /
 Hebt gy my in uw huis niet opgenomen /
 En tot een erfgenaam des Heils gemaakt ?

10.

Hebt gy my niet / wanneer ik was verlegen /
 En overstelpt / dooz zoo veel naare weegen /
 Als herder / en beschermer heen geleidt ?
 Deedt gy my niet uw liefd' en goetheit smaaken ?
 O Godt ! ik durf uw' heil-werk niet verzaaken /
 Uit vreeze dooz uw' hooge Majesteit.

11.

Zoud' ik het tyd-geloof zo hoog verheffen ?
 O neen ! uw heilig wraak-swaart mogt my treffen.
 Het geen ik hebb' wordt nog te hoog geacht /
 Dan dat ik het let anders toe zoud' schynen ;
 Ik zoud' daar dooz myn' trotze vyandt styven.
 Hy wint genoeg / maakt hy uw' werk verdagt.

12.

Hy toont / hoe zeer hy zig vermoemt zyn' boosheit ;
 Hy werkt dooz twyffelingen moedeloosheit ;
 Dooz moedeloosheit werkt hy ongeloof ;
 Dooz ongeloof / verzuim in Godsdiens plichten ;
 Op dat verzuim scherpt hy op nieuws zyn' schichten /
 En wagt uit deeze strydt een vette roof.

13.

Kan hy uw volk niet uit uw' handen rukken /
 En moet hy dikwils dooz uw' krygsarm bukken /
 Hy valt wraakgierig / daar zy zwak zyn / aan.

G 4.

Hn

Hy maakt / dat zy vertzaagt / ontzien te stryden ;
 Hy duldt niet / dat zy zig in u verbljden /
 En in uw' kragt kloekmoedig heenen gaan.

14.

Kan hy uw volk dooz zonden niet besmetten /
 Hy zal dooz krgslist / en geweld beletten
 Dat zy de pligten / en het goede werk
 Niet in geloof / dooz Christus geeft / betragten /
 En op den uibloedt van zyn' sterkte wagten ;
 Grootmoedig in het geest'lyk woestelperk.

15.

Het was my goedt / in zwaare duisternissen /
 Als ik de straalen van uw ligt moest missen /
 Dat ik tot u / myn ligt / en sterkte liep ;
 Om u myn noodt / verleegen dooz te draagen /
 En uwen mondt eerbiedig raat te draagen.
 Gy hoorde / als ik weer'loos / tot u riep.

16.

Hoe heilzaam hebb' ik deezen weg gebonden ?
 Hoe dikwils hebb' ik my op nieuw verbonden
 Aan u / in 't midden van het bars geweld
 Van twyfeling' / en vrees ? daar quam genade
 In Jesus bloedt weer op een nieuw te stade ;
 En op dien grondt / wierdt ik / naar wensch herstelt.

17.

Maar ach ! myn vbandt durst ook deeze kusten
 Dooz eubelmoedt / en snoedt beleid ontrusten.
 Gy weet / o Heilandt ! wat een werk het is /
 Dien vbandt dooz geloove af te dzyven /
 En op zyn' post / vol helde-moet te blyven /
 In weertwil van den Dozst der duisternis.

18.

In deezen strydt mag ik my niet ontgozden ;
 Nog op myn' post traag of vermetel worden.
 De vbandt waakt / en roert zig dag en nacht.
 Wordt hier zyn' raadtslag en geweldt gebrooken /
 Hy komt my aan een' and're hant bestooken /
 En toont op nieuw zyn oude list en kragt.

19.

Vindt hy my tegen wanhoop op myn hoede /
 Hy traagt myn ernst te strekken in het goede;
 En eer ik toe zie vind' ik my misleidt.
 Hy traagt het vuil der zonde te bedekken /
 En wendt myn oog van myn' verbozgne vlekken.
 Waar ik my keert' ik zie een net gespreidt.

20.

De Dpandt weet zig wonder te herbozmen.
 Hy komt myn ziel met groot geweldt bestozmen /
 En brengt een heit van grow'len op de been.
 Hy traagt verwoedt / dooz dwang my te verboeren /
 Of dooz verbaastheid / angst / en schrik t'ontroeren /
 En noodzaakht my tot rouwklagt en geweën.

21.

Wil ik naar uw myn sterke rotssteen vlieden;
 Of hem het hoost in uwe sterke bieden;
 Myn vbandt woꝝdt te weder / en verwoedt.
 Hy blaast verwoesting om myn ziel te quellen /
 En dooz het allersnoodste my t'ontstellen.
 O zwaare last dooz het vernieuwt gemoedt!

22.

Hy kan myn' hoop en kroon my niet ontrukken;
 Maar met verzoekingen kan hy my drukken.
 Hy stremt myn' ernst en stuit my in myn werk.
 Berheft myn hert zig in uw' heil'ge weegen /
 Hy loopt my aanstonts met verwoedtheit tegen /
 En dꝝft my by na uit het woꝝtelyperk.

23.

Zoo niet uw arm my krachtig ondersteunde /
 En ik op uwe liefde' en sterkte leunde /
 Myn geest besweek in deeze zwaare strydt;
 Maar uwe handt my tydig hulp beschikte /
 En uw' genaau my angstig hert vergunkte /
 Hoe dikwoils heeft uw krygs-arm my bedꝝpdt?

24.

De vbandt mag uw volk aan alle kanten
 Bezetten / en vol moedt / zyn' standaart planten
 Tot op de grenzen van zyn' ryksgebiedt /

G 5

De

De dwoefheidt mag haar dzyngen t' overstelpen /
 Staat yf maar op / o Heldt! om haar te helpen /
 Het woedend' heit met schaa / en schande vliedt.

25.

Gy leydt uw erfdeel in uw' binnenzaalen ;
 Om haar vermoelden yest vol op t' onthaalen.
 Gy voert haar in het wyghuis om den wygh
 Van heil'ge hemel-dzeugd aan haar te schenken ;
 En uit de wellust-bzon haar ziel te dzyngen ;
 Om tot den strydt op nieuw bequaam te zyn.

26.

Gelukking is hy / die met die gedagten
 Zig wapent / dat hem blydschap / moed en kragten
 Gegeeven zyn ; om vooz zyn' Opperheer
 Heldhaftig / juichend' / en getrouw te stryden /
 En vooz zyn' naam des vband's toorne liden /
 Verheuyt / en dankbaar vooz die groote eer'.

27.

Ik weet / dat ik de kroon niet zal behaalen ;
 Nog als een overwinnaar zeegepraalen /
 Dooz dat de wet van 't strydtperk is voldaan.
 Ach! wapen my van 't hoest af / tot de voeten ;
 Om in uw' kragt myn vbandt te ontmoeten /
 En op het einde op zyn nek te staan.

28.

Ach! mocht ik dit altydt in kragt erkennen /
 En my geloovig tot dien strydt gewinnen!
 Verzeekert van uw' hulp' / en van de kroon ;
 Dan zou de strydt my niet zo haast verdzieten ;
 Hier zou ik al het noodige genieten /
 En namaals met u zitten op den thoon.

29.

Ik wil met u dooz 's vband's leger dzyngen.
 En over muur / en vesting-werken spzyngen.
 Dzeez' ik / ofdeinz' ik geef my nieuwe kragt ;
 Word' ik gewondt / genees my ; val ik neder /
 Dooz slaaut' / of overmagt / herstel my weder /
 Zo wozt de strydt nog eens naar wensch volbragt.

Der-

30.

Verwaardig my / dat ik vooz u mag leeben /
 En in geloob' / en liefde aan u kleeven /
 Derciert met dootmoet / en gehoozzaamheid ;
 Gezet ; om u myn Erf-heer te behaagen /
 En buigzaam onder uw beleid en slagen ;
 Zo word' ik hier tot heerlykheid bereit.

A M E N . ja A M E N .

Z I E L - Z U G T ,

Passende in het herte, en in den mond
 van elk opregt

L E E R A A R ,

Over zyne dorheit, en onvrugbaarheid.

STEM: *Psalm 42.*

1.

Laat ik heilig vooz u leeben /
 Sunst-rijk / en bymagtig Heer.
 Laat ik vooz uw' hoogheit beeben ;
 En uw' heerlykheid / en eer /
 En het eeuwig heil-Verbondt /
 Op het dierbaar bloedt gegrondt /
 En uw hoog gezag / en-wetten
 Dooz uw Erf-volk uit trompetten.

2.

Goedt my met beleid en kragten ;
 Met geduldt / en helden-moedt.
 Stier myn' woorden en gedagten ;
 Om het duur verworben goedt
 In een rein en heilig vat /
 Als een kostelyke schat /

Naar

Naar uw woordt en welbehaagen /
Dooz uw dierbaar volk te dzaagen.

3.

Schenk / o Dozt! uw' heyl-geschenken /

Naar uw' rykdom / aan uw' knecht.

Maak myn baardig op u wenken /

Om eerboutd'ig / en opregt.

Nan het heilig werk te gaan.

Maak myn' tong' en lippen aan /

Met het Altaar-vuur van booden /

Om met eerbiedt u te looven.

4.

Stier myn hert / myn' monde / en handel /

Naar uw woordt / en dooz uw raadt.

Maak my hemels in myn wandel.

Laat het heerlyk deugt-gewaat /

Heilig Godt! den nieuwen mensch

Eens verciereu naar myn mensch;

Om de kudde dooz te ligten /

En met woordt en daad te stigten.

5.

Laat d'onzuib're eersugt sterben /

En de hoogmoedt / die uw werk

Tegen wil en dank bederven;

Wordt dat grouwzaam heit te sterk.

Breek het hert / zoo hart en trots /

Als de steilt' en sterkste rots;

Slegt dooz uwe handt de bergen /

Die uw' groote hoogheidt tergen

6.

Laat de luister-ryke straalen

Dan uw' heilicheidt er magt

In myn herte nederdaalen;

Houdt gy ober my de wagt.

Laat uw' hoogheidt nag en dag /

My omgozden met ontzag.

Om uw' eer-naam te verhoogen /

En op Zions heil te ooggen.

7.

Zal een aardt-worm zig beroemen?
 Durc in stof! en grouw'lyk niet!
 Waar in is een mensch te noemen?
 Wat uw dierbaar Volk geniet /
 Hier / en in het Vaderlandt /
 Is het werk-stuk van uw' handt /
 En uit vrye gunst gegeeven /
 Om tot roem van u te leeven.

8.

Schaamte moet uw' knecht bedekken;
 Wie volodet het groot bestek?
 Wie bezeft de snoode vlekken?
 Wie behertigt het gebrek?
 Groot is uw' barmhertigheidt /
 En pyss-toardig uw' beleidt /
 In uw' knechten te verschoonen /
 En uw' eigen werk te kroonen.

9.

Laat de ootmoedt my verciereu /
 Als een rein en pragtig kleedt;
 Laat uw Geest myn' handen stieren;
 Maak my tot den stropot gereedt;
 Geef my waap'nen en beleidt /
 Gordt my met ootmoedigheidt /
 Laat uw ligt en kragt my leeren
 Hoog-en klein-moedt afte keeren.

10.

Maak my trouw en overbloedig
 In het werk / en oovermoeit;
 Laat ik smeecken / en langmoedig
 Wagten / tot g'het werk besproeit /
 En bestraalt: maar zoo de vrygt
 Niet verschynt / laat dan de zugt /
 Om gewenschte vrygt te draagen /
 U / uit vrye gunst / behaagen.

11.

Laat ik my in u verlusten /
 En in uw gedugt besluit /

Met

Met ontzag en eerbiedt rusten;
 Dief myn' wil en togten uit.
 Op zult doch uw dierbaar volk
 Rukken uit den diepe holk
 Van rampzaligheid en zonden.
 Wie heeft u aan my verbonden ?

12.

Moet ik zwakke / zigtend' ploegen
 Op een rots / of aan het strandt ?
 Breek het heim'lyk ongenoegen /
 En bedwing het trots verstandt /
 Dat zoo haast naar reden vzaagt /
 Als uw weg ons niet behaagt.
 O! Wie kan die snoode bonden
 Van 't arglistig hert doorzonden ?

13.

Coetst gy my / of ik uw' weegen /
 Hoe uw' handt het met my maakt /
 Pynen zal ? ik staa verlegen /
 Heil-dorst ! dooz wien alles naakt /
 En ontdekt is / wat ik zal
 In dit overzwaar geval
 Dooz uw' heilig oog getuigen.
 Heer ! ik wensch' dooz u te buigen.

14.

Op / myn Koning / zyt het waardig.
 O! Dat weet' ik. Maak my maar
 Onderdaanig / en werkbaar dig /
 Sterk myn' armen / en bewaar
 Hert en tong' ; uw' goede handt
 Houd' die beide in den bandt.
 Laat ik my aan u gewennen /
 En uw' hoog gezag erkennen.

15.

Laat ik and're niet berypden /
 Als g' hun akker-werk bestraalt.
 Laat ik my in u verblipden /
 Als uw' heil-woozdt zeggenpzaalt ;
 Schoon uw' handt my zo bedzoest /

En

En myn' ernst en trouw beproeft.
Zult gy nooit uw' zegel drukken /
Op uw' werk? ach! doe my bukken.

16.

Regt en heilig zyn uw' yaden /
Heilig en vrymagtig Heer;
Rein en heerlyk zyn uw' daaden.
Ik geef' uwen naam de eer.
o! myn Koning/ ik beken /
Dat ik gantsch ontwaardig ben /
Uw' hoog dierb're te bereiden /
En ter byiloft-zaal te leiden.

17.

Maar / o Godt! dat grouw'lyk twisten
Doet zig op / en toont zyn kragt;
Of dooz' diepe oorlogs-listen
Word' ik in het net gebzagt;
Ik dooz'zoek en overleg
Onbezonnen uwen weg:
Maar / o Majesteit / uw' luister
Zet my rondom in het duister.

18.

o! Hoe heil-ryk en hoe heilig
Is het / als men zwijgt en zwijgt /
En uw' wegen pypst als heilig /
Wys en goedit; dan ryst het ligt/
En verbult het wech gemoedit;
Dan zal ramp en tegenspoedit
Uwe knegten niet beletten
Hunne treden doozt te zetten.

19.

Doer my op / met gzoote schreeden / -
Oer bergen / hoog en steil;
Doe my op die hoogte treden /
Zo roem' ik uw' naam en heyl.
Maak my in uw' akkerbouw
Lydtzaam / need'rig / en getrouw /
Zo zult gy my na dit leeven /
D' Eer-kroon / uit genade / geeven.

NE-

112 FREDERIK VAN HOUTENS
NEDERIGÉ en VREUGDRYKE
VERWONDERING,

Over de Inwooning van den Zoon Gods
in de Aangenoomene Mensheid;

En

Over de Heil-ryke Verzoeninge en weêrga-
looze Heerlykheid, daar uit voortvloei-
jende voor het uitverkooren Volk.

STEM: *Pfalm 103.*

I.

Gedugte Godt / grootmagtig Heer en Koning /
Doemt gy booz u / uit vleesch en bloedt / een woning
Daar gy bewoont een ongenaakbaar ligt !
Wordt gy / daar u de Seraphyn met beeben /
En heilig' eerbiedt / roem en eere geeven /
Myn bloedtziendt ! o ontzachelijk gezicht !

2.

Ontzachelijk ; maar vol genade luister !
Jehovah Godt in 't aangenaamste duister !
Godt in het vleesch als in een held're wolk !
Zie daar ! een glans van vrye liefde stralen /
Tot eeuw'ig heil / op zondaars neederdaalen !
Onreikb're eer' booz 't uitverkooren volk.

3.

Wond're gunst ! de Heere zelv' myn Broeder ?
O ja ! uw Heer uw Man is / en uw Broeder ;
Uw teed're Goel is uw sterke Zorg.
Hy heeft hem zelv' ten Offer opgedraagen.
Op dit Kantzoen wordt gy van schuld' ontslaagen.
Dat wigtig Kruisbloed' stelt u buiten zorg.

4.

Die bandt dzong uwen broeder ; om zyn leeven
Als boez / tot lossing van het uw' te geeven.

Die

Die liefde tot 'er doodt voldoet uw' schuld.
 Dat bloedt vertwerft gerechtigheid en vrede.
 Zo wordt uw ziel met heil en heerlijkheden
 Beheelen al / in eeuwigheit vervult.

5.
 Mijne ! ik zwijgt / ik smelt / wie schoort het herte ?
 Baart blydschap / en verwondering dan smerte !
 Zagt ziele / roep die blugge togt weerom
 Aanbidt Godt in zyn rechtteit en genade /
 Verhef zyn roem in heilige tieraden /
 En voer uw' aandacht in het heiligdom.

6.
 Daar zit uw broeder op den thron' van eere /
 Gezont met majesteit als Hoofd en Heere /
 Aanschouw Godts deugden in zyn aangezigt.
 Hoe schitteren daar des Heeren loff'lykheden !
 Hoe straalt die glans op d' uitverhooren leden /
 Gelukkig' erven van dat heerlijk licht !

7.
 Uw Doft verschynt als Priester voor den Vader.
 Hy draagt u op zyn borst en arm. Kom / nader
 Het blydschap / in geloof' en diep ontzag.
 Hy eischt voor u / genade / heil / en eere.
 Hy maakt uw reukwerk stoff'lyk by den Heere ;
 En spreekt voor u / van vrede / nagt en dag.

8.
 Daar is het bloedt / die bron van heil en zegen /
 Gestort tot roem van 's Heeren Naam' en weegen.
 Daar blinkt Godts liefde ; daar de Heiligheid ;
 Daar straalt Regtvaardigheid ; daar pronkt de waarheit ;
 Daar bzalt Genade in haar volke klaarheid.
 Daar pzaalt de luyter van Godts wys' beleidt ;

9.
 Zie daar Gerechtigheid ; om u het leeven
 Als Rechter op uw' wettig' eisch te geeven.
 Zie daar de Heiligheid ; om u het beeldt
 Van al die groot' en noot volprezen deugden
 Te schenken / tot verzadiging van vzeugden /
 Het beeldt daar 't weezen van Gods Zoon in speelt.

H

Zie

10.

Zie daar de Balsam op het hoofd gegooten /
 En langs den baart al glinst'end' neergebloeuen
 Tot in de zoom van 's Priesters pronkgewaadt ;
 En ook op u de minste zjner bzoed'ren /
 Ten onderpandt / en eerseling diert goed'ren /
 Dien hy bewaart vooz 't uitberhooren zaadt.

11.

Die gunst is u een zegel. Dat graveerfel
 Het schoon en overkostelyk schakeerfel
 Van heiligheid / geloofde / vrend' en troost /
 Bertoont u als de Dozstelyke wooning /
 Geheiligt en bereict van Sions Koning /
 En als des Vaders hoog beminde kroost.

12.

Uw heil-rotz zal zyn volk met blyd'schap sterken.
 Die zon bedekt het met zyn liefde vlerken.
 Die glans omringt hen / als een heil en wal,
 Dat ligt / zo wonderbaar ! zo onwaardelyk !
 Maakt Sion wys / en heilig / schoon en heerlyk.
 O schoonheid ! die vooz eeuwig blyven zal.

13.

Uw Dozst en Zoeder zal uit d' opperzaalen
 Met heerlykheid en luister nederdaalen ;
 Om zyne Zwigt en Suster / met zyn handt ;
 (Terwyl de Engelen hem eet betwizen /
 En met gejuich haer heil en schoonheid ppyeten).
 Te leiden in het eeuwig Vaderlandt.

14.

Daar woort het heil van 's Konings erfgenooten
 Met heerlykheit / en wellust overgooten ;
 Hy zet hen zeeg'ryk met hem op den thron.
 Hy doet hen / tot in eeuwigheid / beerben
 De onbertwelkb're blygten van zyn' sterben ;
 En koninkryk / en onwaardere' re hedon.

15.

O Vader / Zoon / en Geest ! drie senig weezen !
 Bezegent zy uw' Eernaam / en geprezen
 Uw' Dromagt / Liefde / Groude en Heiligheid !

Op Zion! geef uw Loffer / Krotz en Heers /
 Met blydschap en verwondering' de eere ;
 Der hef zyn' kragt / en roem zyn' groot beleyt.

AMEN. HALLELU-JAH.

C H R I S T U S

De Overwinnaar van zyn diergekogte
E Y G E N D O M,
 Door onwederstaanbaare wapenen ;

Het uitstorten van zynen Geest in hunne
 herten , en de openbaaring van zyne
 liefde en schoonheid.

En

Van zyne heerlyke genade door het Evan-
 gelium des Vredes.

STEM: *Psalm 103.*

1.

De Dozt Messias is met helde-schreeden /
 In zegenzaal ten hemel ingetreden /
 Gezegt van het heerlyk huisgezin.
 Daar heeft die Heldt / omringt met zegen-zangen /
 Den Throon / de Kyns-staf / en de kroon ontfangen ;
 En rydt boozspoedig tot zyn Erfoel in.

2.

Hy treedt maar dooz. Hy kan met liefde stormen
 Den trotzen vbandt in een vriendt herbormen.
 Die eerst verwoesting blies ; en pyl en dolk
 Ter slagting stiep ; om Chyften-bloedt te sloepen /

Woz

Woz

Wordt in een oogenblik ter neer gewoopen;
En ftigt dooztaan / met blytſchap's Heeren volk!

3.
O groote Dozft! gy heerſcht in 's vpands herte!
Op treft / op wondt / op boeit hem zonder ſmerre /
En voert dien roof rondom in zegepraal /
Tot luiſter van uw' wysheitd / kragt / en liefde /
Die / als een blyſem / 's vpands dozft doozgriefde.
O Wond'te kragt van een onzigtb're ſtraal!

4.
De wereldling / hoe vol van aardtſche vreugde /
Creft maar zyn oog den glans van 's Heere deugde /
Ontdekt in Chyſtus doodt / en heerlykheidt /
De werelt zwigt; zy ſchaamt haar / en gaat heenen /
Zy laat haar minnaar! van om hoog omſcheenen /
Verwondert ſtaan by 's Konings wys beleid.

5.
Hy weet niet wat! zyn kragt is hem ontzoegen.
Zyn geeft bezwipt / als hy in 's Heeren weegen
Niets! niets! dan lankmoedt / liefd' en wysheit ziet!
Het herte breekt / het kan dien glans niet draagen.
Hy roept: hebt gy op my uw oog geſlaagen?
Daarom op my? ik zagt / ik wild' u niet!

6.
Du kan een ander ſchoon zyn hert verrukken;
Du kan hy vzolp' vdoz een' Koning bukken /
Wiens majesteit en glans hy nimmer zag!
Du zal hy oog en hert op 's Konings wetten
En heerlykheidt / met liefd' en eerbiedt zetten /
Die is hy / Ongodift! die dit vermag.

7.
Een koning dwingt de overwornen ſlaaven
Tot dienſtbaarheit; of / dooz de kragt der gaaben /
Tot veinzery: maar d'ongenaakb're geeft /
Denkt nagt en dag / hoe zig eens vry te maaken /
En uit de magt van zynen Heer' te raaken /
Daar hy niet Hem / maar zweep en ſtokslag vreeft.

8.
Wat Dozft kan op zyn wenſch ter neder vellen /

Die

Die vol van moedt zig in slagorden stellen ?
 Maar deeze werpt hun kragt en moet ter neer ;
 En geeft hun moedt en lust / om hem te leeven /
 En in zyn' dienst hem heerlijkheit te geeven.
 Ja met verlies van goedt / vermaak / en eer.

9.

Roept deeze Dozst zyn' onderdaan tot syden ;
 En tot den doodt vooz zynen Naam te stryden ;
 Hy dankt zyn' Heer. De liefde maakt den moedt.
 Geen galg / nog radt doen hem zyn opzet staaken /
 Om dooz zyn doodt zyn' Koning groot te maaken.
 Hy stozt vooz hem / met psalmgezang zyn bloet.

10.

Kan hy zyn' Heer' en Heirdozst maar behaagen /
 Hy is gereet / om hoon en smaet te draagen.
 Hy agt het eer' en vzeugd / als elk hem agt /
 Als dat men affschryft / en maar uitvaagt, moedig
 Op 's Konings gunst en trouw' ; en overvloedig
 In hoop' / terwyl hy op een eerkroon waagt.

11.

Een eeuwig / heerlyk / eer-en vzeugdtrijk leeven.
 Een Eerkroon / die de Regter hem zal geeven /
 En allen / die uit een oprecht gemoedt /
 Den Koning en zyn eer en heil beminnen /
 En / dooz geloof / de wereldt overwinnen /
 Ontwankelbaar in vooz-en tegenspoet.

12.

O Hooggedugte Heldt ! wie speurt uw' weegen
 En treden na / die niet verheugt / verleegen /
 En diep vernedert / uitroept : wond're kragt !
 Die zonder dwang / ja daar gy niet eens drevgde /
 Het trotze hert tot vrees en liefde nengde /
 En d'eigen wil door liefde t' ondervragt .

13.

Het komt u toe / o Heldt ! den roem t' ontfangen.
 Maar waar vind' ik een aardt'worm / losgezangen !
 Gy zyt verheben boven alle roem.
 Ik was voor eeuwig toorn en schande waardig ;

* 3

Maar

Maar byzè gunst maakt / dat ik u vol waardig
En in geloofte heer / en heilvoest noem'.

AMEN. HALLELUJAH.

CHRISTUS HEERSCHAPPY,

Tot bescherming en zaligheid van zyn
Erf-volk:

En tot

Beteugeling en ondergang van zyne vyanden.

STEMME: *Psalms* 103.

I.
Welzalg Erfvolk / daar Godt zelf wil woonen;
En onder hen zyn Majesteit vertoonen /
Verheerlykt in hun voogspoet / vzeugd' en dengt /
Ja vzeeslyk in gejuich en lofgezangen.
Hoe zoud' de schrik den vyandt niet behangen /
Daar Godt in Zions luister zig verheugt!

2.
Wat Vyandt durft / o Sajem! u genaaken?
Heeft iemant lust Godts Erfdeel aan te raaken /
Hy vzeez' het glinst' rend wzaakwaaert van dien Heldot.
Heeft iemant lust / de schaapeu hem t'onttrukken /
Hy slaat hem / als een garden vat / in stukken;
Zyn sterke handt dien trotze nedervelt.

3.
Ww heil staat vast. Dat wonder zwaar gewichte
Rust op gerechtigheit / en op gericht.
Ww heil-vorst heeft de zegen reeds behaagt.
Hy heeft de steyt volkomen afvestreden.

Hy heeft de slang den kop tot gruis vertreeden /
En 's vlands kragt tot d'zch en staf vermaakt.

4.

De Christus heeft het sijn's bestier in handen.
Hy sluit den vbandt in onbezekerre banden /
En maakt hem dienstbaar aan zyn hoog gezag /
Tot lofter van zyn Almagt en Genade.
Geen krygskint / geen geweldt doet Zion schade ;
De Koning waakt / en draagt / haar rogt en dag.

5.

Het heilloos rot mag wy van waakluft sloegen ;
Al hun geweldt is knersen aan hunner boezem.
Hun trotze raadt / en selke d'winglandy
Werkt Zion geen verlies ; maar eer en woerd /
Hoe quaat het schynt in 's menschen duister oordeel /
Dooz 's Konings scepter zwigt die heerschappye.

6.

Het gantsche ront moet hem als Heir-bozst groeten.
H'er aandrifft legt gehoozzaam aan zyn' voeten.
Haar magtig heir staat vaerdig op zyn' wil.
Geest hy bevel om Zions lert te werken /
Geen schepfel laat dit werk ten halven streken.
En zwigt hy / straks is alles euen stil.

7.

Op zulk een' Koning mag Godts Erfvolk vallen.
Wie loert op haar ? wie maakt haar sterke wallen ?
De Heir-bozst staat gegogt / het wapentuig
En krygshier is gereedt ; om / op zyn' werken /
De vbandt in zyn liff en kragt te krenken ;
Wyl Zion d'ruwt van blydschap en gejuich.

8.

De vbandt zelf woedt aan de Stadt geschoorhen /
Om daar / welk een zeege-zui / te pranhen ;
Wyl zyn beleid / zyn pver / en verstant
Het heilig volk tot heil en woerd deel strekken ;
Om hen tot draagt en wysheit op te werken /
Verbaasend' wouwtuk van Gods wyze handt.

9.

En schoon ze niet van herten vooz hem blygen :

Nog moet hunn' mondt van 's Dorsten roem getuigen /
 Alt eigenbaat / Godts volk in schyn gelph /
 Terwyl zy dooz hunn' gaaven Zion bouwden,
 Wie durft zich niet op zulk een Dorst vertzouten !
 Hy schenkt den vreesbaart aan zyn koninkryk.

10.

Of barst de boosheit uit / hy knot haar vleug'len.
 Godt weet hunn' list / en wreetheit te beteug'len ;
 Terwyl men vzolgh ten verderbe gaat.
 Hun schult en straf zyn Zion tot een teeken.
 Dit kan hun hert in vzeugd' en liefde vzeeken /
 Gedachtig aan hun eerste jammer-staat.

11.

Godt schenkt de wereldt aan zyn ryks-gemooten.
 Wat schepsel zal hen van die liefde stooten ?
 Gebrek of overbloedt ? gejuich of smaadt ?
 Of golf ? of blam ? of graf ? of woym van ond'ren ?
 Of storm van boven ? of het schrik'lyk dord'ren ?
 Neen ! neen ! het gantsche al buigt vooz dit zaat.

12.

Kan dan het onheil Zion wei gelukken ?
 O ja ! zy roemt / wat rampen haar ook drukken.
 Zy werken haar een eeuwig overwigt
 Van vzeug'tryk heil ; een krans vol heerlykheden.
 Wie zal dat deel van lit tot lit ontleeden ?
 De eerkzoon maakt hun rampspoet hozt en ligt.

13.

De zonde zelf verliest haar regt en kragten.
 Zy staat beschaamt / en zal eerlang versmagten /
 Zy is veroordeelt in des Heilandts bloedt.
 Daar is de eisch vooz eeuwig haar ontnomen.
 Godts keurking is haar heerichappy ontkomen /
 Zo haast de geest vernieuwde zyn gemoedt.

14.

Durft nog die trotze vyandt zig beweegen ?
 Straks kant de geest zig als een heldt daar teegen /
 Of houdt de vyandt / in den schyn / het veldt /
 Godt stuit de vlugt'ing / en hy sterkt zyn' handen ;
 Om vol van moedt den vyandt aan te randen.

Die

Die bloed' en biel / woꝝdt ondoozsiens herstell.

15.

Of durst die snoode Zions ernst beletten /
 En / tot haar doefhoit / haar gewaat beknetten /
 Nog wint hy niet ; Godt wischt de vlekken af.
 Hy weet de trots / en hoogmoet neer te vellen /
 En deugt / en ootmoet in de plaats te stellen.
 O wond're gunst ! dooz wel verdiende straf.

16.

Zo groeit Gods beeldt / die zon begint te klimmen /
 En ryst / schoon langzaam / glinst'cent uit de klouwen /
 En pzaalt in heil'ge wysheit / en beleidt /
 In diep ontzag / en blydschap in den Heere /
 In teed're liefd' en pvet dooz zyn' eere /
 Met lyd'tzaamheid / en ned'righeid bespreidt.

17.

De zonde perft Gods volk steeds af te hangen
 Van 's Konings bloet en geest ; om daar t'ontfangen
 Ontslag van schult / en sterkte in den noodt.
 Zo strydt men dooz geloob' / en met gebeden /
 En doodt / in Jesus kragt / de aard'sche leeden /
 Tot dat men woꝝdt ontbonden in den doodt.

18.

O sterfdag ! dooz den wereltling zo bitter !
 Maar die Gods gunstgenoot ten erf bezitter
 Dan heerlykheid / en volle blydschap maakt.
 Daar woꝝt hem lof-en heil-gewaat geschonken.
 Daar juicht de ziel ; daar woꝝdt zy heilig dzonken.
 Daar rust zy nu van alle d'ruk ontflaakt.

19.

Het lighaam woꝝt een spyze vooz de woꝝven ;
 Maar deeze Koning zal het eens herdozven /
 Op dat het blinke als het middag-lyt.
 Het leeven zal de sterflyphheit verslinden ;
 En Zion zal volmaakte d'zeugde vinden
 In 't heerlyk licht van 's Heeren aangezigt.

20.

Maak op myn ziel / treedt met ontzag naar boben ;
 Om 's Konings Naam / en Majesteit te looven /

H 5

Met

122 FREDERIK VAN HOUTENS

Met blydſchap / en in diepe ned'righeit.
Kruſt in zyn' raad / hy zal u zachtens leyden.
Leem op zyn' arm / hy zal nooit van u ſcheyden.
Hy heeft voor u een koninkryk bereit.

21.

Verhoog den Vader / prys zyn' raad en weegen.
Aanbidt den Zoon / de bron van heil en zegen.
Verhef den Geest; roem deze Drie in Een.
Leef teeder in geloof / en met vertrouwen.
Op dezen ſtorſteen zult gy veilig bouwen.
Hy voert u zees'ryk door het duister' heen.

AMEN. HALLELUJAH.

OP HET AFSTERVEN

Van de Godtyructe en den gtryke Juffr.

I. D. M.

Ontſlapen den 16. October, 1689.

STEM: ó Kars-nagt.

I.
O kruis-kerk / weer een ſtat verlooren!
Wat onheil is u nu beſchooren?
Al weer een konink-ryk verdoort!
Al weer een zonne-ſtraal verdweenen!
Ach Heeren-kerk! waar wilt dit haeren?
Dat gy u' nacht-hut zo verdoort.

2.
Gy dwingt ons hert tot bange ſlachten:
De blyde loop van elks gedachten.
Wacht af te verſchryfs geſtuit.
Wp mouten. x hooft om hoog te ſteeken!

De

De ernst begon reets dooz te breeken ;
De deugd stak boven lauwheit uit.

3.

Is dit / o God! uw Kerk herbogmen?
Helaas! wat droefheit / wat dooz stormen
Staat Zion uit in deeze tyd!
Dan binnen bittere regenheden;
Gebzek in kennis / liefd' en zeden;
Dan buiten tyranij en streyt.

4.

Die woude gaat gy nu verberffen;
Gy komt ons traanen uit te persfen;
Dooz zulk een tydelooze Doot.
Elk is met siltig nat bedzoopen:
De droefheit brak een traan-bron open /
Zo ras dit lam haar oogen sloot.

5.

Geen wonder: want die stont te bloeijen /
Een Spruit in 't edelst' van haar groeijen;
Een Maagdt in ser? / in deugt een Man/
Een helle fakkel in het duister;
Een soele ochtent vol van luister;
Een meerder . . . als ik zeggen kan.

6.

Du is die leidster van veel broomen /
Du is dat pronk-beeldt ons ontwoomen:
Haar heug'nis dwingt ons tot geweën.
De droefheid dzygt ons t'overschepen:
Zo ons den Hemel niet wil helpen /
Wy stikken in het naer gesteen.

7.

Neen! neen! uit blydschap spruit dit zuchten;
Dit schreijen doet de droefheit vluchten;
De vzeugd' barst dooz het smikken heen.
Het hert kay niet als roem bevatten.
Wy erfdn eindelooze schatten
Zo ras die schat verlooren schern.

8.

Zy is dooz dit heylies gewonnen:

Du

Nu is haar praal-standt eerst begonnen.

Zo ras onz' oogen boziten los /
Om peerle-plassen uit te gieten /
Zag zy een volle heilstroom vlieten /
Ontbonden van het aardtsche broos.

9.

De ziel ontbloot de bange kerker:
Zy vondt haar onbegryp'lyk sterker /
Van zy op aarde hadt gewenscht.
Nu kanze met de heil'ge Eng'len
Haar blyde Halelu-jahs meng'len:
Nu is zy heel en al ontmenscht.

10.

Nu is dat lam geheel verhemelt:
Wie weet hoe vrylyk datse wemelt
Met het volmaachten zielen-tal.
Nu kanze dooz den eer-thoon dzingen;
Nu kanze ondervindent zingen /
Dat Jesus is het eenig' al.

11.

Daar is zy nu . . . om hoog geblogen!
Daar zietse met verliesde oogen
Haar Maan en Maker eind'loos aan!
Daar smeltze in een gloet van vzeugde!
Daar wilt zy al de Hemel deugden!
Daar kanze nu volmaakt verstaan.

12.

Wat mogt ik onlangs aan haar schryben?
Dat zy vol moedt zoud' staande blyven /
Bezyp dooz twyfelmoedigheid.
Nu kanze in haar Heilands weezen
Vol-op en ziel-verzadend' leezen
Het heil / dooz eeuwig haar bereit.

13.

Daar zietze Godts volmaakte straalen
Op haar vergodet weezen daalen:
De Godtheit zelf ombangt de ziel;
Daar swemt zy in de zaal'ge stroomen /
Die Jesus doet te voorschyn komen.

Ach!

Ach! die in zo een afzont viel!

14.

Hoe onophoud'lyk zou hy dinken!

Hoe zielverrukkend' zou hy zinken!

Maar zacht! uw Koning roept nog niet:

Leef altpdt lievend' in verwagting;

Maakt van gelove uw betragting;

In hoope hem te moete ziet.

15.

Mijn Jesus! druk uw heil'ge leeden /

Uw teed're wil en zuib're zeden

Met liefdens-stempel op ons hert.

Geest krachten / om het pak der zonden

Te draagen op uw heil'ge wonden;

Schenkt ons verquikking uit uw smert.

16.

Ach! laat ons sterbend' vooz u leeven /

En strydend' na de eerkzoon streeven:

Maak ons gehoorzaam aan uw' wet /

Dan magten w' alle oogeblikken /

Dat gy ontbint de wyrede strikken /

Daar door de ziel nog wozt belet.

17.

Zo zullen wy naar boven vaaren /

Om met de zaal'ge hemelschaaren

Te galmen eind'loos uwten lof:

O Allerminnelykste Koning!

Houd by ons uwe liefde-woning /

En trek ons liefslyk van het stof.

18.

Wilt gy dan heele t'huis-waards haalen;

Verlicht de and're met uw staaen /

En hef haar heil'stant in den top.

Doe ons met vast-en rappe schreeden /

Dan deugt tot deugt na Zion treden /

Zo gaantwe daaglyks hooger op.

V E R T O O G

Van een

C H R I S T E N,

In verscheide Gestaitens.

STEM: 't Vermaak ~~aan~~ u te zien.

De Zondaar overtuigt van Godts Algenoegzaamheit,
ende zyns zelfs mismaaktheit, wenscht, met ver-
loochening van het schepsel, de genaadige gemeen-
schap Godts in Christus Jesus deelachtig te worden.

I.
Jehovah / Heil-fontein! ei! wil het zalig leven
- Aan my uw dienstknecht geeven;
Zie my genadig aan /
En doet my dog in uw gemeenschap overgaan.

2.
Ik kom geheel mismaakt / vol stank en etterwonden /
Om teet met vloek en zonden /
Dan boven tot beneen /
Een zamendloet van schult en ongerechtigheen.

3.
Ik wil myn onmagt / en uw sterkte / niet verbloemen /
Laat ik u Vader noemen /
Neem myn verlegen hert /
Dat uit myn zelf geheel tot u getrokken werd.

4.
Dan kont gy uwre glans en heerlijkheit vertoonen /
Wanneer gy komt te woonen
Met uw Benaad' en Geest
In zulk een / die een slaaf des Satans is geweest.

5.
 O God! gy kunt de doodt des sondaars niet begeeren /
 Maar dat hy zich bekeere /
 En leefde naar uw wet /
 Die uwe kinderen in vreugt en vroghheit zet.

6.
 In 't eeuw'ig Testament zyn veele aangeschreeven
 Om aan u Zoon te geeven:
 Is dan uw wille niet /
 Dat gy in haar het beeld van uw volmaaktheit ziet

7.
 Is Jesus in de plaats des Zondaars niet gestorven?
 Heeft hy geen recht verworven
 Tot heil en heerschappheit?
 Gy hebt des leevens padt door hem voor ons bereidt.

8.
 De Geest heeft ook zyn last vrijwillig opgenomen /
 Om in der tydt te komen /
 En aan het Zondaars tot
 Te tuigen dat zy zyn een zaadt geteelt uit God.

9.
 Hy is bereidt (wanneer gy wilt) de doode scharen
 Weer op een nieuw te daaren:
 Hy heiligt haar / en geeft
 Al wat een zondaar tot zyn heil-stant nodig heeft /

10.
 Wie zal dit groote heil en eeuw'ig goedt gebeuren?
 Zyn zy het niet die kercken
 Om 't lastig zonden pak /
 Dat Jesus bragt aan 't kruis / en in de siele stak?

11.
 Niets meer ontbreekt 'er nu / dan blyk van uwen wille;
 Ei wil uw toorn stille!
 Gy ziel-doozgrander kerck /
 Of in oprechtigheit myn hert zig tot u toent.

12.
 Wan zulk een hebt gy lust / die waarheit draagt van binnen:
 Bestraal myn ziel en zinnen;
 Maak my in dit gevaar

128 FREDERIK VAN HOUTENS

Uw lieflijke glans / en wysheit openbaar.

13.

Gy werkt het willen reets / ei! laat niet na te werken
Het geen myn ziel kan sterken:

Ik greep uw sterkte aan;

Ik zoek uw aangezicht / biedt my den vrede aan.

14.

Zoud gy uw Aangezicht / dien Jesus / my onttrekken?
Zoud gy dien glans bedekken /

By wien gerechtigheid

En sterkte / hulp en heil / voor Zondaars is bereid?

15.

Jehovah / laat my toe den Hemel te bestoemen.

Ik bidt wil my herbozenen /

Ik stel my voor uw thoon /

En werp my onbeschoomt ter neder op uw Zoon.

16.

Ik schrik iets buiten hem voor uw zoon te brengen:

Ook wilt g' het niet gehengen.

Ik come naakt en bloot /

Vertreden in myn bloet / ja walgelyk en doot.

17.

Ik zoek de heerlijkheit en eere van uw naame;

Roept doch! ik zeg haast Amen.

Uw liefde is myn doel:

Ik deins niet! neen! ik blyf voor uw genadestoel.

18.

Zeg dog / ik ben uw heil / en Wellandt / Jesus! nader

Voer my tot uwem Vader;

Redt my van het verderf /

Dan duldt uw Vader niet / dat ik voor eeuwig sterf.

19.

Uw offer is genoeg; myn ongerechtigheden

Daar hebt gy voor geleden;

Mijn vree spzuit uit uw graf;

Kunt gy dan dulden dat myn ziele daalt in 't graf?

20.

Neen Jesus! 't kan niet zyn / gy moet / gy zult my lieven /

Ik zal uw boest doorgrieven;

Dwing

Dwing my tot uwē min;
 Myn wil zink' in de uw' s; herschep my naar uw' zin.

't gevoelen van de kragtdadige overgang des Zondaars;
 in het vrije Genaden-verbont met Jehovah.

21.

Ik zie u overheert / ik hoel uw ingewanden
 In liefde tot my vanden;
 Gy lokt myn ziele uit /
 En kiest my (blindt en arm) tot uw beminde Buidt.

22.

Uw armen van gena staan vooz my zondaar open.
 Kon ik maar tot u loopen /
 Gy bzengt my in een staat /
 Die duisent werelden in glans te boven gaat.

23.

Daar Godt myn Vader wordt / daar Jesus is myn broeder /
 De Geest myn trouwe hoeder /
 Die ondet zyn geleh
 My neemt / en voeten zal om hoog by d' Eng'len rep.

24.

Ik koos hier vooz geen staf / geen kroon / geen thoon /
 geen wooring
 Der allergrootste koning.
 Ik ben oneindig meer /
 Een Priesler / een Propheet en Koning vooz den Heer.

25.

Ja reets ben ik geset met Christus in den Hemel:
 Het ondermaans gewemel
 Ik drek en schade acht /
 By 't allerminste goedt / dat my is toegebragt.

26.

Godts binnekameren zyn nu vooz my ontfloten:
 Ik hoel my overgoten
 Met goed'ren vol van heil.
 Jehovah / levensbron! myn vzeugt bind eind nog pefl.

27.

Zagt / ziele / niet te hoog / ga haart nog niet na boven:

A

Hier

Hier is het nog geloven /
 Hier boven schouwt g'hem aan /
 Tot toen uw innigste begeertens overgaan.

28.

O Heen ! ik moet myn min met Jezus t'zaamen meng'len /
 Ik moet my om hem streng'len :
 Myn tong zyn glori meldt /
 Hy heeft my uitgeredt / hy heeft myn staat herstelt.

De ziele, in vervreemding van de Heere Jesus, met een
 geheugen van haar eerste vreugde.

29.

Maar ach ! is al dat heil zo ontvoorzien's bedwonen ?
 Waar is myn Jezus heenen ?
 Myn hert-bziendt / gaat gy dooz !
 Ach ! dat ik aan het bleesch nog leende oog of ooz !

30.

Ik zie my van myn bziendt en herbet niet meer hoedert /
 Ik voel geen zeegen-bloeden /
 Waar komt my dit van daant ?
 Zo gy my niet en troost / o God ! ik moet vergaan.

31.

Du voel ik dat ik draag een lighaam nog vol zonden /
 Du heb ik ondervonden /
 Dat ik te diep verzonk
 In d' Afgzont / daar het al van enk'le liefde * blonk.

32.

Het beeldt van 's Hemels Zoon quam in my nederdaalen
 Met ontweerslaanb're straaalen.
 Ach ! dagt ik / dat myn ziel
 Nog zo veel van de aard' en 't aard'schen overhiel !

De ziele kleeft de Heere Jesus aan, en smeekt om de vo-
 rige gemeenschap, latende de Heere vry in zyn ge-
 nadige werkingen.

* Vergetende het Gelove en de Hope.

33.
 Ik moet / ik wil / ik zal myn Heilandt echter minnen /
 Ik trek myn ziel en zinnen
 Van vleesch en wereldt af /
 En zoek myn hulp en troost by Jesus Krok en staf.

34.
 Al stoot gy my schoon af / ik laat niet aan te klisben /
 Gy moet u zeegen geeden :
 Al brandt ik niet / ik rook /
 Endaarom / Jesu lief / ontfang myn hert nu ook.

35.
 Gy immer hebt behoef / een bonk niet uit te bluffen.
 Eil kus my met de kussen
 Van uw' genaden-mondt ;
 Gy kunt / spreek maar een woort / myn ziele wordt ge-
 zondt.

36.
 En ik zal onvermoeit tot u myn Goel loopen /
 Ja in den doot zelf hoopen :
 Ik roep : (schoon heel benart)
 Myn Herder redt my uit / en heersch weer in myn hart.

De ziele, hebbende haar beminde weder gevonden, is
 verblydt datze hem op een betamelyke wyze gezocht
 heeft.

37.
 Nu is het niet vergeefs / dat ik in alle hoeken
 Myn weechelt op ging zoeken ;
 Ik hoor / ik zie / ik vindt /
 Hem / die van eeuwigheit myn ziel al hadt beminnt.

38.
 Dies laat ik minnermeer dien zielszient my ontglippen /
 Ik houdt hem by de lippen :
 Myn Liefste gy zyt myn !
 Blyf by my met uw Beest / ik lach met d'zich en pen.

39.
 Laat ik myn levenstot beheerms drigten dragen /
 Die Godt ja u behaagen ;

192 FREDERIK VAN HOUTENS

Bestet my naar uw wil
Door zregdt en regenspoedt / myn ziele houdt haar stâl.

40.

Die ziel vlug daaglyks wenscht langs weerdts woeste
baaren /

Naar 't Vaderlandt te baaren.

Kom Jezus! kom! ik smeek
In hoop en in geloof / tot gy my by u stelt.

UITBREIDINGE

Van den

XXIV. P S A L M.

STEM: *Tranquille cœur prepares vous.*

Nu swaakt de hooge Hemel-boest
Zyn hepter over heel de weerd /
Al wat de zee en d'aarde toest
Is met Jehovahs gunst bepeerd;
Wat daar woont / wat daar sweeft /:
Godt ten eigendom heeft / !:
En aan syn Zoone geeft / !:

2.
De aard' is op de zee gegrondt /
En vast gestelt op waterstromen /
Zoo wel uit kragt van 't vreed' verbondt /
Heeft Jezus dit zyn regt bekomen;
Als wanneer hy eens schrey /:
't Heele al / en het diep /:
Oer zee in holken cry. /:

3.
Heel anders is het dan wel eer /
Doe Godt in Kanaan maer woonde /

Ru /

Du / nu / na dat hy zich de Heer
Ten volle in zyn Zoon vertoerde /
Zyn de schaduwen doodt / !/
Zo de Gziel als de Glood !/
Is 's Heeren gunstigenoot. !/

4.

Wie zal uit dit bereyde volk /
Du klimmen op den berg des Heeren ?
Wie zal omschaduwet met de wolk
Van 't vlees / met hem ik gunst verkeeren ?
Wie van haar zal voortaan !/
In die vrede Stadt staan ? !/
Wie zal ter ruste gaan ? !/

5.

Al wie zich Jesus geest ten roofo /
Die rein is in zyn handelingen /
Wiens hert is zuiver dooz 't geloof /
Die uit dien gront zyn zin kan dwingen /
Die Godts naam aan zyn handt !/
En zyn hooft heeft geplant !/
Houdt oyr dien heil-berg stant. !/

6.

Ook zulk een die zyn lust en wensch
Tot ydelheit niet komt te heffen /
Maar steeds het heil van ieder mensch
Met hert en daaden zoekt te treffen ;
Die zynen Godt niet siegt !/
Die in slaap niemant wiegt !/
Nog sweerende bediegt. !/

7.

Die van zyn eigen rechttheit vzeemt /
Jehovahs sterkte aan durst vatten /
Die Jesus in zyn armen neemt.
En wat die heeft het zyn kan' schatten /
Die zyn quaat niet verbloemt !/
Maar zich zelve verdoemt !/
Die Godt zyn Vader noemt. !/

1. Rusto.

8.

Die zal den zegen van den Heer
 In volle overvloet ontfangen;
 Oerechtigheit daalt op hem wett./
 Zyn Heil-doest doet hem lust erlangen /
 Tot het leevend' gebodt / : / : /
 En genoegefaam genot / : / : /
 Der kennisse van Godt. / : /

9.

Dit is het Goddelijk geslacht
 Der geener die naar Jesum vzaagen /
 Op dat zy dooz des Heerles draagt
 Haar na zyn' wil en wet gedragen /
 Die zo staan op haer wacht / : / : /
 Na zy zyn' nut de wacht / : / : /
 Van bloek en doot gebagt. / : /

10.

Wiens hert van 's Heeren wege zaagt;
 Ei wil myn aangezichte zoeken!
 Ik zoek uw aensichten als uw knecht /
 Verberg u niet in andre hoeken;
 Ach! myn hert in my heeft / : / : /
 En geen vzeugde belect / : / : /
 Zo gy geen zegen geeft. / : /

11.

Wiens doen en wandel is geriot /
 Zo dat zig Jacob niet moet schaamen /
 Dat nimmer bloek wasat zyn gezicht /
 Dooz haar die roemen in zyn naame.
 Maar wie zich toont zyn zaat / : / : /
 Dooz den weg dien hy gaat / : / : /
 Op deeze heitbaan gaat. / : /

12.

Wef juichend' uwe hoofden op /
 Beweeg u hooge hemel poozten /
 Zie / zalig heit / uw vzeugot in top /

Die

Die tweemaal was de eerstgeboorte /
 Dooz uw schuld was voldaan / !:/
 Hy ten grab' uitgegaan / !:/
 Blyft overwinnaar staan. !:/

13.

Op eeuw'ge deuren reist om hoog!
 Het glansig heit der Eng'len reijen /
 Dat voormaals dooz de wolken bloog /
 Om haaren Dooft ter stal te leijen /
 Daal al galmende neer / !:/
 En versel haaren Heer / !:/
 Op zynen hemel heer. !:/

14.

Daar vaart de Koning van de aard'
 Met zeege teekens overladen /
 Een wolk-kdets voert hem hemelwaart /
 Hy ciert zich met zyn eer-ciernaden /
 Hy neemt plaats op zyn thoon / !:/
 Hy ontfangt staf en kroon / !:/
 Hy neemt zyn arbeids loon. !:/

15.

Op / dierb're Geesten! spoet u heen /
 Omring hem op den Thoon zyns Vaders !
 Hier vloeit het zinne-tal in een /
 Het bloedt verliest zyn loop in d'aders ;
 Ja gewis hy versmelt / !:/
 Die betaam'lyk vermeldt !:/
 De pzaaltrans van dien helt. !:/

2. Ruste.

16.

En op vergank'lyk koningdom /
 Ontsluit de poorten uwer steeden /
 Plasp het padt vooz hem alom /
 Dooz hem die heerlyk komt gereeden ;
 Slecht de weg / hoog de baan / !:/
 Spoedt u vzy herwaarts aan / !:/
 Om hem te moet te gaan. !:/

A 4

Zuig

17.

Buig u eerbiedig neer voor hem /
 Verzaak uw' magt / en kus den Zoonen;
 Ei let doch naacht'lyk op zyn stem /
 Hy zal hem Heer van alles roonen /
 Legt uw kroon / legt uw staf / :/
 Met uw pronk-gewaas af / :/
 Hy is 't die z' u eerst gaf. / :

18.

Kom volk uit ieder weerd'le oort /
 Vergun hem ingang in uw' herten /
 Verschuil u niet / als gy hem hoort /
 Slaa nooit (ontziet gy helpe smerten)
 Aan de prikkel uw' hiel / :/
 Noem veer / om dat uw' ziel / :/
 Die Heervoest zo geviel. / :

19.

Laat uw gewoetens open staan /
 Bereydt z' als Tempels voor den Koning /
 Hy biedt zig zelve gunstig aan /
 Hy maak by u zyn vrede-wooning /
 Zyn trouwe u beklyft / :/
 Zo de wet / die hy schryft / :/
 In uwe herte blyft. / :

20.

Hoe is dien eeren Konings Naam?
 Ei zegt 't op dat w' hem kennen moogen;
 Hy dzingt ons wonderlyk te saam /
 De zee heeft hy ons reeds outoogen /
 Noem hem / wie doch is hy / :/
 Die zo veilig en by / :/
 Komt tot de heerschappy? / :

21.

Hoe kent gy zynen naame niet?
 Wat zoo veel krachtige orak'len?
 Ontleedtze eens / gewis gy ziet
 Een glans van diamante schak'len /
 Hy is wonder en sterk / :/
 Wys van raad / foer van werk / :/

De Kofse van zyn Kerk. /:

22.

Jehovah is hy steeds geweest /
 Als zo een is hy aangebeden /
 Zyn Naam / Die zielen-quaat geneest /
 Die is een bron van zaligheden /
 Hy zal zyn / die hy is / /:
 Eeuwig trouw en gewis / /:
 Der zielen laaffenis. /:

23.

Jehovah algendézaam Dozt /
 Getrouw in al wat hy beloofde /
 Die op zyn nek de poorte tozt /
 Die hy de doot en hel ontroofde.
 Hy is magtig van raad / /:
 En geweldig van daad / /:
 De wreker van zyn zaat. /:

24.

Jehovah / liebedt en getrouw /
 Om na het woed' dan d'eerste oud'ren /
 De woeden dienstbaer uit een vrouw /
 Om dus te laaden op zyn schoud'ren
 Al de straf / en de schult / /:
 Nu de wraak en 't gedult / /:
 Des Vaders was vervult. /:

NB. De LEEZER gelooft te weten, dat de veersen die in de eerste Uitbreiding van den XXIV. Psalm zyn overgeslagen, in de nader Uitbreiding van den XXIV. Psalm te vinden zyn.

FREDERIK VAN HOUTENS KLOEKMOEDIGHEITS LOF,

Ofte

Uitbreidinge over Spreuke 18: 14.

STEM: *O Heilig zalig Betlehem.*

1.

De Geest des Mans / die moedig is /
Zal hem in krankheit hulp verstreken;
En trest hem smert tot droeffenis /
Zyn' zwakheit / als een Schilt / bedekken.

2.

Groothertig staet hy 't al voorhy;
Zyn helden-moedt staat onbesweeken;
Hy blyft in strydt en lyden bly;
Geen last kan ooit zyn dwaag-lust breeken.

3.

Den staat van Jesus Koninkryk /
Gerechtigheit / de Dreed' en Wysheit /
Is hem in storm een vaste wyk;
Gods Raadt te dienen acht hy vryheit.

4.

De heur en schikking laat hy Godt /
Is 't ligt of zwaar / hy wil niet klaagen /
Te vreeden met zyn werk en lot;
Een sterke Geest kan veel verdoagen.

5.

Maar een verflaage droeve Geest /
Wie zal die in de hoogte heffen?
Hy is vertwert / outroect / bevreesht /
Als maar de minste rampen treffen.

6.

De Moedeloosheit is een staat /
(Diez' ooit gesmaakt heeft stryck' het oordeel)

Die

Die alle leet te boven gaat;
Zy rooft de Ziel 't gewenschte voordeel /

7.

Datz' / uyt een stille oeffening /
In haar beproeving zoud' ontfangen;
Godts zeegen / schynt haar laas! gering.
Zy wenscht / met woestelend verlangen /

8.

Na meerder wysheit / sterkt' en lust;
Godts werk in haar schynt als verborren;
Al heeftz' in Jesus roem en rust /
Haar hert en wandel' blyst vol zorgen.

9.

De Slaawtmoed maakt haar zelf ontstelt;
Zy ziet z' en kan het niet ontkomen;
De doffe wanlust die haar quelt /
Doet haar een reeks van Onheil schroomen.

10.

Zo sluitz' als oog en ooren toe /
Verslapt en aan de knie en handen /
En wagt in twyffel / doef en moe /
Dat Jesus lijd' en kragt de banden

11.

Verbzeek'; Want al 't geschapen schoon.
Is leedig / kragteloos en duister;
Des menschen onmagt staat ten toon;
Godt houdt voor Zig alleen den luister.

12.

De Heil-bzon der Gerechtigheid
Heeft heeling onder zyne vleug'len;
De warmt' en stralen / die Hy spreidt /
Konm' all' die duist're drom betrug'len.

13.

Dus is 't geen eigen Erf waardy /
Een sterk en vrylyk Hert te hebben;

't Is

't Is heeden u / en morgen my ;
 Dien ruime vloet kan wel eens eiden.

14.

't Is wel eens Christens groote werk :
 In liefde en kennis aan te wassen ;
 Te staan gelovig vast en sterk ;
 Gehatnaft teegen 't loos verrassen

15.

Dan 't quaat / en byandtlyk gespuis /
 In 't overheemeische verpuden ;
 En steeds den Heer / al was 't met kruis /
 Te eeren / en zig te verpbyden.

16.

Een blpde Ziel zoekt roemens-stof /
 Veruult gedagten / hert / en lippen /
 Zy geeft Godt liefde en deugden-lof /
 Zy laat geen weldaat haar ontglijpen.

17.

Doch wie is magtig / om zyn staat
 Tot zulk een toppunt op te heffen ?
 En dus te veiliger vooz quaat /
 Zyn lust en moed steeds op te wekken ?

18.

't Is best dan dat men need'rig blucht /
 En uitziet na Jehovahs sterkte /
 Om zyn genaad' en byskant zucht /
 Die 't al in allen krachtig werkte.

19.

Wie werkzaam / wys / en moedig leeft /
 Heeft een uitmuntend lot verkreegen !
 Die na Godts wysheit minder heeft /
 Dank' ook / 't is g'nade / gunst / en zeegen !

UITBREIDING
VAN DEN
XXIV. PSALM,

STEM: *Tranquille Overt.*

Die Zoon! dat ongeschapen Woordt /
Dat van all' eertwigheid geweest is /
Wien al het Godd'lyk toebehoort /
Die een met Vader en met Geest is!
Die ontfangt regt en magt
Over al het geslagt /
Dat doopt is doot gebragt.

2.

De gansche aarde die is zyn /
Met al wat wasdom heeft bekomen.
Zyn kruysdoodt / ziel-angst / smert en pijn.
Heeft ban en bloek heel weggenomen.
Wosch en beemdt / zee en veldt
Heeft dien magtigen heldt
Derzoent en vrygestelt.

3.

Nu wordt geen plaats vooz by gegaan
Om dat zy oncreyn wordt bevonden.
Op waters! pozt het droge aan /
En galm die zee met vollen monden.
Spring van vzeugd' weeld'rig Landt.
Bloem / en plant! golv' en strandt!
Klap vzolgh' in de handt!

4.

Men leeft niet meer naar d'oude wys /
Naar vleeschelyk' en aardse wetten.
Men stigt nu drank en eet're spys /

En

En al wat iemandt hoorz wil zetten.

Deze moet geldt niet meer.
 Wie leeft nu als wel eer?
 Het oude neemt een heer.

S. T. I. U.

5.
 Het is een grouwel hoorz den Heer!
 Te zeggen; raak niet/ nog en smaak niet.
 Erken niet eerbizdt deze eer!

En neem wat voedzel en vermaak biedt.
 Geener menschheit gezay/
 Tydt nog plaats/ uur nog dag
 Nu eenigzints vermag.

6.
 Het lastig jofk verbzoken is/
 Dat pak/ dat Israel zoo perste/
 Zoo ras die reuk geroken is/
 Die geur/ die Zion zoo ververste
 Die zoo mildt haar bedauwt/
 Doe haar hert was benauwt/
 En dooz de doozt verflauwt.

7.
 Wat in het vleeschhuys wo�dt verkogt/
 Dat wo�dt nu zander schroom gegeten.
 Geen mensch wo�dt hierom onderzogt.
 Geen schepsel dwingt het byz geweten.
 Maar/ o ziel! houd de waagt.
 Ep! gebzuyk deze magt.
 Dog niet te onbedagt.

8.
 Wie is hy die dit hoorz recht erst?
 Wie neemt het tot zig als zyn eygen?
 De mensch/ die ziel en lyp verderst?
 Wiens togten zig tot wellust neygen?
 Die zyns Scheppers vergeet?
 Die slechts leeft/ zwoegt en zwelt/
 Op dat hy dzink' en eet?

9.
 Neen! dit dient te regt bezest.
 Die groote Kingz heldt heeft de aarde

Dooz hun niet van den bloek ontheft.
 Die vree byz hooger byzigten daarde.
 Al dit werk was te niet /
 Zoo de mensch dit niet ziet /
 En tot Gods eer' geniet.

10.

Dit kond de mensch niet / zdo het bloed
 Niet uptgestort was tot versoening;
 Zoo dat het al de schulden boet /
 En niet en spreeket dan van veldoening;
 Zoo dat Godt scheidt een lust
 In den mensch dien hy kint /
 En inbringt in zyn rust.

11.

Hy heeft ze alle byz gekogt /
 Hier namen stonden opgetekent.
 Hy heeft hen vlytig opgezagt /
 Al wierdt hy als een dief gerekent.
 Hy hieldt aar / schoon de monde
 Van de hel open stont /
 Op dat ze hem verslont.

12.

Hy trad'er in / en greep het Lam
 Den helschen wolf upt klauw en tanden.
 De wond' genas / het schaap bekwam
 En zag haar in haar Herders handen.
 Ag hoe lief! ag hoe zoet!
 Schynt de straal upt dijn gloedt
 Dien Heyl-Zon te gemoedt.

13.

Op / Jesus / hebt de byzick geheelt.
 Op byagt den snoden Zondaar vrede.
 Op ciera' hem niet uw' Godd'lyk beelde.
 Op doet hem tot uw' Vader treden:
 Daar verblijgt? daar vergaet
 Al de wraak / al de haat.
 Vergeten wordt de smaadt.

14.

Die 't schepzel Godt heeft aangedaan

Dooz afbal / en dooz helsche bonden.

Wat leek naar toorn is gansch vergaan.

Godt denkt geen onverzoeude zonden.

Hy wist upt / hy verwekt /

Hy lokt upt / en hy trekt.

Zyn gunst haar overdekt.

15.

De Geest maakt Godt en menschen een.
(Al is zyn majesteit beledigt.)

Hy dypst het Hell' wigt van beneen.

Hy roept: Godt is met u bezedigt;

Godt vernieuetot ziel / en geest;

Godt verwondt / en geneest;

Godt woont by die hem vzeest;

16.

Godt eyscht het herte tot zyn deel;

(Schoon aards / en byl) hy lieft het teder;

Hy ciert en zuivert het geheel;

Hy zelv' daalt tot den zondaar neder;

Hy verbult zyn gemoedt

Met het duurzaamste goedt

In vollen overbloedt.

17.

De Warde is Jehobahs Lot /

Hy het erfgoedt van zyn' kind'ren.

Wie weggert hun dat groot genot?

Wie zal hen in die vyzhepdt hind'ren?

Wat hy erst dooz zyn doodt /

Hy zoo mildelyk bodt

Man zynen Erfgenoot.

18.

De gansche Warde hoozt den Heer'.

Al wat zy voortbrengt is zyn Eggen.

Op menschedom! buyg u ned'rig neer;

Hy zal u tot zyn wille neygen.

Du de duystere nagt

Is voorby; elk geslagt

Het eeuw'ig heyl vermagt.

De

19.

De wyde wereldt hoozt hem toe/
 Met al de scheps'len die daar wonen.
 Elk kus dien Zoon! of breez' zyn' roe!
 Zyn wraak zal niemandt dog verschonen.
 Wie gy zyt! kom! ontfang
 Dezen Dozt! maak gezang!
 Kom! voeg u in een dzang.

20.

't Is nu niet meer gelyk het plagt/
 Doe Godt in Canaan maar woonde.
 Doe Jesus riep: het is volbzagt/
 En Godt zig de Jehovah toonde/
 Die de schepdsmuur ombeer;
 Moses stoel zonk ter neer
 Dooz dezen Hemel Heer.

21.

Zyn rpkstaf vol betaam'lykheydt/
 Rust op de allerwoefte heyden.
 Die steen! die berg wordt uptgebeydt.
 De Eylanden zyn Naam verheyden.
 Volken op! geef gehooz!
 Godt regeert vol van glooz
 De gansche wereldt dooz.

22.

Geen wonder dat het heele al
 Dien Dozt als Koning komt te groeten/
 En dat de Ward' hem ten gebal
 Zig stelt ten hoerbank van zyn' voeten.
 Zyn almogende handt
 Heeft ze zelve geplant/
 Zy blyft dooz hem in standt.

23.

Z' is op de woefte pekelpas
 Gevestigt op zeer vaste gronden/
 Op beeken (zoet en klaar als glas).
 Haar nimmer breekb're zuulen stonden
 Alles dooz dooz zyn kragt.
 Dooz zyn wil / stem en magt

†

Heest

Heeft hy ze voortgebragt.

24.

Hy was haar Heer / wen Hy ze schiep /
 Maar nog veel meer doe hy het water
 Zoo kragtig naar den Afgrondt riep /
 Het welke weg met groot geklater /
 Het gehoozaamd' en hoog /
 Berg en hult rees om hoog /
 Dus wierdt de aarde droog.

25.

Maar is dit groote werk te niet ?
 Wie zal dien arbeyd dog belonen ?
 Het stoflyk ! dat nog hoozt nog ziet /
 Zal dat zoo wonder-konst stuk kronen ?
 Godt dog weet en verstaat
 By zig zelv' in een daadt
 Hoe ver zyn Almagt gaat.

26.

Zoo ras de Harde rees om hoog /
 Der Eng'len Heer in hen-lust gloeyde.
 Maar denken tot dat voozwerp vloog /
 Haar liefde daar te zamen bloeyde.
 Ag ! hoe bly ! hoe verheugt
 Was die Rey ! deze vzeugdt
 Was haar cieraadt en deugdt.

27.

Elk in een zee van wellust stoom.
 Elk pzees Jehovahs deugden lofflyk.
 Haar vzeugde eynd'lovs hooger klom /
 Als al dat zwaar en duyst're stofflyk.
 Dat was haar te gering.
 Haar vermaak geenzints hing
 Aan eenig stofflyk ding.

28.

Elk zong / om dat de hoogste Heer
 Alrede plaats begon te maken /
 Alwaar hy zig in Dorst'lyk' eer
 Zoud laten kennen / lieben / smaken
 Van het mensch'lyk geslagt

Tot

Tot wiens dienst pder hragt
Zyn wyshepd en zyn magt.

29.

Schoon nog geen mensch te boozschyn kwam/
Zy egter steunde op Godts waarhepd;
Zoo ras haar wezen oorsprong nam
Gaf Godt die knechten zoo veel klaarhepd
Dat elk wist dat den Zoon
In den mensch staf en kroon
Van Godt was aangeboon.

30.

De aarde turgde / zonder spraak/
Dat van dit alles een besluit lag.
Dit preezen d'Eng'len met vermaak.
Elk aanstonds naar zyn dienst werk wtzag.
Doe de aarde nu stondt
Maar Godt dat zyn verhoudt
Ontwikbaar was gegrondt

31.

Een raadt zoo wpselph bedagt
Van Vader / Woordt / en Geest te zamen;
Want al wat oopt is booztgebragt /
Dat pronkt met die doozlugte Naamen.
Zing dan byz Godd'lyk zaadt;
Dooz den Heer en zyn raadt
De Aard' en Wereldt staat.

32.

En schoon de mensch dien grooten glans /
Die afstraalt met een hellen luster
Van d'onafmeeth're Hemeltrans /
Derwierp / en 't allernaarste dupster
Zoo byzwillig verhoudz:
Schoon hy tradt van het spooz /
En al zyn heyl verlooze.

33.

Schoon dat de dupbel kreeg zyn wensch /
En hy als Koning zig vertoonde;
Heerschappy kreeg in den mensch /
Om hem zyn schuldt met straf te loonen.

2

Schoon

Schoon Godt hem thoon en staf
 Over doodt over graf
 Als regter overgaf.

34.

Godt nogtans liet de aarde staan:
 (Hoe regt! hoe billik hy mogt tooznen)
 Hy liet ze egter niet vergaan
 (Al droeg ze distelen en dooznen)
 Godt die schozte zyn wzaak.
 Schept het goedt dan vermaak
 In zulk een kwade zaak?

35.

O neen! Hy hadt wat hoogers booz/
 Doe Hy de zee riep in haar kolken/
 Wanneer de damp hem gaf gehooz/
 En zamen dzong tot digte wolken/
 Doe de Zee neerwaards zeeg/
 Doe de Werd' opwaards steeg/
 En haaren grondslag kreeg.

36.

Du brak het groote Raad-slot op.
 Dugh zondaar! stopg! en sta verlegen!
 Rypst nu verbaashthepdt! styg in top!
 De dupbel zelve baant de wegen/
 Zyn bedrog baart verdriet
 Dooz den mensch; nogtans ziet.
 Hy al zyn list te niet.

37.

Gods Zoon hadt d'aarde vast gestelt /
 Om daar / uyt snode Hellewigten /
 Dooz zyn Wel-tartende geweldt /
 Een onbergang'lyk Rypk te stigten.
 Spaar den mensch dooz 't verderf /
 Riep Hy straks! ik verwerf /
 Hem dooz myn doodt ten Erf.

38.

De Werde staat dog dooz myn kragt /
 Daar dooz heb ik my vast verbonden:
 Ik heb ze vast. Ik ben geslagt

Al eer ik leg des wereldds gronden.
 Angst en leedt / doodt en pijn
 Eegen ik als het myn;
 Ik zal dan loffer zyn.

39.

Nu gaf de Aard' een wissel blyk
 Dat Godt vrywillig hadt besloten
 Zyn Zoon een heerlyk Koningryk
 Te schenken uyt zyn Erfgenoten /
 Die die Heldt dooz zyn doodt
 Redden zoudt uyt den noodt /
 En dzagen in zyn schoot.

40.

Jehovah straks belosten dee
 Dat eens die loffer mensch zoud worden /
 En maken een onbreekb're vree /
 Als hy zyn zwaardt op zy zoud gozden /
 Om den doodt t'ondergaan /
 Om den slang te verslaan /
 En ober 't stof te staan.

41.

De zonden namen dag'lyks toe.
 Gods groote langmoedt elk veragte.
 De Geest die wierdt het twisten moe.
 Gods zoon bewaarde zyn geslagte /
 Dat de Dader hem gaf /
 Al haar schuldt / al haar straf
 Stoot op zyn bozgtogt af.

42.

Geen hinder bzagt de waterplas /
 Die d'Aarde gausch en gaar bedekte
 Godt zelve haar bescherm-Heer was /
 Zyn wils-woozdt een windt vertoekte /
 En het Water dat staat /
 En allengskens vergaet
 Uyt liefde tot zyn raadt.

43.

Hy hadt de aarde dog gegrondt;
 Niet om ze moest en leeg te laten;

H 3

Eof

Ook niet vooz hun die Gods verbondt
 Deragten en zyn deugden haten.

Hy herfelde ze weer /
 Op dat zy / als wel eer /
 Bewoont wierdt voor den Heer.

44.

Hy heeft z' onwrikbaar vast gezet /
 Om zig vooz haar ten zoen te geven /
 Op dat hy sterbe naar de wet /
 En erve vooz zyn krooft het leven.

Z' is gegrondt op dat Hy
 d' Aytverhooz ne bezy
 Van 's Satans heerschappy.

45.

De aarde is des Heeren goet /
 Hy zette z' op onwrik're zuulen.
 Zy staat. De grootte waterbloet
 Zonk naar de onderaards'e kuulen.

Zy blyft staan op haar grondt /
 Want haar grondslag die stondt
 Op 't eeuwige verbondt.

46.

Ze stondt om dat de wond're schat
 En diepe rykdom der genade
 Gods by' en eeuw'ge wil bezat
 Om met zyn goedhepdt te verzaden
 Satans zaadt vyul en boos /
 Die zyn wil vooz altoos
 In zynen Zoon verhoos.

47.

Dit erfdeel ruste in zyn bloet.
 En nu zyn ziele haar gestelt heeft
 Ten offer / dat de schuld't voldoet :
 Nu hy de doot haar kragt gewelt heeft /
 Wordt zyn erfdeel bezydt /
 Hy regeert breedt en wydt /
 En maakt zyn volk verblydt.

48.

Hy loyt hen in tot Koningari;

Zyn

Zyn Geest het woeste woudt herstelde.
 Hy kiest hen tot zyn woningen.
 Hy maakt de Zeen tot vrugtb're velden.
 Hy bezaant / en het landt.
 Geest haar vrugt / en zyn handt
 Deel' eed'le spruyten plant.

49.

Dit reyn en onbeblekte Lam
 Kwam om de zonden uyt te delgen.
 Die-weergaeloze liefde blam
 Kon bloek en gramschap gansch verswelgen.
 Doe hy sloop in het graf /
 Diel de schuldt / en de straf
 Van d'uytverhooz'nen af.

50.

Doe rees de aarde naar om hoog /
 Zy stondt op d'afgrondt van Gods liefde.
 De droeve traanbron raakte droog.
 Een blyde stroom haar bodem kliefde.
 Krupdt en plant weeld'rig groept /
 Godes beek overvloeyt
 Haar vogt het landt besproeyt.

51.

De stofflyk aard' is met Gods lot ;
 Hy heeft ze aan zyn gunst-genoten
 Tot alle eerbaare genot /
 Daar toe heeft hy zyn bloedt vergoten /
 Op dat zy laat en droeg
 Aan den mensch turg'nis droeg
 Hoe zwaar zyn liefde woeg.

52.

Zy stondt hierom door zyn beffel
 Op zee en op de waterstromen ;
 Hierom de zyn volmaakt bevel
 De ruwe klomp te voorschyn komen ;
 Hier om heeft zyne magt
 En onpeylbaare kragt
 De wereldt hoortgebragt.

H 4

Zelfs

53.

Zelfs eer 'er een geschapen ding
 Zyn wezen kreeg; ja in Gods wegen
 Was hy des Vaders Doedsterling /
 Doe was zyn groot vermaak gelegen
 Dat hy Godt gaf zyn ziel /
 En den Satan zyn hiel /
 Eer 't Schepsel was of viel.

54.

Hoort ftondt de aard' op, zulk een grondt
 Zoo Godt geen zondaars hadt verkoren /
 Om daar het groot genae verbondt /
 Tot eeuwig wel-zyn aan te horen
 Op dat zy alles weer
 Bragt tot zynen Heer'
 Die werkt tot eygen eer'.

V E R S III.

SIEMME: Courante ....

55.

Die Hoog-berheben Majestejt stelt Jood en Griek de
 wetten.

Zyn Boden gaan de gansche wereldt dooz :
 Dog pder poogt zig tegen hem vol wrevel aan te zetten ;
 Zy wepgeren dien grooten Dozst gehooz
 Dee3 zoekt de doozdzift van zyn magt dooz loosheydt te be-
 letten /
 Een ander stroopt zyn kling / en is verwoedt /
 En heet naar Chyften bloedt.

56.

Men ziet het valsche Leeraardom de droeve twiist - blag
 plantei /

Die Wydza menig ziel dooz list verstrikt.
 De Koning bzydt zyn' handen uyt / (dog vzugtloos) zyn
 Trauwanten
 Die om het wit daar Jood en Griek op mikt.

Eft

Elk stoot zyn moord-ziek zwaardt naar 't herte dier trouwe
Kruysgezanten:

Zy rotten zaam / en tragten te gelyk
Te dompen Jesus Ryk.

57.

Waar zwaayt die brabe Heylzins dog zyn Rykstaaf / die de
reden /

En wereldt-wyshejdt eynd'loos overtrest ?

Wie ziet het Gode heylig woordt zoo vol betaam'lykheden ?

Dat hy met een haar dienstbaarhejdt beseft.

Wie zal vol eed'le Heldenmoedt tot zynen eer thzoon tre-
den ?

Wie spoedt zyn tredt ? wie rept zyn blugge voet

Dien Koning te gemoet ?

58.

Wat Volk ? wat dorstelyk geslagt zal op dien heylberg klim-
men ?

Wie stygt die koninglyke heyrbaan op ?

Wie zal daar in dat Koningryk gelyk een proukster glim-
men ?

Wie zal eens staan op dien verheben top ?

Die berg is geenzints voorz gebezuyd' en levenlooze schim-
men ;

Heey ! neen ! die dezen Koning zoekt en mint
Het eeuwig leven vindt.

59.

De berg van s' Heeren Heerlykhuyt is nu ter tpydt verheben
Onrejkbaar boven 't allerhoogste stepl.

Hy hoeft veel meer als menschen kragt / om daar naar toe
te streven.

Die raken zal tot zulk een grooten heyl.

Hy wagte zig byz boven al den heubel aan te kleven /

Die doz en aards / die enkel duyfternis /

En zonder luyfter is.

60.

Die Rotz ! die berg (schoon nu nog kleyn) zal eens de
gansche aarde

Bedekken. Heeds haar luyfter ryke kleyn

¶ 5

Stygt

Stygt door de lugt : Jehovahs gunst haer met den hemel
paarde.

Hier klinkt de bzeugd / en bze / en heyl-bazunn /
Hier blyft de diertfmaagdt buften met den zoone / dien zy
baarde.

Die Dozt / die hier zyn thsoon en zitplaats nam /
Wagt naar veel eed'ler ftam.

61.

Hier fchyn't de zoin in hemel glans met enk'le liefde ftreden.

Daar eertods Sinai het heylverbondt

In ftorm en donder heeft gehoozt en zag Godt neder dalen /

Doe hy zyn gunst in donk're Nebelmond

Hier opent Godt voor Flood / en Bziel de vyfe binnen za-
len /

Hier erft de Koning eere / ftaf / en kroon /

Hier beftigt hy zyn thsoon.

62.

Op dezen berg wil Godt zyn eer en heerlykheid aertonen

Dal Koninglyke glans en majesteit

Jehovah wil daar in den gloedt van al zyn deugden wonen

Hier kufft de waarheid de gerechtigheit /

Genoegzaamheit / genae / en gunst haer eeuwig oorsprong
kroonen /

De heiligheit en liefde die is hier

De eenigfte banier.

63.

O!- hooge heil-berg! Zion Gods! o! thsoon van heil en
vzedede!

Ep! zeg voor wie gy dog genaakbaar zyt?

O! brugt' re berg vol koozn en most! van wie wordt gy
betreden?

Ep! zeg het my (de hel en dzaak ten spyt)

Wie klimt die vyfe haogte op met oermoezde fchzeden?

Dooz wie dog is die groote heerlykheit

Zoo mildelyk bereidt?

64.

Sta stil myn ziel! berg! ei! bedek u in verwondering en

Wat zie ik langs dat wel gelegde pad?

Het is het welgeboeyde heit der zaal'ge hemelingen!

Het

Het is de vry en heil'ge boven Stadt!
 Hier heerscht Gods zoon! veel duizenden der Eng'len hem
 omringen /

Elk is vol vier / en biedt zig willig aan /
 Om hem ten dienst te staan.

65.

Hier is een zaam gebloeyde schaar van feest- en erf-genoten
 Ontbonden van het doz en logge stof;
 Met kernis / liefd' en vzeugde (die voltooit is) overga-
 ten /

Zy zingen Jehobahs roem en lof.

Dit heerlyk heiligdom wordt met goen boozhang toegeslo-
 ten;

Neen! neen! dit Salem daalt vol glans en eer
 Tot ons op d'aarde neer.

66.

Dit is de hell'ge plaats; daar al het aard'sche is geweeken
 Alwaar men niet als op zyn hemels leeft.

De tydt van toorn / van vloek en vrees is nu al lang ver-
 streken

Jehobah hier vol op genoegten greeft.

Dit burger'schap zal nimmermeer dwaasak of seer ontzwe-
 ken

Godt zelve is haar eer / haar goet en lust
 Haar vzeugde en haar rust.

67.

Hier weet men van geen heiligdom / van altaar / nog van
 tempel /

Hier ziet men os nog bar gebonden staan /

Hier vbandt / hier wast / en plengt men niet / men blyft niet
 aan dzempel /

En laat alleen den Driester binnen gaan;

Neen! neen! dien Godt zyn beeldt eens drukt op 't hert
 dooz's Beestes stempel .

Die treedt vol moedt dooz al het aard'sch gewoel
 Tot den genaden stoel.

68.

Hy is haar altaar / bloedt / en vier; Hy ciert zyn feest-ge-
 dzangen;

Hy

Hy vat haar hant en leidt haat met hem om.

Hy is haar reuk altaar en woont in smeek- en lof-gezangen.

Hy is haar ligt / haar spys / en heiligdom.

Hy zalft haar zelv' / en toont aan haar zyn bozstelyke gangen.

Hy leert haar alle zyn verbozgentheen

Dan lidt tot sidt t'ontleen.

69.

Wie staat nu in die heil'ge plaats? wat zyn haar eerciera-
den?

Wat zyn haar namen / stam / en huis en merk?

Ei! zeg my / waar aan kent men haar? wat zyn haar pronk-
gewaden?

Wat is haar handel / en haar daag'lyk werk?

Wie zal van haar zig in de bloedt / en beek van wellust
baden?

Ei! zeg / wie heeft Jehovah tot zyn Godt /

En altpdt duurzaam tot.

70.

Wie matigt zig dat boozregt aan? wie eigent zig die eere?

Wie is hy die op deze heil'ge baan gaat?

Wie noemt te regt en zonder schroom dien Koning zynen
Heere?

Wie zet zyn voeten op die goude straat?

Wie zal in eent'ge liefd' en gunst met hem aldaar verke-
ren?

Wie heeft zyn deel en erf? wie rigt zyn padt

In deze Moeder-stadt?

V E R S I V.
A N T W.

STEM: *Tranquille cœur.*

71.
Die haar steeds geben tot een roof
Van Jesus in haar handelingen.
Die dooz het zuivere geloof
Zyn wil en denken zoekt te dwingen
Tot de wet die Godt geeft.
Die in Jesus maar leeft /
En daar zyn lust in heeft.

72.
Hier geldt geen stofflyk water vat;
Hier kan geen zondig Priester waschen.
Hier zoekt men naar geen bloeibaar nat /
Hier loopt men naar geen waterplaschen.
Al het zichtbaar is heen /
Hier staat Jesus alleen /
Elk zy met hem te vreen.

73.
Men rust geen rode deerse toe /
Men neemt geen psop en scharlaken /
Men gaart geen asche van die hoo
Om iemandt wit en reyn te maken
't Beelt verteert dooz de gloedt
Bok en Kalveren bloedt
Nu geen verzoening doet.

74.
Myn Jesus / gy zyt die fonteyn?
Dit zuid'rend vogt bloeit uit uw wonden /
Die maakt de snoodste zondaars reyn
Dit wast haar van haar vuile zonden.
Die zyn schuld niet bedekt

Maar

Maar zyn zugt (schoon beblekt)
Ten hoogen hemel strekt.

75.

Die wordt met Jesus bloedt besprengt/
Hy wordt verflonden van dat water;
Dat vogt zig met zyn ziel vermengt:
Daar bloeyt het met een zoet geklater;
Dat het oog nooit verfpiet
Daar de wereldt nooit iet
Dan hoozt / of voelt af ziet.

76.

Des Heilands bloedt / en Heil'ge Geest
Doet vuile zondaars zuiver worden:
Zyn smert een doot-wond' zelfs geneest.
En komt hy Jesus aan te goeden?
Zoo is hy op geprikt /
's Heeren oog hem belonkt /
Zyn deugdt Gods min ontfont.

77.

Die wat hy spreekt of ooit betract /
Eerst van Jehovahs geest wil leren.
Die dooz des grooten Konings kragt
Zyn snode feilen weg wil weren;
Die zyn schuldt steeds betreurt /
Die zyn zugt thoonwaards beurt /
Dat wolk en doozhang scheurt.

78.

Die in een diep ootmoedigheid
Zig dompelt in bywill'ge tranen.
Die met vermaak zyn schuldt beschzeidt /,
Wiens ziel zig loost dooz op'ne tranen;
Daar het hert wordt doozgriest /
Daar de druk gansch verliest
De harde Rotzsteen klieft.

79.

Die in zyn werk tot Jesus gaat
Met bidden woztelen en zugten.
Die straks in d'ophomst van het kwaadt
Niet schroomt naar deze Rotz te blugten.

Die

Die begint dooz Gods kragt
 Die zyn pligt trouw betragt
 En ned'rig zegen wagt.

80.

Die alles aftrekt van den Heer
 Wat hem outbreekt in doen en handel;
 Die niets meer lieft dan Godes eet /
 En 's naasten nut in al zyn wandel
 Die een glans van zig geeft
 Daar het heil-volk dooz leeft /
 En 't godloos rot voozbeeft.

81.

Die al zyn deugdt vooz Jesus heeft
 Om hem alleene te behagen /
 Die Godt den roem en eere geeft /
 Die schzikt iets vooz zig weg te dzagen /
 Die wanneer hy betragt
 Eenig goedt dooz Gods kragt
 Het als een voozregt agt.

82.

Wier herte rein is / onberdeelt
 Nu niet vooz Godt / en dan vooz 't eigen.
 De minste aanblik van Godes beeldt
 Moet wil en wensch tot Jesus neigen.
 Die zyn hart daar verpandt /
 Die zoo spzingt van het landt
 Die valt in Jesus handt.

83.

Wier doen en handel onvermengt
 Dooz Jesus is / die al zyn werken
 (Zoo Godt die zelh' niet voozt en bzengt)
 Als walgelyk komt aan te merken /
 Die de deugdt / die men doet /
 Neemt het erf en het goedt /
 Dat iemandt zaal'ge moet.

84.

Die daar maar dzyst! die daar maar baadt /
 Die dozft en niet en schzoomt te dzinken.
 Die daar zyn lust en wensch verzaadt /

Die

Die woelt om dieper in te sinken.
 Hardſche weeld' luſt hem niet /
 Ag! het baart hem verdriet /
 Als hy de dzoogtens ziet.

85.

Daar is zyn liefde afgeheert /
 Gods kragt dzyft hem in Jezus ſtrikken /
 Zyn liefde heeft hem overheert;
 En ſtremt die bloedt? hy ſchynt te ſtikken /
 En hy zoekt dien hy mindt /
 Zyn geloof overwint.
 Al wat de wereldt vindt.

86.

Wier herte dooz het dierbaar bloedt
 Ontheft is van de vuile vlekken /
 Dat / wit gemaakt in deze bloedt /
 Haar Heer tot liefde kan verwekken /
 Die in gunſt nederdaalt /
 Die dat hert tot hem haalt /
 Daar woꝝdt het ſtraks beſtraalt.

87.

Dat hert een zupb're vier blam woꝝdt /
 Een haardt die gloept in hemel kenniſ.
 Dat hert zig met de waarheid goꝝdt
 Het haat de valsheid en de ſchennis.
 Hoe verliest hoe verbzeugt
 Is die ziel / wen de deugd
 Waar oppzonkt en verheugt.

88.

O! rein en zaal'ge liefde bzon!
 Uw golfjes my wel zagtes ſtreelden.
 Die dierb're bloedt van u begon /
 Gy zyt het die ze gunſtig teelde.
 Ei! dzing dooz! Jezu vloei
 Liefſ'lyk in / en beſpzoei
 Myn ziel tot gullen groei.

89.

Ag! was ik met u dautw bebogt!
 Ag! ſmolt myn ziel in volle ſtroomen!

Ag!

Ag! wierdt myn herte eens bezogt!
 Ag! voeld' ik Jesus tot my komen!
 Ik verzonk in zyn min.
 Neem myn ziel / neem myn zyn
 O! groote Eer-voest in.

90.

Die al wat Godt niet liefst veragt /
 Die reyn is van het vuyl geweten /
 Die d'optogt van het zelv belagt.
 Of schoon het kwaade goedt durft heeten,
 Die geen hel meerder vrees
 Als het kwaadt dat de geest
 Tot hinder is geweest.

91.

Die 't kwaade uyt zyn herte toert
 Dooz drang van heil'ge hemelkwaarde /
 Die niets tot reiniging begeert
 Dan zyn're kennis van de waarheid;
 Die die liefst / en vertoont
 Dat de zaak by hem woont /
 Die wordt met heil becroont.

92.

O! Zions kroost! o! kind'ren Gods!
 Laat ons de herten zamen meng'len /
 Komt / vlieden wy naar dese rots /
 Laet ons de armen zamen streng'len.
 Doer ons op hemel-Weer!
 Druk het vleesch ned'rig neer /
 En stier ons tot uw eer.

93.

Wiens ziel tot Jesus is gerigt /
 Die niet wil lieven, nog wil hemmen
 Dan wat hem reinigt / troost en stigt /
 En hem aan Jesus doet gewerpen ;
 Die zyn lusten verzaakt /
 Die maar hygt / snaht / en haakt
 Maar 't geen het hert volmaakt.

94.

Volmaakt alleen tot Jesus lof /
 H

Om

Om hem aldaar als Dofft te groeten /
 Om daar als in een geurtig Hof
 Haar Lief / en Zuydegom t'ontmoeten /
 Daar zy steeds zigt by zigt /
 Als een edele brugt /
 Hem toezendt dooz de ligt.

95.

Wier hert gestadig waagt en waant
 Om haaren Koning te ontfangen /
 Wier hert in liefde gloept en blaakt /
 En aan zyn volheid vast blijft hangen /
 Op dat hy het fenn /
 Angst en druk / smert en pijn /
 Doet heilig bitter zyn.

96.

Wier hert des dwabels heerschapp
 Dooz het gelode is ontbloden /
 En die der zonden tyranij /
 Dooz enkele genae wil dooden.
 Die veragt en verhaat
 Die verfoept bloekt en haat
 Wat Jesus tegen gaat.

97.

Wier herte zeer genegen is /
 Om zig aan Jesus steeds te geben.
 Wie angstig en verlegen is /
 Wanneer het stof hem aan blijft kleben.
 Die het Eegen beschouwt :
 Die haar schyn niet vertrouwt /
 Maar op Jehovah bouw.

98.

Al wie dus met zyn hand en mond
 Getuignis van zyn hert kan geven :
 Die in het groot genae-Verband
 Alleen zyn heil soekt en zyn leven :
 Zulke schenkt Godt het heyl /
 Zulke 'er schat duld geen peyl /
 Zp staan op 't hoogste steyl.

De

99.

De zulke die haar hert en ziel
 Niet heffen tot de godheden:
 Die niet en zwoer / zoo 't hem gebied /
 Na eygen zin / of zonder reden.
 Die zig schroomt / zonder grond /
 's Heeren Naam en verbond
 Te nemen in de mond.

100.

Die dog niet steunt / en niet en bouwt
 Op and're Goden: Die dog Niet zyn
 Slechts zilver / hond / of steen / of goud;
 Doo? Die geen wond'ren opt geschtet zyn
 Die vooz haar niet en betugt /
 Die in haar ruemt nog rugt
 Maar tegen haar betugt.

101.

Die van een beeld zyn Heit verbeid /
 Zyn herte heeft hem reeds bedrogen /
 En al ter zyden afgeleid;
 Hy ziet niet dat het is gelogen.
 Al zyn vlyt (wat hy hoopt /
 Slaaft en zugt / wansicht en loopt)
 Het met de hel bekoopt.

102.

Maar die Jehovah's stad betreed
 Versmaad die valsch' en helsche artsen.
 Zulke een daar in zyn vlyt besteed
 Dat hem in waarheid kan verquaken.
 Deze schykt / vrees en vrees /
 Als zyn hert hem iets geeft
 Dat hem bedrogen heeft.

103.

Die na het vrye Zion treent /
 Dat die haar hert op Moys wettent
 Nog schaduwige pligtigheent
 Nog op Moyses kerkrugt zetten.
 Al de glans is daar of
 Niet als schoz / stof en kaf /

A 2

Het

Het is een pdel graf.

104.

De Arke word / niet meer gedacht /
 Nog bloed nog water voor de zonden ;
 Dzaag al die hoffche tempel prout /
 Zy roepen upt met volle monden /
 God die woont hier niet meers ;
 Die my tierde wel eer /
 Heerscht nu als opper Heer.

105.

Die staan zal in Gods Heiligdom
 Moet niets voor de Jehovah Eeren /
 Als zulk een WEZEN dat al om
 Zyn kragt en wysheid komt te leeren.
 Die zig aan iets verbind
 Dat hy zelve verzint
 Een Niet-Jehovag mint.

106.

Al kent hy nu den waren God
 Die zig zulk een te zyn verklaarde ;
 Hy blyve hy dat groot gebod :
 Geen goed of waarheid aan te vaarde ;
 Dan dat dzaagt 's Heeren merk
 Die zoo wonder en sterk
 Dan raad is en dan werk.

107.

Hy heft zyn ziel tot pdelheid /
 Die God zyn bzejn gelijk wil maken.
 Zoo een zig zelve eert en vleid :
 Hy lecr' het pdel ZELFS verzaken :
 Hy betragt' dat het ligt
 Hem tot reinheid verplicht
 En tot Gods eere rigt.

108.

Zyn hert hangt aan een pdel NIET,
 Die God in zig komt aan te merken /
 En niet / op dat hy d'afzulk ziet
 In denken spzeken en in werken ;
 God geen schepsel bevroond.

Met

Met zyn gunst / die niet toorn
Dat God zyn ziel betoorn.

109.

Hy steld zyn wil tot Heer en goed
Die dit wil doen door Eigen pogen;
Een woorn die wentelt in zyn bloed /
Die niets is als hy word gewogen.

Die Gods kragt neerveld

Die z'g zelf als een Veld

Zyn Maaker tegensteld.

110.

Die staan zal in der Heil'gen rang /
Die op Jehovachs berg wil wonen /
Hy zie Gods raad / Gods weg en gang /

Dol Majesteit in zynen Zone:

Dat hy daar heen zig wend' /

En erkenn' zyn elend:

Gods goedheid heeft geen end.

111.

Maar ag! hier is den mensch te los /
Hy is te ligt in dezen handel /

De ried-staf / doz / en hol en bros /

Die stut niet in zoo stellen wandel;

D'rd'le hoop krenkt het hert /

Zy verstrikt en vertwert /

Zy leid tot helsche smert.

112.

Dees is 't die op een balschen grond
Nog steunt / nog in een waan wil roemen;
Wiens hert / wiens handen en wiens mond
Te zamen God zyn Vader noemen;

Die betreurt en beschreid

Dat zoo veel ydelheid

Beswalkt zyn rein beleid.

113.

Hy heft Gods liefde ydel op /
Die 't goed' in Jesus wel wil erben;
Maar die de reinheid geeft de schop /
En niet wil aan de aarde sterben;

A 3

Die roept: God is myn lot
 (Mids in 's werelds dorst)
 Zulke een met Jesus hot.

114.
 Zoo doet een Zakens Burger niet
 Die heeft de reinheid tot zyn Hemel:
 Zyn ooge eind'loos hooger siet
 Als al het pdele gewemel.

O! die walgt van die poel!
 Hy heeft (schoon in 't gewoel)
 Dolmaaktheid tot zyn doel.

115.
 Die is 't die by Jehovah woond/
 Die tot Gods omeer niet wil liegen/
 Die geen verheben glans verzoond/
 Om God en menschen te bedriegen;
 Die gemeindsheid versmaadt/
 Die de slechteden haat/
 En regte gangen gaat.

116.
 Die met zyn hand in waarheid schryft:
 Ik ben het eigendom des Heeren/
 En God myn eigen erfdeel blijft/
 Hy zal myn smetten van myn weeren;
 Die zyn hert niet en vleid/
 Nog zyn naasten verleid/
 Oooz dubbel-hertigheid.

117.
 Die als hy God zyn Heer en Dorst
 Beleid te zyn / dat dan van binnen
 De ziel niet vuil blijft en bemorst/
 Maar gloeid om Jesus rent te winnen;
 Welk'er deugd dooz het oog
 Dan den mensch henen vloog
 En 't hert tot liefde boog.

118.
 Die als hy zyne miern brigt/
 En 't hert zig looft in 's Heeren goedheid/
 Dat hy opregtelijk betragt

Dat

Dat in Gods eer zyn eeuig soet leid;
 Die verdoond dat hy leeft/
 Die niet meer dooz en geeft
 Dan hy in waarheid heeft.

119.

Die nooit den grooten Eed vergeet/
 Al komt het Eigen zulks te vergen;
 Die nimmermeer een lekke ce beet
 Wil onder zynen tong verbergen;
 Die zyn ziel niet bekleet/
 Nog zyn hert Godt ontrekt/
 Nog eenig quaad bedekt.

120.

Die nooit zyn eed'le ziel verpand/
 Om goed of waarheid te verbergen
 Uit voordeel/ haat of onverschand/
 Om 's Heeren hoogheid niet te tergen.
 Die in ernst en opregt/
 Dus zyn zaken belegt/
 En 't hert aan Jesus hegt.

121.

Die zig in d'uterst' armoed ziet/
 Dol striemen en verhuilde wonden/
 Gestort in d'afgrond van verdriet/
 In dood/ en bloek/ en hel gebonden;
 Die zig blind zonder kragt/
 Wien de schuld heeft gebragt
 In wanhoops duist're nagt.

122.

Wanneer 'er eenig sterligt ryst!
 Als Jesus in die poel komt schynen!
 Dat ligt het oog na boven wist/
 Straks moet de wanhoop dan verdwynen;
 Daar ryst lust/ en dat ligt
 In die donkerheid/ stigt
 Benoegen in de pligt.

123.

't Beloof stigt na d'onmeeth're trans/
 Daar schitt'ren niet als liefde stralen/

Hy voelt den waterschyn van die glans
 Dooz druk en droetheid neerdedalen;
 Daar ontblood hy de staatig;
 Maar zyn toornig gepzang
 Beswaakt die liefde dzang.

124.
 Dog Jesu troost-woord breekt het hert;
 Ei! teeder schaapje wil niet breefen /
 Ik heb meedoogen met u smert /
 Ik zal de diepe wond genesen;
 Loop niet heen! neen! ei keer!
 Werpt u slegts ned'rig neer /
 Ik ben u eigen Heer.

125.
 Ag! ag! het hertje bzand en gloeid
 In liefde / en verwonderningen /
 De ziel in bid-lust overbloeid /
 Ze kan zig nautolpks meet bedwingen;
 Maar de schuld maakt de Geest
 Dooz Gods Hooghheid bedest /
 Hy beest en staat bezweet.

126.
 Daar baart het groote Raadsbestelt /
 Daar toond God zyn verborg'ne wegen:
 Daar varst de ziel in blydschap uit:
 Ik smelt o God! ik sta verlegen!
 Daalt de gunst van myn Heer
 In een Helle-Wigt neer?
 Tot Heerlykheid en eer!

127.
 Daar ziet hy Vader Zoon en Geest
 In het byzwillig wylbehagen /
 Dat eeuwig by God is gewest /
 Al eer des werelds gronden lagen;
 Daar beschoutwt hy het pad /
 Dat Jehovah betrad
 Tot d'eeuw'ge glorie-stad.

128.
 Daar dzingt het nieuws verligt verstand

Doof mist en donk're nevels hemmen:
 Daar word het doof by zulken byand /
 Het voeld zig van een zon beschenen /
 Wiens onrekbare glans /
 De onmeetbare trans /
 Zoeg als zyn Bruid'goms krans.

129.

Hy ziet de wond're zamen bloed
 Van al Jehovah's eigenschappen /
 Die hy als een volmaakte gloed /
 (Langs wyt genseg volpzefer trappen)
 Doof zyn Zoon toonen zal
 In zyn kroost / heet en al
 Zig zelve ten gebal.

130.

Die zon / die Held! die groote Zoon
 Met al zyn Heil'ge Heerlyheden /
 Is Daders wel gegronde Thoon /
 Daar zyn zyn wegen en zyn treden /
 Enkel * goetheid en regt:
 Zy is duurzaam en hegt /
 Haar grond is vast geleg.

131.

Geen wonder / 's is geveft in 't bloed
 Van d'aller grootfte Held der Helden;
 Die dood de gansche schae vergoed;
 Zyn arm de hoogtens nedervelden;
 God en 't zaad hem verbond:
 † Liefd en Haat was de grond
 Waar op de kruis dood stond.

132.

Die dood gaf aan het Heilig regt
 Een gadelooze glans en luster;
 De gansche twist die was beslegt;
 De Heil Zon blonk nu in het duyfter;
 God die schiep in die zaak
 Zoo veel lust en vermaak /

L 5

Dit

* Pl. 89. 15. Regt en gerigts. † Pl. 45. 8.

130 FREDERIK VAN HOUTENS

Dit was zyn liefde boek.

133.

Dit bloed dat had een overmigt /

Zoo zwaar en vol wierd het bebonden /

Niet dat het slegts verzoening ligt /

Dooz al der uitverhoor'nen zonden /

Maar het eyscht dat het beeld /

Daar de godheid in speeld /

Wordt in den mensch herbeeld.

134.

Nu is die Koning tot zyn thoon

In Heerlykheden opgelegen /

Nu noordert hy zyn Arbeidsloon /

De Ryks-staf heeft hy reeds verhegen /

Hy ontfangt in zyn Zaad /

Erf en goet / glans en staat /

En dierbaar Erf-cierdad.

135.

Het komt hem toe: godgunstigheid

En waarheid die gaan voor hem heen /

Genaed en liefde zyn bereid

Dooz die haar zonden recht behouwen.

Hier is heil? zondaar heer /

God eischt schuld / werp s' hier eeren /

En geef uto God de Eer.

136.

Dit is Jehovah's eigen stem!

Die bromt hy dooz zyn trouwe boden.

Ei! zondaar beesje nog dooz hem?

Daar hy u zelbe komt te roden:

Durft gy nu nog niet gaan?

Ei! waarom blyft gy staan?

Hy bied den zegen aan.

137.

Betwis daar is geen and're Naam.

Daar word geen ander pad betreedt.

Hier vloeid de Eere Gods te saam

Met

Goedertierentheid en Waarheid.

Met zondaars heil en volle zede.

Creed in Gods Heiligdom /

Ag! daar vind gy alom

Dees een'ge Duidbegom.

138.

De Geest roept u het gansche woord
Kom nader dog tot dezen Heiland.

De goed'ren daar men nu van hoort
Die zyn een bet en stroomryk weiland.

Deze Geest maakt verheugd /

Hy schenkt most hooren en vzeugd:

Hy tiert u met de deugd.

139.

Ei! kom! Gods Zoone is uw goet /

Kom! wil u na zyn wonden wenden!

Ei! word behouden dooz zyn bloed /

Hy droeg uw zonden en elenden.

Hy is Heiland alleen *

Dupten hem spreekt 'er geen.

An gunst en billykheen.

140.

Geen schepsel hem ait wederstand /

Hy heeft eens heiliglyk geswoeren /

Ei! eer hem dog met knie en mond /

Zyn woord gaat nimmermeer verloren /

En zyn volheid behat

Pronk-cieraad / syys en schat /

En eeuwig levend nat.

141.

Wel! neemt g' Hem nog niet tot uw deel?

Hoe! brandje niet dooz al die vanken?

Daar u dit groote pronk-jumeel

Mit vze liefsde word geschanken.

Deze gift schenkt u God.

Tot u Deel / Eer / en Lot.

Wel! hoor na zyn Gebod.

In

* Ps. 45: 22. 28.

142.

In die Jehovah vol van Eer
 Zyn sterkten en gerechtigheden:
 Den zondaar neem tot hem zyn keer /
 Dan may hy tot myn Eertroon treden;
 Daar! daar! staat d'effens /
 In myn Zone gewis
 's Alleen te vinden is. *

143.

Ik stel dien Zegen zelve voor!
 Ah! ik! Jehovah vol van waarheid.
 kom! zondaar neig u oor! en hoor
 Of niet dit heilwoord vast en klaar leid.
 Mynen naam staat zoo schoon
 In het kruis van myn Zoon /
 Dooz dood en Driek ten toon.

144.

Ik toon dat ik alleen maar ben /
 En dat al 't and're is geworden:
 Ja dat het my als oorsprong sien /
 Ik moet het nog met krachten goeden.
 Waar dit pand niet van 't myn /
 Eeuwige dood smert en pijn /
 Zoud 't scheppels erfdeel zyn.

145.

Die dood geeft een gewisse blyk /
 Dat God zig zelf niet kan verzaaken /
 Hy lieft zig onveranderlyk; †
 Dit bloed toond dat hy geen vermaaken
 Scheppen kan in het quaad.
 Jesus toond dat zyn haat
 D. zonde tegen gaat.

146.

Hier toont God dat hy zig niet geeft
 Nog oyt zyn gunst zal open zetten /
 Aan die geen reytheid in zig heeft /
 Een regt / dat antwoord aan Gods wi
 God is regt / rein en lye;

* Esa. 45: 24.

† Is die Hy is.

Dit betaam'lyk gerigt
Zyn luister stecht en stigt.

147.

Dit bloed vertoond ons dat de Heer
Goed en genoegzaam is gebleven /
Om / als Hy wil / tot zyn 'er Eer
Zig aan den snooden mensch te geven /
Tot het eeuwige goed
Dat zyn ziel en gemoed
In vzeugde rusten doet.

148.

Zyn Eer-troon geeft getuigenis /
Dat God word / uit zyn vze goedheid
En liefde / dat Hy zelve is /
Aan hem / die walg'lyk in zyn bloed leid;
Die den mensch straffen kon /
Word die zondaar een Zon
En eeuw'ge vzeugde Bron. *

149.

Daar is het goed dat was bereid /
't Is ja / 't is waarheid / en 't is Amen /
't Is enkele toestemm'lykheid ;
Hier bloeyen Gods beloften samen.
Zondaar kom ! en beschouw !
's Heeren waarheid en troon
Krygt nimmermeer berouw.

150.

Die Koning / Dozt / en Middelaar /
Die is de vze der zegeningen /
Die God / in dit genade-jaar /
Den snoden mensch komt op te dzingen ;
Zondaar kom ! wees verheugd !
Hy is wysheid en deugd /
Gerechtigheid en vzeugd.

151.

Zy allen zullen dog vergaan /
Die tegen Jesus zyn ontfleken.
Die nu nog op zig zelfs wil staan /

* Die wort dat hy is.

Heer

Kent nog die schat / nog zyn gebreken.

Ei! ontolied 's Heeren werak /

En erken deze zaak

Tot eeuwig zels vermaak. *

152.

In Jesus word den smoden mensch /

Beregtigt om tot God te nad'ren /

Daar krygt hy roem en volle wensch.

Hier na verlangden al de Dad'ren.

Ei / beraad u dan niet /

Loof met ziel / Psalm en Lied

Het goed dat u geschied.

153.

Daar ryst / daar roemt het angstig hart /

Dat s' tusschen eigen staat en liefde

Tot s' Heeren hoogheid lei verwerft.

Dit schoon vertoog haar wil bespreken:

Al de dwoefheid verdween /

Al de schuld vloog daar heen /

En Jesus was 't alleen.

154.

Daar komt ze bevend tot de Herr /

Zy roept: ik was de hel wel weerdig /

Maar wyl gy trekt! ik werp my neer;

U byge gunst maakt my volbeerdig.

Ik neem aan! ag! ik brand!

Kom! O God! sterk myn hand

Zoo gryp ik waar het pand.

155.

Daar walgt zy van de slechtigheid /

Gods Zoon geneest haar dwoefde qualen.

Daar neemt ze de gerechtigheid /

Om al het heil goed af te halen;

Zy is doch gansch ontbloot

Dan dit regt / vloek en dood

Haar van Jehovah snot.

156.

De Kots vol heil / in wien zy leeft /
 Die kleed haar met geteygheden:
 Waar dooz zy regt en toegang heeft /
 Om langs zyn kruisdood toe te treden
 Tot den thron van haar Heer.
 Gunst en trouw / roem en eer
 Daalt van dien heil-berg neer.

157.

Dat is het Goddelyk geslagt /
 Der gener die na Jesus vragten /
 Op dat zy dooz Jehovah's kragt
 Haar na zyn wil en wet gezagen /
 Die zoo staan op haar wagt /
 Nu zy zyn uit de nagt
 Van vloek en dood gebragt.

158.

Dit zyn geen Priesters na de Wet /
 Geen Hooge Priester / geen Levieten.
 Neen! neen! die Wet is nu verzet /
 Hier geld nog Griek / nog Jood / nog Syden.
 Hier word niemand gewoert /
 Die zig waarlyk beheert
 En God in Christus eert.

159.

Dit 's 't volk / die in haar heldendragt /
 Zoo moedig en vrywillig parken;
 Die dooz haer ernst en hemel pragt
 Des Konings hert in liefde ontfanken.
 Jesu! ag! dat die vlam
 In myn hert neder quam!
 En daar haar zit-plaats nam!

160.

Dit is het vrye Heiligdom /
 Daar Jesus met zyn Geest wil wonen:
 Daar klinkt zyn liebre stem alom /
 Haar weergalm zal zyn Arbeid loonen.
 Dit is 't geestelyk geslagt /
 Dooz zyn woord / dooz zyn kragt!

Dan

Dan Sarai voortgebragt.

161.

Dit 's Jesu Dozstelyk gewaat /
 Zy zyn die kostelyke kleed'ren /
 Daar dezen Dins mee pronken gaat /
 Als zy haar onder Hem verneerd'ren /
 Om alleen dooz zyn leer /
 Dooz zyn bee / dooz zyn eer /
 Te treden dooz haar Heer.

162.

Dit kleed (met goud / en kleur op kleur
 Bestikt) zyn kost'le specerpen /
 Die met een lieffelyke geur
 Dien Dozst verheugen en verblipen ;
 Dit 's de stam / dit 's 't geslagt
 Die de wereld belagt
 En al haar glooz veragt.

163.

Hy is haar liefd' alleen maar waard /
 Zyn wetten zweven dooz haar oogen /
 Haar hert en handen gaan gepaart ;
 Haar voer en haar teeder poogen.
 Is alleen dooz haar dozst /
 Die haar draagt / die haar tozst
 En van het vleesch ontchozst.

164.

Dit is het Dozst'lyk huzgesin
 Van haar / die hem als koning groeten /
 Die haar / in zuid're hemel min /
 Eerbiedig buigen dooz zyn voeten ;
 Elk hem offert en eert /
 Die zig tot hem bekeert /
 En by zyn waarheid zweert.

165.

Zy vragen na des konings Hof /
 Om hem als haren Heer t'ontfangen /
 Zy gaan hem te ontmoet met lof /
 Zy juichen hem met Psalm-gezangen.
 Elk weerdeert / elk die agt

Dyne

Zyne gunst. Dit Geslagt
Van Hem haar wetten wagt.

166.

Hier bloept het Heidendom in een /
Elk brand / elk voelt zig zeer genegen
Om 's Heeren Heil-berg op te treen /
Om daar Jehovah's heil'ge wegen
Tot haar heil te verstaan ;
D'eene pozt d'ander aan
Om tot Gods Huis te gaan.

167.

Hier hert van 's Heeren wegen zegt /
Ep! wil myn aangezigte zoeken ;
Wy zoeken u! bzing ons te regt ;
Verberg u niet in and're hoeken :
Og! ons hert in ons beeft /
En geen bzeugde beleeft /
Zoo ge geen zegen geeft.

168.

Dit is de stam van die rondom /
Elkand're komen op te wekken.
Kom! rust u toe! spoed u! ei kom!
Laat ons na Salem henen trekken /
Die de Jood by zyn kleed
Grypt / en zegt: ik sta gereed /
Duld dat ik met u treed;

169.

Want na ik hoor God met u is /
Hy woond by u met zyn genaden:
Dit is het regte zaad gewis!
Zy toonen Vader Jacobs daden:
Dit 's het Israël Gods /
Wier geloof haren trots
Vermag de hel ten trots.

170.

Dit is het volk / dat Abraham
Van God tot kind'ren is gegeven;
Dit is de vrye en ed'le stam /
Die enkel dooz geloove leven.

M

Die

Die dat voorzegt merwerft;
 Man de dienstbaarheid sterft;
 Den zegen Abzams erst.

171.

Dit volk / o Jacob! volgt uw spoor /
 Het zoekt uw aangezicht vel blijheid:
 Uw doen en wandel ligt haar voor /
 Uw voorbeeld leyd haar tot de vryheid;
 Nu en ziet het niet meer
 Na de wet / die wel eer
 Haar Man was en haar Heer.

172.

Zy zoeken met haar hert en mond /
 U / zoo gy hier waart / te behagen /
 Om na den eysch van 't Nieuw verbond /
 U Dofstelpk Leedzyp te dragen;
 Dooz gesmeek en getraan
 Staat elk pal / en kleeft aan /
 Ja blijft verwinnaar staan.

173.

Ag! was heel Isr'els doer gericht /
 Dat Jacob zig niet hoefd te schamen /
 Dat nooit verbleekre zyn gezicht /
 Om haar / die roemen in zyn Name.
 Ag! dat Israël quam
 Tot die stad / daar het Lam
 Zyn eeuw'ge Cetroon nam.

174.

Hef jupchend uwe hoofden opt
 Beweeg uw hooge Hemel-poorten!
 Zie! zalig Heer! u zingd in top!
 Die tweemaal was de Erstgeboorte /
 Dooz u schuld heeft voldaan.
 Hy ten grab' uytgegaan /
 Betreed des levens baan. *

175.

Gy eeuwig deurwerk opz en hoog!
 Kom!

* Psalm 16: 11.

Kom! glansig Heer der Eng'le reyen /
 Die voormaals door de wolken vloog /
 Om uwen Doofst ter stal te leyen;
 Daal al galmeride neer /
 En versel uwen Heer,
 In deze Hemel-keet.

176.

Daar vaart de Koning van de Aard!
 Met zegenteekens overladen.
 Een Volk-koets voert hem Hemelwaard;
 Hy kleed hem met zyn Koninkgewaden.
 Hy neemt plaats op zyn thoon /
 Hy ontfangt staf en kroon /
 Hy neemt zyn arbeidsloon.

177.

Op! dienstb're geesten / spoed u heen /
 Omring hem op den thoon zyns Vaders /
 Daar vloeyd het zinnental in een /
 Het bloed verliest zyn loop in d'aders;
 Ja gewis hy versmelt /
 Die betaam'lyk vermeld
 De praal-stant van dien Held.

178.

Op! op! vergank'lyk Koninkdom /
 Ontsluyp de poozten van uw steden;
 Plavey het pad voor Hem alom /
 Voor Hem / die heerlyk komt gereden;
 Slegt de weg / hoogt de baan /
 Spoed u heen' hermaards aan /
 Om Hem te moet te gaan.

179.

Bugg u eerbiedig neer voor Hem /
 Verzaak uw magt / en kuis dien Sathie.
 Ep! let dog neerstig op zyn stem /
 Hy zal hem Heer van alles toone.
 Leg u kroon / leg u staf /
 Leg u heerlykheid af:
 Hy is 't die 't u eerst gaf.

180.

Kom volk! uit yder werelds Doord /
 Vergin hem ingang in uw herten;
 Verberg u dog niet voor zyn Woord /
 Sla nooit (ontziet ge helsche smerten)
 Aan de pffikel uw hiel:
 Roem veel eer dat u ziel /
 Dien Heirvoest zoo geviel.

181.

Laat uw gewetens open staan /
 Bereid s' als temp'len voor dien Koning /
 Hy bied zig zelden geestig aan /
 Hy maakt by u zyn vrede-woning /
 Zyne trouwe bekipt /
 Als de Wet / die Hy schryft /
 In uw herten blijft.

182.

Op menschdom! beur u dooze kruip /
 Laat dog u herten open rukken!
 Ey! hooz de helle Dree-basyn!
 Breek grendels / slot / en hengfels stakken.
 Hooz! het lieff'lyk geklank!
 Zuyg dien Doest met gesank /
 En neem zyn gunst in dank.

183.

Op Sondaar! geef het vleesch de schop /
 Het zichtbaar moet dog eens verderben /
 Nooit houd uw ziel van weker op /
 Haar lot is nimmermeer te stemmen.
 Het betaamt dezen held /
 Dat zyn god'lyk geweld
 Uw hoogmoed nederveld.

184.

Verbyselt hert! van eeuwigheid
 Heeft God gedagt van deze vrede /
 Kom! u is vzeugd en heil bereid /
 Die duuren zal in eeuwigheden:
 Die God eenmaal verhooz
 Jesus nimmer verlooze;

Wel

Wel geef hem dan gehoor.

185.

Op kind'ren Gods / die deze tyd
Beleest / op zyt Jehovahs Tempel!
Zyn Heyl'ge Geest maakt u verblyd;
Zyn woord en waarheid is de dzempel;
Al u schuld is vergaan /
Laat u hert open staan /
Nooit word' het toegebaan.

186.

Het dierbaar bloed is eens gestort /
Des Heilands menschheid is gebroken /
Den Hemel nooit gesloten word /
God laat den thoon niet meer beroken /
Maar hy komt met die thoon /
Met zyn glans / staf en kroon /
In gunst by u ter woon.

187.

Kom! tree barmhertig herwaards aan /
God staat met al zyn heerlykheden
Gereed / om tot u in te gaan /
Om u (vol vriendschap) te ontleiden
Al uw heyl / al zyn eer.
Kom! ontfang dezen Heer /
Hy scheid dog nimmermeer.

188.

De scheidsmuur legt tot ruyn en grups;
God vloekt hem die ze op wil regten;
Nu z' is verbroken aan het kruys
Gaet God de eeuw'g' heilbaan slechten.
Ag! dat iver betrad
Dit Heil-heylige Dad / *
Na de voltooide Stad.

189.

Ei! ei! wagt! en zoek! ei! zigt en dooft!
Brand en smelt! in groot verlangen!

M. 3

Dees

* Esaias 35.

Wees niet zoo schuw hoor deze Dozt /
 Blijf stadig aan zyn volheid hangen /
 't Is u Eer en Erwin.
 Zugg u nek! breech u zin!
 En laat die Koning in.

V E R S V I I I.

190.
Wie is die Koning zoo vol eer?
 Wie is die luster-ryke Heer /
 Daar zoo veel landen van gewagen?
 Waar is zyn groote Majesteyt?
 Waar is zyn glans en heerlijkheid?
 Waar ziet men zulk een luster dagen?

191.
 Wie is hy daar men zoo van spreekt?
 Van wien men zoo veel wonderen preekt?
 En die men ons zoekt op te dringen,
 Als Dozt? Men roept ons daaglyks toe /
 Dien hem / of breech zyn strenge roe /
 Wy swym'len in verwonderingen.

192.
 Men zegt / hy is de Soone van
 Een zeer geringe Timmerman /
 En van een arme Vrouw gesproten;
 Hy is gedood / gesloekt / gesmaat:
 Men zegt / God heeft zyn strenge haat
 En gramschap op hem uitgegoten.

193.
 Een ander zegt: dat zyn geduld
 Dit alles werkd, zonder schuld:
 Hy heeft zig willig opgedragen /
 Op dat hy Sondaars maakte vry
 Van Satans wreede heerschappij /
 Van zonden en van helsche plagen.

194.

Hy stierf! maar gaf zig zelf ten zoen /
 Om aan Gods wetten te voldoen;
 Dog hy is heerelyk verreezen.
 Hoe kwam het dat het gretig graf
 Hem / die ze inhad / wedergaf?
 Ei! zeg wie hielp hem dog in dezen?

195.

Men pzedikt: Hy is opgestaan /
 En in den Hemel ingegaan:
 Daar maakte God hem tot een Heere.
 Daar zalfde Hy hem tot een Dozst /
 Die alles op zyn schoud'ren tozst /
 Daar kroond' hy hem met glans en eere.

196.

Wat is dog zyne waardigheid /
 Dat God hem zoo veel eer bereid?
 Hoe komt den hemel dog zyn woning?
 Hoe is zyn Naam? welk zyn Geslagt?
 Van waar komt hem die groote magt?
 Wat maakt hem zulk een Dozst en Koning?

197.

Hy is den Jood een ergernis:
 De Grieken hy een dwaasheid is;
 De wyfsten met zyn Ryks-staf spotten.
 Zy roepen: weg? met zulk een Leer/
 Die Wet en Wysheid werpt ter neer.
 Weg! met zyn Roden op schabotten.

198.

Een ieder stoot zig aan die steen /
 Om dat hy ned'rig was voorgeen.
 Hy staat als een Barier en teken /
 Dat walg'lyk is. Hy word gekroont /
 En met gepaart gejuug beloont /
 Die hem het meest durst tegenspreken.

199.

En and're bidden hem maar aan /
 En laten Wet en Afgod staan /
 Zy voegen hert en ziel te zamen:

M 4

Zp

Zy noemen hem haar God en Heer /
 Zy roemen in zyn Magt en Eer ;
 En doen veel wond'ren in zyn Name.

200.

Geest God dan aan een sterbeling -
 Dat geen / daar al zyn roem aan hing ?
 Draagt hy geen zorg meer dooz zyn Eere ?
 Wy staan verstomt dooz deze kragt /
 Ontelb're wonden toegebragt /
 Alleen maar dooz die zwakke Leere.

201.

Dit woord een wond're kragt vertoont.
 Die eerst dit zelschap smaat en hoont /
 En in verwoedheid schynt te branden /
 Die word nu in een oogenblik
 Gevangen van die teed're strik ;
 Hy geeft zig in dien storings handen.

202.

Die Leere doet hare heilig zyn :
 Zy breezen zwaard / nog vuur nog pijn ;
 Al werpt men haar in wreede boepen ;
 Zy zyn verheugt / en raken wy /
 En niemand helpt haar uit de ly.
 Zy schynen dooz geweld te groepen.

203.

Ei ! zeg ons wie die Koning is /
 Ontdout ons die geheymenis /
 Ontdek ons die verbozgen luster.
 Veel dingen worden voortgebragt
 Dooz meer als menschelyke kragt /
 Maar in onz' oogen is het duyster.

204.

Wie matigt zig die Eere aan /
 Dat hy verzoening heeft gedaan /
 En 's werelds zonden kan vergeven :
 Wie zegt dat hy de Zaligheid /
 Zoo groot ! zoo heerlyk ! heeft bereid ?
 Wie schenkt alleen uit gunst het leven ?

Wie

205.

Wie swapt de staf zoo onbepaalt /
 Dat Hy van niemand wetten haalt /
 En wien geen schepzel kan beletten.
 Wier gunst en scherp gewette volk /
 Het allerongetemste volk /
 Ja 't gansche schepzel sield de wetten.

206.

Hoe is die groote Konings Naam ?
 Hy dzingt ons wonderlyk te saam /
 Het hert heeft hy ons reets ontogen.
 Ei ! help ons dog ! zeg wie is Hy ?
 Wy bzan den in zyn heerschappy /
 De ziel is al voozheen geblogen.

207.

Hoe ! kent gy zyne Namen niet /
 Nyt zoo veel gaddelyk' orak'len ?
 Ontleed ze eens / gewis gy ziet
 Een gloed van diamante schak'len.
 Hy is Wonder / en Sterk /
 Wys van Raad / fors van werk /
 De Rots-steen van zyn kerk.

208.

Jehovah lieft zyn Naam en Eer /
 Die zal hy aan geen ander geven :
 En egter deze Hemel-Heer /
 Die nu Zoo hooge is verheven /
 Pronkt daar mee zonder blaam :
 Al de kragt van die Naam
 Bloept in die Woest te zaam.

209.

Hy is dog God vooz tyd en stand ; *
 Noodzakelyk en zonder oorzprong
 God / doe het Eeuwige Verbond
 In Gods volmaakte wille doozdron :
 Hy is nimmermeer niet / †

* Is. † Is die Hy is.

Al wat ooit is geschied /
Staat onder zyn Gebied.

210.

Hy had al eer en heerlijkheid
Van eeuwigheid; zyn weigevallen
Was doe al in die Majesteit /
Waar mee den hemel hem ziet hzallen.

Hy was Gode gelijk:
't Minste deel van zyn Ryk
Geeft van die Godheid blyk.

211.

Hy was getrouw / om aan den mensch
(Die weg zonk in een poel van zonden)
(Te worden * (tot zyn hoogste wensch)
Dat geen / waar toe hy waar verbonden
In het eeuwig verdrag;
Hy bzagt zelf aan den dag
Zyn wysheid en gezag.

212.

Die trouwe schoot een zyn're straal
Van Almagt / Goedheid / Liefde en Bzede:
Die Naam geneest der zielen quaal;
Ze is een byon van zaligheden.

Hy zal zyn / die Hy is:
Eeuwig trouw en gewis /
Des Sondaars Erven is.

213.

Hy schoot zyn Wdzuk in haar ziel /
Zoo dat zy straks die naam beleden:
Zyn Geseft by haar zyn zetel hiel /
Hy was het doel van haar gebeden /
Al haar vzeugd / al haar goed /
Al de rust van 't gemoed
Legt enkel in zyn bloed.

214.

Dit kond hy regt en billijk doen.
Hy is Jehovah: en God nadert

* Word die Hy is.

(Als

(Als ziende op dat dier ransoer.)

Tot Sondaars / die den Geest vergadert ;
Den Dye-eenigen God /
Wozd het heetelph Lot /
Van 't snoode Sondaars Riet.

215.

Jehoba lievend en getrouw /
Om / na het woord van d'eerste oud'ren /
Te worden dienstbaar uit een Drouw /
Om eens te laden op de schoud'ren
Al de straf / al de schuld /
Als de wraak en 't geduld
Des Vaders is verbult.

216.

Jehobah ! trouw / om eens den schat
Van al de Goden heyl'ge-goed'ren
(Zoo veel een schepsel die behat)
Te schenken aan zyn lieve broed'ren.
Dezen Hemel-heer zal
In een tak-loos getal /
Zig toonen Al in Al.

217.

Jehobah ! Algenoezaam Wozst ;
Betroutw in al wat hy beloofde.
Die op zyn Nek de Doozen tozst /
Die hy de hel en dood ontroofde.
Hy is magtig van Raad /
En geweldig van daad /
De Wecker van zyn zaad.

218.

Jehobah outweersaanbaar sterk /
Om zonder krenking van Gods deugden /
Te werken 't groot Genade-Werk ;
Zelfs tot Gods eer / en schepzels vzeugde.
In die Wozst / heeft Gods magt /
Dooz het zondig geslagt /
De Drede aangebragt.

219.

Hy is het vaste fondament /

De

De grondslag die nooit weg zal Welken,

In Hem God al zyn kind'ren kent /

Hy kan zyn ziel tot Losgeld stellen.

Deze Held is de Groot /

Daar het Eeuw'g Verbond

Onw'zibaar vast op stond.

220.

Hy is de sterke zelf / mit hem
Zyn al Gods wyze handelingen:

In Hem krygt alles kragt en klem.

Zyn wil / zyn kragt / bryngt alle dingen

Dooz een wenk / dooz een woord /

(Die geen mensch ziet of hoort)

Zoo wonderbaarlyk voort.

221.

Zyn kragt is onbedenk'lyk groot /

De helle moet hem eere geven /

Mit ongerechtigheid en dood

Schept hy het goede en het leven.

Stuyg! o mensch! buyg en swigt!

By dit wond're Getuigt.

Is al uw kragt te ligt.

222.

Zyn kragt de Dede-baan bereid;

Hy doet den Sondaar Amen zeggen.

Hy maakt een heilig onderscheid /

Dees eigent hy; die laat hy leggen.

In den aanvang die Held

Satans kragt en geweld

Verzakh en nederveld'.

223.

In oude tyden bleek zyn kragt;

Hy was gereed om te vernielen /

Zoo ras zyn haters het geslagt /

Wat God beminde / overbielen.

's Dpands hert wierd gedwee /

Dooz zyn stem bloed de zee:

Zyn Almagt wond'ren dee.

224.

Hy zag in Volk en Duur-holom /
 In gramschap op d' Egyptenaren.
 Zy riepen vlieden wy. Kom! kom!
 Kom! laten wy dit volk maar baren!
 Want de Heer vooz haar strepd /
 Al de kragt ons ontglepd /
 En niemand ons bezygd.

225.

Hy leid op Is'el Heerlykheid;
 Zyn kragt dee haar ontsagg'lyk woorden;
 Zy wierd een Kyn vol Majesteit;
 Zyn hand kon haar met kragten gorzen.
 Dooz den glans die hy schonk /
 En zoo Jupiterkyn blonk /
 Den heiden 't heet ontsonk.

226.

Hy trok als Leidsman / Dooft / en Veld
 Van 's Heeren heirkragt / vooz haar heiden /
 Dooz zyn geluid en groot geweld /
 De heidenen als rook verdweenen:
 Zyn almogende hand
 Hield haar kragt in de band;
 Zyn Erf-volk kreeg haar land.

227.

Doe Israeël in Babel sat /
 Wist hy een Cyprus te verwekken /
 Die haar met byzheid / magt en schat /
 In rust en vree na huis liet trekken;
 Land en Stad wierd hersteld /
 Dooz het magtig geweld
 Van deze Groote held.

228.

Doe bleek zyn sterkte zonderling /
 Doe hy een Maagd koos tot zyn Moeder /
 En vleesch en bloed uit haar ontfing /
 Ja wierd des vnoeden Sondaars Broeder /
 Om de dood t'ondergaan.
 Stuw hier byzyn! blyf hier staan!

En

En bid dit Wonder aan

229.

Hy is de sterkste / die ooit Ceuto /
 Ja die de Ceutoigheid zelf baarde:
 Die als een Held / de helsche Leeuto
 (Wanneer hy moed en kragten paarde)
 Mit zyn sterkte verjoeg;
 Die Hem mann'lyk versloeg /
 En Hem den roof ontzoeg.

230.

Jehovah moedig om den Zoen /
 In 't Dree-berdzag zoo vast bedongen /
 Ten allerscherpsten af te doen /
 Onaangezien Hy was besprongen
 Van een vreez'lyk gedruys /
 Van de dood en het kruys /
 En al het helsch gespuys.

231.

Jehovah die ook kragten had /
 Om dezen harden stryd te stryden;
 Die somtyds wel om hulpe bad /
 In 't selste nogtans van zyn lyden
 Stond zyn fierheid te prouk /
 Doe de Vader hem schonk /
 Die overbitt're drouk.

232.

Zyn herten-lust was / in die togt
 Den sterken vrand aan te randen:
 Hy heeft hem dapper overmogt;
 Hy trok den buit hem uit de tanden.
 In de gloed van Gods Huis /
 Trad dien Held aan het kruis /
 Der slangen kop tot gruis.

233.

Het is wel waar een ganck gedrang
 Van wreed' en woit verwonnen magten
 Schoot op hem los / en viel Hem bang:
 Byna verloor Hy al zyn kragten /
 En hy riep: o myn God!

Laat

Laat gy my nu ten spot
Dan dit anzalig rot?

234.

De zonden drongen op hem aan:
Hy onder 's Vaders toornne bukte;
Het hand-schryft der van schuld vermaan/
Het zalig Zielen Heir hem drukte /
Om haar tegen te gaan /
Om haar kragt te verstaan /
En over 't stof te staan.

235.

De Hel-Doogd was niet min gekant /
Hy drong haar / gansch vergrint / te gader.
Hy streed met haar om d'overhand.
De dood trad Hem al langs hoe nader;
Hy verbrak Hem de Hiel /
En het lighaam de ziel
(Ten einde stryd) ontviel.

236.

Zy alle wonnen niet op Hem.
Zyn lighaam moest hy nederleggen:
Maar hoor! met wat een fiere stem
Hy tot zyn God bestond te zeggen:
Nu is alles volbragt.
Neem myn Ziel in u magt;
Myn vband legt versnagt.

237.

Hy moest eens sterben / zoud Hy Zaad
In vollen overbloed be-erven.
Zyn sijn / uit kragt der Wyde-Raad /
Moest spuiten uit zyn winnend sterben.
Al de schuld / al de straf /
Stond de duyvel hem af /
In 't opstaan uit het graf.

238.

Waar dat die Dofst zyn oogen sloeg /
Hy zag'er niets / dat hem kon hind'ren.
De Satan Hy de schat uitdroeg;
De Wet zag haar bezesde hind'ren /

Wit haar Magt opgebeurt.
 De Verklager dus treurt /
 De schuld-brief is verscheurt.

239.

Des Tempels voorhang is aan twee.
 Geen offer kan den heiden weeren;
 Het volk / dat Isr'el hield gedwee /
 Is afgelegd als oude kleeren;
 Al haar magt is gedaalt;
 Heel haar stoel is vermaalt /
 Du Jesus zege-pzaakt.

240.

Hy raapt haar al te zaam by een /
 En hegt ze aan zyn Zege-wagen.
 Zoo een is Hy / die van beneen
 Als Overwinnaar is gedragen.
 Alle knie buyg zig neer /
 En bewys dezen Heer
 Gehoorzaamheid en Eer.

241.

Hy is het die te paarde stigt /
 Die wint / en uitgaat om te winnen /
 Die boog en pyl en kroonen krygt /
 Die trouw en waarheid dzaagt van binnen.
 Die ter kryg is bereid.
 Al zyn doen en beleid
 Is in gerechtigheid.

242.

Hy voert een scherp gewette volk /
 Om veele heidenen te temmen:
 Het trots en wederhoorig volk
 Doet Hy in heil en vrede swemmen:
 Hy verbreekt en bewoont /
 Hy verslaat en bekroomt
 Het hert van die hem hoozt.

243.

Zyn toorz en wreekende geweld
 Heeft hy op Isr'el uitgegoten:
 Hy heeft haar magt en pragt gebeld /

En

En haar het Erf-Ryk uitgestoten.
 's Konings gloepende hand
 Stak dien Berg in de brand /
 En wierp s' in 't Heidens land.

244.

De Heiden was zyn glint'rend swaard /
 Den trotsen Romein hy gebzupkte :
 Zyn stem heeft haar by een vergaard /
 Op dat hy 't'els hoogmoed snupkte.
 God streed zelf tegen haar.
 Hy / die d' Afgod eerst waar /
 Bzengt haar nu in gebaar.

245.

Het woest' en wzeede Heidens Rot
 Moegt op zoo grooten Dwesftuk bzallen :
 Maar al haar Roem wierd haast geknot /
 Hy dee haar insgelphs vervallen :
 Hy verjoeg en verbzak /
 's Satans thzoon kreeg een krak /
 De Niet-God was te swak.

246.

Jehovah! zoo geweldig sterk!
 Trok dozt met blyemen en stozmen ;
 Zyn Woord / het krygstuig van zyn Kerk /
 Kon Gziek en Romein haast herbozmen.
 Al de haat was geblust /
 Zion kreeg al haar lust /
 De Koning bzagt haar rust.

247.

En schoon de Hel in bitt're twiff
 Het valsche wat weet op te smukken /
 Dien Dozt ontdekt wel haast de list /
 Hy weet het Masker af te rukken ;
 Jesu kragt breekt de dozt :
 Zynen Ryks-staf die schift
 De Waarheid van 't vergift.

248.

Het Beest neem' byz des Lams gesag!
 De Roomsche Hoere ga byz prouken!

D

Dy

Zy bleve by met haat gelag /
 En maak de groote Dozzen brenken :
 Zy vervul met haat stank
 Jesu Huis Geubten lank !
 En meng haar rober-dzank!

249.

Jehoba ligt dat deksel op /
 En opent veeler blinden ogen :
 Zy zien die opgesnikte Pop /
 Die haar zoo schendig heeft bezogen.
 Dezen Held pozt haar aan /
 Om haar tegen te staan /
 En van haar uit te gaan.

250.

Zy zyn het paard van Majesteit /
 Dien ed'len moed en kragt bereieten /
 En breezelsgh ten stryd bereid /
 Gelyk slag-ordens met Banieren :
 Elk toont zig een Held :
 Dooz dien Konings-gebeld
 As menig Heir gebeld.

251.

Hy brak de schoof en harde bast /
 Waar in zyn Werk zat opgestoten ;
 Zelfs baarde af die overlast
 Een Heir van dapp're leeds-genoten.
 Hy beschouwde haer werk /
 En Hy maakte zig sterk /
 Tot redding van zyn Werk.

252.

Hy zet zig op de wagen neer
 Van zyn bywill'ge legerscharen :
 Hy pbert dooz haer booz zyn Leer /
 Om Babels byl te openbaren.
 Hoer bzagt aan den dag /
 Dat het menschen gefag
 Nu niet metal vermag.

253.

Die Koning sterkt zyn swakke volks

Hy

Hy maakt de kindertjen tot mammen:
 Hy is haar schild / rands en dalk;
 Zyn Arm bedwingt de ziel-grammen;
 Hy verpydelt haar raak;
 Hy beteugelt haar haat /
 En Zion haar verlaat.

254.

Veel Romen schrikte voor die scheur /
 Zy stond verstoort: dog deze Koning
 Gaf aan zyn volk een open deur /
 Hy bragt haar in een vepl'ge woning.
 Babel ley aan den Band /
 En Gods magtige hand
 Dee Zion onderstand.

255.

Hy riep: verhoog! verhoog de Baan!
 En laat myn dierbaar Erfdeel trekken.
 Neem d'Wanstoet uit haar weg van daan /
 Myn gunst en vrede zal haar dekken:
 Want ik woone wel hoog;
 Maar haar nederts weg
 Myn hert tot liefde boog.

256.

Hy heeft haar heetlyk uitgeleid /
 En Jesabel te Bed geropen:
 Haar swymel-drank is reets bereid /
 Wiens grondsoep zy eens in zal sloppen:
 (Schoon ze moord / hand en blaakt)
 Haar verwoesting genaakt;
 Haar Eer-thoon zakt en kraakt.

V E R S I X.

257.
 En daarom / hef uw hoofden op
 Gy Poozten! ja hef op de Deuren!

2

Kom

Kom volken! geef de Aard de schop!
En wil uw Zielen top-waards heuren.

Ei! leen nu nog uw doo!
Dzing de nevelen door!
En geef uw Doofst gehoor.

258.

Ei! kom! verzypm nog uur nog tyd!
Kom dezen Held als Koning hulden:

Op! op! dit Werk geen uitstel leid!
Hy zal u dog niet lange dilden.

Sla zyn Goedheid-dog ga;
Kom! erken zyn gena!
Eer dat het woord te spa.

259.

Nog klinkt dien grooten Konings stem.

Ei! hoor! Hy zal u vriend'lyk raden /
Dat gy dog neemt en koopt van Hem /
Goud / oogenzelf / en pronkgewaden.

Gy zyt arm. Hy heeft veel.
Zoek zyn gunst tot uw deel /
Gy krygt dien Doofst geheel.

260.

Hy zelf staat hoor de deur en klopt /
Hy roept / hy smeekt en bid daar buiten;

Die nu zyn ooz niet langer stopt /
Maar opstaat om de deur t'ontsluiten /

En terstond open doet /
Die Eerbiedig hem groet /
En ned'rig valt te voet.

261.

Tot zulk Een treed die Heil-pyng in /
Die wil hy vriendelyk onthalen.

Die swemt / die baad zig in zyn min /
Die ziet zyn Hemel-heilig Pyalen.

Die versinkt / die versmelt
By het heilig geweld
Van zoo een grooten Held.

262.

Kom! maak u op! en word verligt!

Uw

Wto ligt dat komt! laat u bewegen.

Kom! kom! zyn Geest de vierblam stig!
Hy maakt uw herten zelf genegen.

Ei! erken dezen Heer!

Werp de hoogtens ter neer!

En buyg u voor zyn Leer.

263.

Kom Witberkooznen! vlied die Stad!
Diens grondvest reeds is aan het vallen;

Bermpt dat doodelyke pad!

Verlaat haar ondermpnde wallen;

Spoed u haast daar van daan!

Al die pragt zal vergaan!

God zelf zal haar verslaan.

264.

Waak op! herlebend Heidendom!

Kom met verbaartheit uit uw sloten!

En vrees Jehova! spoed u! kom!

En voeg u by zyn Erfgenoten.

Kom Egyptenaar! keer

Met ontzag tot dien Heer;

Hy roept u tot die Eer.

265.

Kom lang verblinde Assyrier!

Bergeet uw vleeschelyke Hemel!

De ware Zaligheid is hier;

Hier is vyz meer als aardsch gewemel;

Uw Jehova is Heil

Zonder paal / zonder peil!

En boven 't hoogste steil.

266.

Op Heidendom! kom hand aan hand!

Kom! Chafsis / Pul en Lud te samen!

Op Moren'en Egyptenland!

Zeg op des Konings booztel Amen.

Hef u op! toef niet lang!

Haast uw tred! spoed uw gang!

En kom met Psalm-gezang.

267.

Hy heft zyn hand en stemt op /
 Om u o! Heidendom te roepen;
 Zyn Dree-Banier staat hoog in topt
 Kom! vlieg te zaam in digte troepen;
 Dozt en Dins maak u sterk /
 Doed en bouw Jesu Kerk /
 Hy roept u tot dit Werk.

268.

Op doobe! hoor Jehovah's stem!
 Kom blinde! zie zyn wonderdaden!
 Ontfang die Dozt / en kom tot Hem /
 Hy zal u met zyn goed bezaden.
 Kreup'len! spring als een heta /
 Stommen! kom en vermeld
 Jehovah's groot geweld.

269.

Ei! kom / de Heil-Baan is bereid:
 God laat de schutters henen trekken /
 Om dooz des Konings heerlijkheid
 U tot zyn Liefde op te wekken.
 Op! Hy komt / ziet en wint;
 Maar zyn gramschap verflint
 Al wie hem niet bemint.

270.

Va dooz! ja ga de poorten dooz!
 Bereid de weg vooz Zigns kind'ren;
 Verhoog de Baan / en slegt het spooz;
 Laat dog geen steen haer voortgang hind'ren.
 Hef de standaart om hoog /
 Op dat Israels oog
 Verliest daer heenev vloog.

271.

Jehova roept dooz 's werelds rond:
 Op Dooz'ren Zions ziet uw koning;
 In Hem is al uw heil gegrond;
 Hy eischt u tot zyn Liefde-woning.
 Jesus word u behend:
 Zyn gena van u wend

Uw

Uw onkund' / en elend.

272.

Ontmaak verstoffte Jodendom!
 Ei! zie uw Heiland tot u komen:
 Dal Hem te voet; ei! keer weerom:
 Hy heeft het deksel weg genomen.
 Sie hoe heerlijk en schoon /
 Sit die Doxst op zyn thoon /
 Hy eischt u tot zyn loon.

273.

Hy legt de laatste hand nan 't werk /
 Om u / zyn Erf-volk / te verwerpen;
 Waak op! tree voort! en maak u sterk!
 Hy red u van het reuwtog sterwen.
 Waar gy zyt bloep in een;
 Spoed u nu herwaarts heen /
 Om Hem te moet te treen.

274.

Ei! zie Jehovah's Majestept!
 Zyn hert veroverende straalen /
 Laat hy vol glooz en heerlijkheid /
 In uwre zielen nederdalen.
 Roep gezegent is hy /
 Die God zend; neem nu by
 By ons uw heerschappy.

275.

Op Jacobs Stam-huis loof den Heer;
 Op alle / die Hem zoekt te preezen /
 Verheug u in zyn Roem en Eer:
 Zyn heerlijkheid is nooit volpreezen.
 Paar uw stem met de fluyt /
 Met de orgel en luyt /
 En roep zyn Eer-Naam uit.

276.

Op aardsehe ryken! wees verblydt!
 Sing Gode! Psalm-sing Jesu sterkte!
 Die in de Eeuw'ge hoogte rydt /
 Zyn krygs-Arm alle ding beperkte.
 Geef hem sterkte en Eer /

R 4

hy

Hij is Israels Heer /
Zyn zong daalt op haar neer.

277.

Jung Dozsten! Ridders / Koningen!
Jung Maagden! jing! gy jongelingen!
Hij kiest u tot zyn Woningen /
Ontfang hem onder 't vzolph singen.
Oud' en jong! wees verheugd:
Tezen Dozst woont in deugd /
In Psalm-gefang en vzeugd.

V E R S X.

278.

Wie is die Dozst vol Eer?
Zy wie is die Opper-heer?
Die zoo heerlyk en schoon
Sit op zyn verheven troon?
Die de aard eyschen durft tot Arbeidsloon?
Van waar komt hem die magt
In al 't gechapene geslagt?
Wie heeft dat Regt aan hem zoo gunstig toegebzagt?
Seg ons vzy /
Wie is hy /
Die zig wreekt
Van het Schepsel / dat zyn Eer-Naam tegenspreekt.

279.

Seg op! gy die zoo trots
Steunt op die verheven Rots /
Waar is dog die Majestejt?
Seg waar al die heerlykheid /
Al dat schoon / en dat groot ontfang in leydt.
Het volk / dat in hem roemt /
En hem haar Heer en Koning noemt /
Word overal vervolgt / verdzukt / bespot / verdoemt.
Jeder haat /

En

En versmaat
 Zulc een volk;
 En haer hertvoegt verft zoo menig fcherpe dolk.

280.

Is zy het Evgendom /
 Daarom dezen Koning klom
 Uit de hoogte na beneen?
 En van daar ten hemel heen /
 Na dat hy vooz de wereld had geleen?
 Encht hy haer tot zyn deel?
 En fchenkt hy hem aan haer geheel?
 Daarom vervolgt en moozd men haer dan nog zoo heel?
 Ziet zyn oog
 Van om hoog
 Niet op haer?
 Daarom red hy haer niet uit dat grootgebaar?

281.

Haar leer word wederleid
 Met soo veel fcherpsinnigheld;
 Wder toont zig zonderling
 Met het fchryftug / frop en kling /
 Of het heil van de wereld daar aan hing.
 En die dit volk verdoeft /
 Nog eben groot en dapper blyft:
 Ja word hoe langs hoe meer met kragt en moed gefteft.
 Daar is luft /
 Daar is rust /
 Daar is vzeugd /
 Daar is voozspoed / daar is elk op 't meest verheugd.

282.

Maar daar die Godsdienst leeft /
 En de hoogfte zitplaats heeft /
 Daar is niet dan druk en smert /
 Daar zit elk in angst verwert:
 Wder mikt / wder ftoot haer na het hert;
 Zy zugt / zy fnikt en fcheid /
 En zou die groote heerlykheid
 En Zegepraal / vooz haer van Gode zyn bereid?
 Waar is blyk

D 5

Dat

Dat dat Rijk
 Door haar is /
 Daar zy neersijdt in een poel hart draefkens ;
 283.

Is hy nogtans die Doofst /
 Die haar goed en draagt en toest /
 Dat hy haar zyn hulpe bie /
 En in gunste nederzie ;
 En dat heeft na zyn woord aan haar gesche.
 Maar waar is dog die dog /
 Waar op dien Koning sulke vermag ;
 Want allen is nog soo gelijk het voogmaats plag.
 Wie is hy
 Dog? dat wy
 Zien na Hem.
 Maar op! zegt / my wint ik hoor een and're stem.
 284.

Zeg ons! waar is die Veld /
 Die de hoogmoed nederveld /
 Onze herten die zyn blot /
 En belust op dit gerot /
 Dat de hel en de barreid vast bespot.
 Een heere liefde-gloed
 Derteeft ons tedere gemoed
 Wy weken vast / en wagten na die overbloed.
 Ag! wanneer
 Word die Heer
 Ons ontdekt ;
 Zyne Liefde reets de zielen tot sig trekt.
 285.

Wy wisten niet van Hem /
 En wy hoorden nooit zyn stem ;
 En ons dof en duyster oog
 Doelde nimmermeer zoo hoog /
 Tot zyn woord ons tot zyn're min bewoog.
 Dat nooit gehoord gerigt
 Dreef straks het herte door de ligt ;
 Het vloeyt haast weg / het sweemt en sweeft in traanen ligt.
 Door wat weg

Komt

komt hy? seg!

Op dat wy

Hem ontfangen met zyn diers' en heerschepp.

286.

Waar kent men hem dog aan?

Op kom! geef het te herstaan?

Het betaamt dog dezen Heer!

Dat Hy lyp en ziel regeert /

En dat Hy ons maar stelle tot zyn Eer.

Wy laten dog niet af /

Wy vreesen swaard / nog dood / nog graf;

Zoo lief / zoo waard / is ons zyn jeh / zyn last en staf.

's Konings stem

Heeft maar klen

Op de ziel.

⊙! gelukkig die in zyn een afgrond viel!

287.

Wel! zegt gy ons dan niet /

Dat dien Koning al gebied?

Dat vooz wetten dat hy heeft?

Hoe men by zyn Hof staet leest?

Dat vooz heil / en wat hoorreht dat Hy geeft?

Wy houden egter aan /

En laten nimmer van ons gaan

Dat soet gerugt / dat Hy ons eenmaal dee herstaan.

Weg dan lust /

Weg dan rust

Zonder Hem /

Die ons lohte dooz zyn lieffelyke stem.

288.

⊙! djiemaal wond' de min!

Ag! gy dringt vast dieper in.

Hoe houd gy ons zoo arhoept?

Bozt en lang byna verschoept /

Zoo de stroom van uw gunt met hoger vloeyt.

De Hanblik van uw Eer

Die werpt ons in uw Hed. bron weer.

Houtu gy ons by! maar ag! wy wtschen u dan weer!

Wy alleen

Zyt

Zyt de geen /
Die de wond
Hebt heroorzaakt ; ag ! maak gy ons ook gefond.

289.

Wel wederhoorig rot
In wezel los gebroken !
Schoon gy die Dozst bespot /
Hy zal een wzaakvier stoken :
Op ziet zyn gramschap rooken /
Al uw hoogmoed word geknot /
Stelt gy nog zyn raad ter zyden /
En wilt gy u nog verblipden ?
Wagt dan byz /
Wagt dan byz het eeuw'ig graf /
Tot uw geregte straf.

290.

Maar gy / die vol ontsag
Na dezen Dozst komt v'zagen ;
U over veel vermag.
Hy s'hept in u behagen /
Hy zal u liefflyk v'zagen /
Hy geleyd al den dag /
Hy zal u met v'zeugde voeden /
En vooz alle quaad behoeden.
Al uw heil !
Al uw heil ! legt in de eer
Van dezen Hemel-heer.

291.

Die Dozst vol Majestept /
Wiens stem uw boezem kliefsde /
Wiens groote heerlykheid /
Die u het hert doozgriefde /
Is enkel Goed en Liefde /
Die het heil vooz u bereid.
Hy is God der Heerscharen :
Die Jehova zal vergaren
Dooz zyn woord /
Dooz zyn woord zoo groot van kragt /

Het

Het veel-gelleft geslagt.

292.

Hy was vooz tyd en stond /
 Als Veld-heer aangenomen ;
 Hy heeft de aard gegrond ;
 Het drooge en de stroomen
 Dee Hy te voozschyn komen /
 Na den inhoud van 't Verbond.
 Op zyn wil en kragtig roepen /
 Doegd het schepsel zig in troepen ;
 Elk bewoog /
 Elk bewoog zig regt en wel /
 Op zyn volmaakt bevel.

293.

Dooz Adams booze daad
 Breek deze band aan stukken.
 Des duwvels booze raad
 Dee 't schepsel vooz hem bukken ;
 Hy magt haar wreed'lyk drukken /
 Tot vergelding van het quaad.
 Van bestryder en verkeerder /
 Wierd hy Veld-heer en Kreegerder :
 Elk verkooz /
 Elk verkooz de doode weg /
 Dooz eygen overleg.

294.

Dog deze Oorlogs-held
 Stremd' aanstonds die verleyding :
 Zyn Goddelyk geweld
 Die maakte straks een scheyding ;
 Hy maakte toebereyding /
 Om te komen in het veld :
 Om de duwvel te bestryden /
 En zyn erfdeel te bezryden.
 Ja hy bood /
 Ja hy bood zig willig aan /
 Dooz haer ter kryg te gaan.

295.

Doe kreeg het Heil-woord klem /

By die Jehova kende;
 Zyn lieffelyke stem
 Bezyde vooz rieden:
 Zyn afgedwaalde benden
 Bragt Hy moedig onder Han.
 Het Beioofte Zaad der Dwaand /
 's Heeren Waarheid / Eed en Cronde /
 In een gloed /
 In een gloed van Hemel-Dier /
 Was doe de Krugs-Bander.

296.

Daar na had Hy alleen .
 Zyn leger uit de Joden:
 Hy self trok vooz haar heen;
 Hy hielp 'er uit haar nooden /
 Hy gaf haar zyn geboden /
 En dee haar in Land'n treuen;
 Daar Hy haar als Wetschaden
 Woude bestieren en bewaren.

Over al /

Over al was Hy vermaand /
 Vooz magt / gesag en swaand.

297.

Maar na Hy aan het Krugs
 De slang zyn trotste kwagten
 Vermozfelt had tot grups;
 Na dat de Hemel-Magten
 Hem vol van vromd verzoagten /
 En ontfingen in zyn Wits;
 Doe heeft Hy het aardsch gewemel
 Straks vereenigt met den hemel;

En geen hel /

En geen hel brengt dat getal
 Tot optoer of betval.

298.

Daar staan den hemel heer /
 En voegd' haar by de Waer:
 De Goddelyke Leer
 De volken zamen vromde /

En

En tot een **Wijk** vergaerde /
 Onder deze **Opper-heer**.
 Op heeft d'rexte **Kings-genoten**
 Uit het **Kings-beleid** gesloten.
 Deze **Dorft** /
 Deze **Dorft** maakt twee tot een /
 Hy voert de **staf** alleen.

299.

Hy zond **zyn** **Bodtri** uit ;
 Zy **staken** de **trumpetten** ;
 Dat **herrelyk** **geluyt**
 Stels **Tood** en **Opiek** de **wetten** ;
 Waar zy **haar** **voeten** zetten /
 Overal was **tyke** **huyt** ;
 Zoo zy **maar** den **standaart** **planten** /
 Komt 'er **straks** aan **alle** **kanten**.
 Zoo veel **dolk** /
 Zoo veel **dyk** dat **hem** den **red** /
 Van **trouw** en **keuse** deed.

300.

Den **Kingsman** **stigt** te **paarde** ;
 Hy heeft **zyn** **Doog** **gespannen** ;
 Hy **gryp** **zyn** **Welders** **swaard** /
 En **Wieg** de **Kyke** **hyannen**.
 De **uhoit** **verfragde** **mennen**
Bloden **angstig** en **verbaart** :
 Doe **hiet** **hy** **zyn** **Leger** **hyden**
 In het **Erydeel** **van** den **Heiden** :
 In dat **land** /
 In dat **land** vol **rietspheid** /
 Heeft **hy** **zyn** **Wic** **verfpeid**.

301.

En **Schoon** een **dwingeland** /
 Ter **Wfgrond** **uitgebozen** /
 In **woede** en **waakluft** **brand** ;
 Of **schoon** de **grootste** **Dorften**
 Na **zuyber** **hert** **vogt** **dorften** ;
Schoon de **hel** te **zamen** **stant** /
 Om hi **Wagel** op te **trekken** /

En

En dit dooplant te bedekken.
 Schoon die magt /
 Schoon die magt het Heir omringt /
 Eu met geweld bespringt /

302.

Die Heir-Dozt zal zyn Erva /
 Nogtans vol moed ontblooten ;
 Hy hoozt het droef gekerm
 Van al zyn gunstgenooten ;
 Haar smert heeft Hem verdzoten /
 Nu is Hy haar schut en scherm /
 Hy zal hem met wraak bekleeden /
 En den pver deht zyn leden ;
 En het Kragt /
 En het Kragt is zyn Pantzier /
 De Geest heft de Banier.

303.

Hy monstert het getal
 Der toegeruste benden :
 Daar nadert Babels val ;
 Daar komen haar elenden ;
 Waar zy haar henen wenden /
 God besluyt haar overal.
 Hy / die als een God durft bzaalen /
 Ziet zyn Coorens / Stad en Wallen /
 Tot de grond /
 Tot de grond toe uitgedelgt.
 De Zee dien steen verswelgt.

303.

De stoel der schaed'lykheid /
 De vleeschelyke wetten /
 Zal deze Majesteit
 Door woord en geest verpletten !
 Hy zal zyn teekens zetten
 Langs de weg die Hy bereid /
 Op dat eens van alle kanten /
 Allerlepe Ryks-Gesanten /
 Met geschenk /
 Met geschenken ryk gelaan /

Dien

Dien Koning bidden aan.

305.

Daar blazen ze alom
 De zilvere Bazunnen:
 Op! woeste Heidendom!
 Ei kom! verhef uw kruipen;
 Uw God zal u omtupnen;
 Doeg u zamen in een doorn:
 Dezen Doorn en Heer der Heeren
 Zal u nu voortaan regeeren.
 Hy heeft u /
 Hy heeft u dog opgesogt /
 En door zyn bloed gekogt.

306.

De Disschers zyn in Zee / *
 Om 't Fisch-Net op te halen.
 De Jager maakt gedwee
 Die in het woeste dwaalen;
 Zy gaan door berg en dalen /
 En zy nemen alles mee /
 En op rosbaar / en op wagen.
 Paard en snelle loopers dzagen /
 Al het Heir /
 Al het Heir der kind'ren Gods /
 Na die volkomen Kots.

307.

Ei! zie rondom u heen /
 Het Heir der Heid'nen komen;
 De Hel is op de been /
 De Dangst word haar ontnomen.
 De Zee werpt al haar stroomen /
 En haar Menigte by een /
 Om na Zion heen te loopen.
 Haare poozten staan steeds open /
 Op dat dog /
 Op dat dog de Koningen
 Daar vinden wooningen.

308.

Wees Israë! verheugd, †

* Jer. 16. Matth. 13. † Ps. 14.

Ei

Eil zie uw Heir-Dozft nad'ren!
 Zing b'zolph! fping van bzeugd!
 Hy komt u nu vergad'ren:
 Roem nu niet op uw Dad'ren:
 Hier is Heerlykheid en deugd;
 Deze Hertog is uw Heere /
 Geef Hem grootheid / roem en Eere //
 Hy vergeeft /
 Hy vergeeft uw fchuld geheel /
 En hieft u tot zyn deel.

309.

Nu is de Bzeuk geheelt /
 Bloeg zamen Chriſten fcharen!
 Gy zyt niet meer verdeeld:
 God komt d'Egyptenaren
 Met Turk en Jood vergaren /
 En beſchenken met zyn Beeld.
 Al het onrein blyv' hier buyten!
 Jezus zal zyn Waters fluyten
 In den Doel /
 In den Doel / daar dufternis
 En ſmert het Erſdeel is.

310.

Weg t'weefpalt! ſmaat en blaam!
 De Dree zal Zion gozden;
 Jehova en zyn Naam
 Die zyn dog een geworden.
 Elk ſchikt hem in zyn ozden /
 Heel de wereld bloept te ſaam:
 Hier is woeg' en ſpade Regen:
 Hier is Doozspoed / Heil en Zegen:
 Elk die is /
 Elk is in zyn Rang geſteld //
 En ziet op dezen Held /

311.

Die Groote Hemel-Dozft /
 Die zood veel Kroonen rozft;
 Van welkers Eer de Wereld overbloept;

Die

Die Son/ doo; wien zyn Volk in liefde gloept;
 Die is 't/ die is 't alleen/
 Die zoo verhoogt is boven het gemeen/
 Dat hy gesalft is tot de Koning;
 Die een Eernaam krygt/
 Doo; wien het scheysel swygt.

312.

Die Krysman vol beleid/
 Die Held vol Bilsphheid/
 Die is alleen verweerdigt en bequaam/
 Om zonder laster die Doo;lugte Naam/
 Te voeren tot zyn Lof.
 Duyk! scheysel duyk! op zyt maar asch en stof!
 Uw Heer is God/ en God is Koning.
 Bugg u need'rig neer/
 Verheug u in zyn Eer.

313.

Uw Koning die is God:
 Zyn souderayn gebod
 Dat is uw pligt/ uw Eer/ uw Hoogste goed.
 Ag! ag! ik smelt/ dat hy zyn dierbaar bloed
 Doo; snoode sondaars gaf/
 Om haar te redden van de Helsehe straf.
 Uw God is Dozst; hy doert den sondaar
 Uit 't dood'lyk slyk
 In zyn Genade-Ryk.

314.

Wie vzeest die Koning niet?
 Als hy zyn wond'ren ziet?
 Hoe Woord/ en Geest/ de Heldenem vergaart;
 Hoe Hem de Werd tot Koning heeft verklaart;
 De Dozsten van rondom/
 Die komen vzolp tot zyn Heiligdom;
 Daar werpen ze eerbiedig neer/
 Eere-staf en Kroon:
 Zy knielen doo; zyn Thoon.

315.

Wie galmt de Roem en Eer
 Van deze Dozst en Heer

2

Nier

Niet willig uit? wy immers vloepen saam;
 Leer ons de Dreeze van uw groote Naam?
 Uw doen is Majesteit;
 Uw Weg/ uw gang is enkel billijkheid.
 Het komt u toe/ verheven Koning!
 Dat gy in ons woond/
 En daar uw Magt verdoond.

316.

Zyn vrabe Ryks-staf sluyt
 Al and're Dozsten uit:
 Zyn Eere duld en leid geen medgesel/
 Heen! alles buygt alleen vooz zyn bevel.
 Op schep'sten! bloep in een!
 Send Hallelu-jah's dooz het sterndak heert;
 Maak bly geschal! en pypz de Koning!
 Stel u in den Rang/
 En loof Hem met gesang.

317.

Jugg Hemel! Werd! en Zee!
 Roem deze zoete vree!
 Jugg son en maan! jugg sterren! maak gegalm!
 Jugg menschen Eng'len! sing een vzeugde-psalm.
 Jugg al wat God eens schiep!
 Hy is het die u eerst in ordze riep;
 Kom maak gedzeun! sing Hallelujah!
 Winden maak geruypz!
 Op bergen! maak gedzuypz!

318.

Jehovah! Hemel-Heer!
 W zy de Lof en Eer!
 W zy de kragt! u zy de dankbaarheid!
 W zy de Wysheid eeuwiglyk bereid!
 W! u! o Majesteit!
 Behoozt de diepte en het groot beleid/
 Van schep'sels heyl/ van schep'sels Drede.
 Amen! Jehovah!
 't Zy zoo! Hallelu-jah.

I N N I G E
ZIELS-UYTBOEZEMINGEN,

Van een
CHRISTEN,
Roemende in Godts Verbondt, tegen
Duyvel, Vleesch, &c.

Ach! hoe genoeg'lyk / en hoe heerlyk!
Hoe dol vzeugd'! hoe groot! hoe onmaardeerlyk
As myn geluk // Als ik in dzuk
U nog verheerlyk /
En vooz uw' hoogheit buig' en bukk'!

Zoud' utwe lof / myn Dozt / verouwenden?
Zoudt dan myn liefde / lust / en vzeugd' verhouwenden /
Als ik het ligt // Dan uw gezigt
Zoo niet beschouwde /
En nog gestuit wierd' in myn pligt?

Neen! neen! ik moet u vzolpk roemen;
En / trots de Hel / myn Godt en erfdeel noemen;
Of schoon het quaadt // My steeds vertraadt /
En wilt verdoemen /
Nog voel' ik spzuitjes van uw zaadt.

En schoon ik boosheidt op zie groeijen /
Nog weet' ik / dat uw handt die uit zal roeijen.
Al wat verderft // Al wat versterft
Zult gy besnoeijen /
Tot dat myn ziel haar lust eens erft.

't Gaat zo het gaat / gy zult wel maaken /
Dat ik / als 't tydt is / zal te ruste raaken.

214 FREDERIK VAN HOUTENS

Hout my maar stil // Stuit myn bedil /
 En rigt myn zaaken /
 Niet naar myn dzyft / maar naar uw wil.

6.

Doe wat u lust / ik zegg' slegts Amen ;
 Wat kan / uw kint / en schezjel meer betamen ?
 Word' ik verwert // Of smelt myn hert ?
 Kom my beschaamen !
 Ei / Jesus lief / genees myn smert !

7.

Niets maakt myn staat en rampspoed zwaarder /
 Dan dat ik u / myn Scherm-heer en bewaarder
 Om myn gemak // Doit tegen sprak /
 Niets maakt my naarder /
 Dan dat ik uw verbondt verbzak.

8.

Ei ! laat my doch van u niet dwaalen /
 Op dat gy my niet weet en hoeft te haalen ;
 Houdt gy de wagt // En laat uw kragt
 Myn vleesch vermaalen ;
 Zyt gy myn leid-ster in de nagt.

9.

Op dat ik uw hulp mag wagten /
 Maak dat ik my niet ingespanne kragten
 Vaardiger stel // Om uw bevel
 Steeds te betragten
 Tot hoorbehoeding van myn quel.

10.

Ik geef' het op ; ik kan niet werken :
 Laat uw gena myn' geest en kragt versterken ;
 Hoedt / en bescherm // Dek / en verwerm
 My met uw vlekken ;
 Let op myn weereloss' geherm.

11.

Stier gy myn gang / en doet my loopen /
 Al zoud myn vleesch het met de doodt bekoopen ;
 Want myn gemoedt // Doelt op het goedt /
 En smelt in hoope ;
 Op zyt myn hell in tegenspoet.

Laat.

12.

Laat ober my uto heil-lamp ligten;
 Ei! wilt myn gang ten hoogen hemel rigten.
 Doe valsche rust // Wil / zin / en lust /
 Met schaamte zwigten;
 Ach! was die smook voorts uitgebluff.

13.

Buigt gy myn wil / wil die niet buigen;
 Maak my gelyk de kinderen die zuigen.
 Ach! dat ik zag // Dat myn gedrag
 My mogt getuigen /
 Wat dat men dooz uto Geest vermag.

14.

Wapen gy my / en schoei myn voeten /
 Zo tree ik dooz / myn vbandt te gemoeten;
 Kryg' ik een wondt // Wta lieve mondt
 Kan 't al verzoeten;
 Een minn'lyk woordt maakt my gezont.

15.

Doet met myn ziel naar uo behaagen;
 Laat ik myn lot geen ogenblik beklaagen;
 Duurt het te lang // Dalt het te bang /
 Help't gy 't my draagen /
 Zo loof ik u met Psalm-gezang.

16.

Komt dan myn bleesch my oherdwerffen /
 Zoekt het myn geest tot ongelooft te perffen /
 Laat by de hel // Met uo bebet
 Gestadig scherffen /
 Ik lief en loof u eventwel.

17.

Laat bleesch en bloet by t'zamen spannen /
 Om myn geloof te ziften en te wannen /
 Gy rupmt het spooz // Gy ligt my dooz.
 Weg ziels tyrannen!
 Godt doert 'er my held-hastig dooz.

18.

Zoud' deze keur my ooit beroutwen /
 Neen! neen! ik blyd' op deze ratssteen houtmen;

't Geuwig verbondt // Is al de grondt
 Van myn vertrouwen /
 Dat / eer ik was / ontwykbaar stondt.

A A N D A G T

Op 't BESCHOUWEN van
 J E H O V A H.

STEM: *Psalm 103.*

I.
Nu dzing / myn ziel ! in aandagts-oeffeningen /
 Dwaars door den dzang van de geschapen dingen /
 Tot door den troon van 't ongeschapen Ligt ;
 Daar u den glans der Godtheit komt beschynen /
 Die duisterheit en onnagt doet verdwynen /
 Bespiegel daar Jehovahs aangezigt.

2.
 Maar zo de gloedt van dat zelfstandig weezen /
 Die d'Eng'le schaar verbult met heilig vreezen /
 Uw kragt verswakt / en 't weezen smelten doet.
 Vlucht haastig heen / met vuurige gebeden /
 Ter rype schoot der algenoegzaamheden /
 Genaakbaar in uw Jesus dierbaar bloedt.

3.
 't Herstelt gemoedt in ootmoet en vertrouwen
 Kan veilig daar der zonnen Zon beschouwen /
 Zo als hy zig wil toonen in den Zoon /
 Vol majesteit / en heil'ge helligheden /
 Een afgront van onpeilb're zaligheden ;
 Jehovah zelf op den Genaden-troon.

4.
 Daar straalt Godts oog in vaderlyk ontfermen ;
 Daar draagt Gods Zoon den zondaar in zyn ermen ;
 Daar blaast Godts Geest de dooden 't leven in ;

Daar

Daar blinkt het al van Wysheit / Waarheid / Goetheit;
 Daar stroomt een zee van hemels zoete zoetheit;
 Dat groot gezigt / verzadigt ziel en zin.

5.
 Die liefde grondt kan mensch nog engel peilen,
 De Godtheit wil zig gunstig mededeilen
 Aan 't zondig niet; uit haar koos hy zyn volk.
 Duik geesten! duik! het mensdom wert verheven /
 Wil utwen Godt aanbiddings eerbiedt geeven;
 Erken utw Volk ook onder deeze wolk.

6.
 Wel zaal'ge Schaar! Godts vzijs Gunstgepooten!
 Met vzeugde-zalf ter volheit overgooten /
 Zink nu in vzeugdt / en in verwondering:
 Kus / viert / en pyps Jehovahs vzin'd'lykheden /
 En gy / myn ziel / gehiet de zaligheden
 By doozsmaak hier in zelfs-verloochening.

ZIONS ZUGTINGEN,

Tot den

VERHOOGDEN HEILAND JESUS.

1.
Gestrenge Majesteit /
 Ei! wendt doch de straf
 Dooz utw barmhertigheid /
 Van onze zonden af;
 De schande overdekt ons.
 Kom gy de droefheit stelpen;
 Ei! wil utw Erb-volk helpen /
 Dat in haar schaamte leidt.

2.
 Uw gramschap vbrandt en gloeit!
 Die dood'lyke gloet
 Vernielt ons / en verschroeidt

Het bang en naar gemoet.
 Wy wilden na uw smeecken
 En nodigen niet lufft'ren /
 Nu komt de wraak ons kluift'ren /
 En houdt ons streng geboeit.

3.

Gedugte Hemel-heer !
 Verhoor / ei vertoon
 Uw Majesteit en Eer
 Van uw heerlyke Throon !
 Wy laaten 't zichtbaar vaaren /
 En zullen ons vertrouwen
 Niet op Morpa bouwen /
 Die heek-pzacht leidt ter neer.

4.

Ei / hoor myn naar gebzom !
 Uw volk doch niet loopt
 Naar 't oude Heiligdom,
 Heen ! dat 's al lang gefloopt ;
 Uw Throon is in den Hemel /
 Van daar laat gy uw straalen
 In liefde nederdaalen ;
 Gy swaait uw staf alom.

5.

Wy zenden onze zucht /
 En weer'loos getween
 Eenpaarig door de lucht /
 Een hoogen Hemel heen.
 Zie neder / gunstig Heilandt !
 Sla doch op ons uw oogen
 In heilig mededoogen ;
 Nu kuffen wy de tugt.

6.

Antlokkelyke Dozt !
 Neem weg onze schuldt /
 Den pter hadt uw bozt
 Met blammen opgevult ;
 Gy gaast uw zelf ten offer /
 Om aan uw zaadt het leeven

Dozt

Dooz uwen Geest te geeben /
 Gy hebt Godts wraak getoost.

7.

Ach! is die heete gloedt
 Geheel uitgedooft?
 Heeft onze schuldt uw bloedt
 Van zyn waardig berooft?
 O Lam! verteer al 't onrein!
 Laat d'afgront van uw worden
 Verslinden al myn zonden.
 Ach! stremt die snelle vloedt!

8.

Berswelg myn gruweldaadt /
 De peillooze kolk
 Van liefde zal de smaat
 Van uw radeloos volk /
 En hateren doen juichen.
 Dooz my / ik wil uw slagen
 Zeer gaarne willig draagen /
 Nooit zien na 't spoor'loos quaadt.

9.

Duldt niet / jaloersche Weldt /
 Dat zig ooit het stof
 Uw glory tegen steld.
 Ei! draag zoeg vooz uw lof.
 Elk roept: daar feilt haer hoope!
 Ik hooz de Satan byallen /
 Het woordt is uitgeballen;
 Daar zink ik / ach! ik smelt!

10.

Beroyd' uw straffe niet;
 Ei Heer / swyg niet stil!
 Swygt gy in myn verdriet /
 Nog buig ik vooz uw wil!
 Swyg! swyg! maar in uw gunst;
 Gelukkig! dien uw liefde
 Het been en merg doozgriefde /
 Schoon by u niet en ziet.

11.

Ei / Heilandt! gy verstaat
 Hoe bitter het is
 Als Godt de ziel verlaat /
 En laat in duisternis.
 Gy wilt dat wy vol vzeugde zyn /
 En dat wy ons verblyde /
 Maar wylt gy van myn zyde /
 Myn vzeugt ook straks vergaat.

12.

Het is uw eer-cieraadt /
 En vzeolpke naam /
 Als gy het heilloos zaadt
 Maakt tot uw dienst bequaam.
 Hoe kan ik tot uw lof zyn /
 Als ik niet in het donker
 Belyk een ysaal-ster flonker /
 Dercierdt met heil gewaat?

13.

Gy zegt: spring juichend' op!
 Hef op psalm op psalm!
 Ik geef myn klagt de schop;
 Ikweek gy dien zoete galm
 Dwywillig in myn herte /
 Daar ik beschaamt stil ben /
 En niemant meer te wil ben;
 Hef daar myn deugd in top.

14.

Geneest gy onze smert /
 Weest bly over my /
 Met heel uw ziel en hert /
 Zo zyn wy vze en bly.
 Doe wel naar al de goetheit
 Die gy ons toegezegd hebt /
 En booz ons wey gelegt hebt /
 Tot eere van uw naam.

15.

Hoe is uw wooydt niet waar?
 Of krygt gy berouwt?

Deen!

Neen! neen! geen eeuw nog jaar
 Aan krenken 's Heeren trouw.
 Wel Koning / zult g' het spreken /
 En zult g' het niet volenden?
 Neen! neen! gy zult nog wenden
 Uw toorn en myn gebaar.

16.

Maar ach! uw gunst en magt /
 Uw liefflyke min
 En Dozstelyke kragt
 Die houden zich nog in;
 Gy zelven schynt my teegen /
 Ja teeyen my te stryden /
 Nog hoop ik in myn lyden /
 Ik luister / zoek en wagt.

17.

Ei spreek doch goedig Heer!
 Ontsluit dog die bloedt /
 Zo stroomt uw liefde neer;
 Dan dabert het gemoet;
 Ach! laat het bloedt in d'ader
 Dooz heilig' aandacht stremmen /
 Laat ons in vzeugde swemmen /
 Ja smelten u ter eer.

18.

Daar Heer! daar is myn zugt /
 Uw volk swymt en stikt /
 Zo niet het lief gerught
 Van vrede 't hert verquist.
 Maar Heer! verstoot g' ons eeuw'ig?
 Ach! ach! het hert moet breeken /
 Ik zendt myn spraak' loos smeeken
 Al stikkend' dooz de lucht.

222 FREDERIK VAN HOUTENS
ZIELS-WORSTELINGEN,

Met den

H E E R E J E S U S.

I.

Ziele.

Ach / Jesu! goedig Heer /
Ik val ootmoedig neer /
Ik bidt en smeek myn Rechter om genaa.

Jesus.

Foel! foel! uw schuldt is groot.

Ziele.

Maar uw gedult is groot.
Ei trek! ei trek! ik loop u achter na.

Jesus.

Als ik uw blekken kom ontdekken /
Op schykt / en beeft / en loopt vast van my af;
Of gy wordt dooz de folt
(Die gy te veel beschouwt)
Derstokt / zo dooft g' het ligt dat ik eerst gaf.

2.

Ziele.

Ja Heer! ik viel te ras /
Ach! ach! myn ziele was
Derstrik! ei help! ik zigt! ik schreeuw na u!

Jesus.

Eerst hieldt gy standt.

Ziele.

Wel Heer /

Help my uw handt wel eer?
Help nogmaals; stryd' ik niet; ik worstel nu;
Ei gun my kragten /
Wilt gy verwachten
Dat ik getrouw en onversaagt zal zyn!

Jesus.

Iesus.

Ik gaf z' u mildelyk /
 Was maar uw wil de blyk
 Dat van my afzyn was de grootste pijn.

3.

Maar neen! dat toont gy niet.
 Die uw gewoonte ziet /
 Die ziet met een / hoe dat gy menigwerf
 In 't schepsel ruste vindt /
 Als gy uw lust bezindt.
 Zeg! ziet g' het zelv' niet?

Ziele.

Ach! myn Godt / ik schyk;
 Ach! ach! die woorden
 Myn ziel vermoorden!
 Maar Heer / 't is waar / ik stem het alles toe,
 Zo maakt myn snoode hert /
 Dat ik zo bloode wert;
 Maar dit 's ook waar / dat ik 't onwiltig doe.

4.

Iesus.

Trekt men u teegen zin
 Die snoode wegen in?
 Neen! neen! gy zondigt wel met lust en vzeugt.

Ziele.

Ei! geef dat ik verzaak
 Dat oogenblik vermaak /
 Die vzeugt is niet dan bitter ongenengt /
 Zy slaat myn herte
 Met smert op smerte.

Iesus.

Maar waar 't u smert / gy waart zo dzyftig niet.

Ziele.

Ach! myn genegentheit
 Komt uit gelegentheit.

Iesus.

Maar zoek die niet / en houdt u uit 't verblyt.

5.

De! haardt d'omstandigheidt

Dan

Dan die onbandigheid?
Digt gy uw grouweldaat iets anders op?

Ziele.

Neen! neen! affhouwelpk /
En eind'loos grouwelpk /
Zie ik myn quaadt / het steigert hoog in top.
Maar roept gy: sterk u /
En doe dit werk nu!
Daar barst de dzyft los / en helaas! zy dwaald!

Iesus.

Ruk eerst uw hert by een!
En ga dan smert-byz heen;
Werkt uit en dooz my / wis! gy zeegenzaaldt.

6.

Ziele.

Maar ik ben magteloos /
Verblindt en krachteloos.
Wie is 'er die zyn gangen rigten kan?

Iesus.

Is myn gebodt te swaar?

Ziele.

Neen! groote Godt / bewaar
Myn ziel / vooz zo een taal; ik ys daar van;
Wie zoudt u kind'ren /
Doch kunnen hind'ren /
Als gy haar zelve aan den arbeit zet?
Geeft gy gezicht en magt /
Dan valt het ligt en zagt /
Uw Geest baart lust en liefde tot uw wet.

7.

Iesus.

Zo gy gedachtig waart /
Uw' swakt' en onmacht's aart /
En dat ik goet en algenoegzaam ben.
Zeg / waarom liept gy niet
Tot my? gy riept my niet
Tot hulp / maac liept vast heen.

Ziele.

Wch! ik beken

Myn

Myn trotse handel /
 En dwaase wandel;
 Maar / ei! vergeef myn spoor'loos misbedryf;
 Ei kom! bekeer gy my!
 En overheer my vry!
 Ei! dzing my / dat ik need'rig by u blyf.

8.

Weg wereldt! met die vzeugt /
 Weg! gy belet die deugt
 Die dooz haar glans myn herte tot haar trekt.
 Weg! al uw heerlykheid
 Is maar begeerlykheit /
 Uw valsche schyn myn booze lust vertoekt!
 Uw snoode vonden
 Myn hert doozworden.
 Weg! gy verpestigt al wat aan my is.
 Al dat aantrekkelyk
 Is maar gebrekkelyk /
 Ik houw myn Jesus vast / daar ga ik wis.

Z U C H T,

Om

GEMEENSCHAP MET GOD,

In waare Kennis, en heilige Liefde.

STEM: 'k Wil na u alleen verlangen.

I.
O! Jehovah / ligt en leeven /
 Bzon en 't einde van myn heil!
 Doe myn wil en lusten sweeven
 Eind'loos boven 't hoogste steil.

D

Doer

Doer myn logge ziel na booten /
 Langs het vers en levend padt :
 Sterk het oog van myn geloofte /
 Doe my zien d'onsichtb're schat.

2.

Myn verstant dat is verduistert /
 Al myn wysheit ruist haar doel :
 Myn begeertens zyn geklustert
 In het ondermaans gewoel.
 Ach! dat ik te eegt bemerkte
 d'Wdigheden van myn kragt ;
 Jesus / dat uw groote sterkte
 In myn swakheit wiert volbragt.

3.

Zag ik eens die heil-son blinken
 In 't onmeetbaare gewelf ;
 Hoe verrukkend' zoud' ik zinken ;
 Ik verlooze my uit myn zelf.
 Mag ik my maar weder binden
 In u algenoegezaamheit ;
 Gaarne laat ik my verflinden
 Dan het heil dat in u leit.

4.

Heer! wat zal my kunnen hind'ren /
 Uwe goetheit heeft geen endt /
 Dies het heil van uwe kind'ren
 Haar tot uwe goedtheit went.
 Hyg ik my maar willig keeren
 Dan het schepsel en haar heil ;
 Dan krygt gy uw glants en eere /
 En myn heilbron dult geen peil.

5.

Ben ik magt'loos / gy hebt kragten /
 Ben ik duister / gy zyt licht ;
 Moet myn ziel van doofte versmagten /
 d'Inbloet van uw zoet gezigt
 Van alleene my verkwikken.
 Crekt gy uw gunst weer ik :
 Ach! ik sel de oogtblinden

Tot

Tot ik voel uwo wedermin.

6.

Ziele! dit is 't eeuwig leeven /
 Dat gy Zoon / en Vader kent /
 Dit zal u het leeven geeven
 Dat gy u tot Jesus went.
 Hier in is uwo heil gelegen /
 Dat gy regt en heilig zyt;
 Dit 's de aldergrootste zegen /
 Dat gy u in Godt verlyd.

7.

Heere Jesu / zendt gy klaarheit /
 Toon de wond'ren van uwo wet /
 Daar alleen is kragt van waarheit /
 Daar is wysheit zonder smet;
 Ruk my uit de slegtigheden /
 Bzeng my op het heerlyk padt /
 Dat verstandige betreden /
 En haar leidt naar Godes Stadt.

8.

Sluit uwo binne-kaam'ren open /
 Doer my in uwo Heiligdom;
 Trek my / ik zal u na loopen.
 Jesu! maak my doof en stom
 Dooz uwo schoonheit / toon uwo gangen /
 Toon my al uwo sierlykheen;
 Ach! gy rukt in dit verlangen
 Ziel en zinnen van bencen.

9.

Jesu! schenk my eer-cieraaden /
 Kleedt my met uwo heiligheit /
 Schenk my deugdens pronk-gewaaden /
 Maak my tot uwo dienst bereit.
 Neem myn hert / myn tong / en leden
 In uwo lieffelyk gewelt;
 Op dat ik uwo heerlykheden
 Onophoudelyk vermeld'.

10.

Overstroom my met genaade /

P 2

Ondersteun my met uw Geest;
 Laat ik in die bloedt my baaden /
 Die het ziel-gebrek geneest;
 Zo zal ik van vzeugde spzingen /
 Zo vertrouwt ik dat uw beelot
 (Onder 't Hallelu-jah zingen)
 In myn gantse weezen speelt.

L O F - G E J U I C H ,

Over de groote Gunst-bewyzen des
 Heeren, aan den Autheur,

Van zyn geboorte af, tot ontrent het einde
 van zyn leeven,

Tot

Roem van zyne Bondt-Godt, in spyt
 van den Vyandt,

En tot

Opwekkinge, gelyk zyner ziele, zo
 van Godts Volk, opgesteld.

STEMME: *Psaln* 28.

I.
Waak op / myn ziel / om uwen Godt te pryzen /
 En hem te danken vooz zyn gunst-bewyzen /
 Die hy in Christus u geschonken heeft /
 En dag by dag uit zyne volheit geeft.
 Al wat in u is / moet hem eeuwig looben /
 Met vzeugt en eerbiedt / schoon onreikbaar boken
 Uw roem / en lof verheeven. Treed maar dooz /
 En volg het heilig Erf-volk op het spooz.

2.

Ga nu / om hem uw offer op te draagen /
 In zynen Zoon'; hy neemt met welbehaagen
 Uw reuk-werk aan. Verhoog met diep ontzag
 Zyn groote naam / en roem hem dag by dag ;
 Hy is het / die u uit den doodt-slaap wekte /
 En die zig in den Zoon aan u ontdekte /
 Hy is het / die u / dooz zyn' liefd' en kragt /
 In zyn Paleis zo zeeg-ryk overbzagt.

3.

Hy is het / die dooz wond'ten u bewaarde /
 Van dat uw' Moeder u in dzoefheit baarde.
 Hy is het / die u op zyn' armen dzoeg /
 En / in zyn' gunst / zo teder gade sloeg ;
 Op dat de Pest u niet naar d'afgront rukte /
 Daar haar geweld u zo verbaarlyk dzukte ;
 En binnen weinig uren / dooz de doodt /
 Dze Spzuiten / in uw huis / de vogen sloot.

4.

Hy is het / die u zoo een reeks van jaaren /
 Wanneer gy op de rustelooze baaren
 Der weereft / gints en weer gewozpen wierdt /
 Zo wonderbaar langmoedig heeft bestiert /
 En als op arends-bleugelen gedzaagen /
 En van u afgeweert de zwaare plaagen /
 Die gy verdient hadt ; en u met zyn' handt /
 (Daar gy'er niet op dagt) hieft in den bandt.

5.

Hy is het / die zo dikmaäl u verschoonde /
 En ober u zyn' magt / en liefd' vertoonde /
 (Cetwoyl de Duivel dzong op wzaak en straf)
 Als of hy uit den hemel riep : laat af !
 Hy is uw deel niet / maar van my / ten leeben /
 In mynen Zoon' / hier boven aangefchreeven /
 En dooz zyn bloedt gekogt. Uw ryk is uit.
 Myn Zoon eischt hem ; en ik geef hem dien buit.

6.

Hy is het / die aan u gedacht ten goede :
 Als gy vertreeden laaght in uwten bloede /

D 3

Dk

Die tot u zeide: leef! ja / zondaar / leef!
 Wendt u tot my in mynen Zoon' / en geef
 Aan hem over / hy zal u behoeden /
 Ja met zyn offer-bleefsch / en zoen-bloedt voeden /
 En u bekleeden met zyn eeuwig heil!
 Creedt toe; myn' liefde heeft nog paal / nog peil,

7.

Hy is het / die u tot den Zoon deedt komen /
 En die uw hert zo zacht hadt ingenomen /
 Dat gy u / eer dat gy het recht bedagt /
 Tot Hem / en in zyn erf-rph zaagt gebagt.
 Het scheen u doe te groot / en veel te heerlyk
 Dooz u (zo vuil! zo walgelyk! zo deerlyk
 Mismaakt / zo arm! zo vol van schult!) de schrik
 Dooz waan en zelfs bedrog wierdt u een strik.

8.

Gy stondt verzet / gy kost het niet bevatten /
 Dat Godt (zo hoog! zo heilig!) zulke schatten
 Zoud' schenken aan een hellewigt / wiens hert
 Niet meer verbruzelt was / dooz angst en smert.
 Gy dagt: zoud' Godt zo ligt / zo haast / vergeven!
 Gy woude eerst dooz zyn' toorn en gramschap beeven /
 Eer gy woude rusten in des Heilands' bloedt /
 En u beroemen in des Heeren goedt.

9.

Die wolck werdween / die felle storm bedaarde:
 Het heilig woardt u het geheim verklaarde.
 Godt deedt u zien / dat hy / naar zynen raadt /
 In hooge bymagt / het-beminde zaadt
 Tot Christus trekt / wie durst het tegenspreken /
 Wild' Godt het steenen hert / dooz liefde breeken?
 Gy sweegt; en zaagt u tot zyn dienst bereidt /
 Gy preekt zyn' gunst / en roemde zyn beleit.

10.

Hy is het / die u in zyn huis onthaalde /
 En in veel liefde / tot u neder daalde /
 Ja u verzadigd' uit de wellust-woedt;
 De voorszmaak van het eeuwig heil-rph goedt.
 Hy is het / die u in het strydtperk leidde /

Maar

Maar die ook nimmer van uw 3de scheid /
 Schoon hy / wel nu en dan schein weg te gaan /
 En u een weinig op u zelv' liet staan ;

11.

Op dat g' uw onmacht / trots- en dwaasheit merkte /
 En afzaagt van uw wysheit / moedt / en sterkte /
 Certopl hy u beschermd met zyn' staf /
 En dooz den Geest zeer heim'lyk sterkte gaf.
 Nooit liet hy u geheel en al verleezen :
 Onttrok hy u een weinig tyds zyn zeegen /
 Dan wierdt zyn bloedt / zyn' trouw / zyn' ligt / en kragt /
 In need' righeid / naar waarde / hoog geacht.

12.

Hy is het / die zig ober u ontfermd /
 In raad- en moed' loosheit ; die u beschermd /
 Op dat de duivel d'onde heerschappij /
 Dooz diepe listen / of dooz dwinglandij /
 Niet weer hervatte ; en die u omgozdde
 Met kragt / wanneer hy u tot afval pozdde /
 Roep met verbaasheit uit : o wond're trouwt
 O liefde ! zonder maat / en uबरrouw !

13.

Hy is het / die vooz u / ten goede / waakte ;
 Die tegen dwaaling u omzigtig maakte /
 En pal deedt staan / hoewel een schoone schijn
 Dan deugt en geest verbergde het sijn.
 Zyn Geest en woordt vertoonden u de waarheit
 In haare schoonheit / wond're kragt / en klaarheit.
 Hoem uw' ontfermer ; zyns zyn' goede handt /
 Die u brwaard' / en byzeld' uw verstant.

14.

Wie waart gij / hadt uw heil-zijn u verlaaten ?
 Het trotze oozdeel weet van paal nog maaten.
 Dank uwen Verder ; hy heeft u geleit
 In 't heerlyk spooz van zyn gerechtigheit.
 Hy is het / die u / doe gij zo vertraagde /
 En ober dozheit en verlaating kilaagde /
 Niet weg wierp ; maar by God uw boozspreek was.
 En op zyn tydt / zo gunstig u genas.

P 4

Vor

15.

Hoe deersyk waart gy reeds verzwakt; uw leeben /
 Uw licht / uw sterkte scheen u te begeeven;

Gy waart op d'over van den doot gebzagt;

Maar u ontfermer hoorde uw' naare klagt.

Hy zag uw' traanen / en uw herte scheuren /

Uw eenzaam kermen / en verborzen treuren /

Hy zag uw' noodt aan / en hy kend' uw' ziel /

En leedt niet / dat z' in vbandts klawaren viel.

16.

Hy is het ook / die / in dat droevig zwerben /

U niet alleen bewaard' / en niet liet sterben /

Maar die u zo goetgunstig heeft behoedt /

(Zink weg! verhef / en roem den overbloedt

Van zyn' barmhertigheid) dat uwe daaden

Geen oozaak gaaven / om zyn' naam te smaaden,

Geef hem de eer / aanbidt des Heeren raad

Dat gy bemint wiert van het heilig zaad.

17.

Hy deedt u ook / dooz zyn' genade waaken /

Om in de strik der werelt niet te raaken :

Schoon ook het aardtsche listig binuen sloop /

En uw genegentheit te diep becroop.

Hoewel gy u dooz Godt / daar over schaamde /

Om dat het u het allerminst' betaamde;

Wiens hert / dooz al / dooz God / en dooz zyn' werk

Geheel moet zyn; tot opbouw van zyn' kerk.

18.

Hy is het / die zig wel dooz u verbergde /

Om dat gy dooz onbzugtbaarheid hem tergde;

Maar pry's hem / dat gy leet dzoegt / en uw wensch

Steets naar hem uitging; dat de nieuwe mensch /

Dooz d'indloet van zyn Geest mogt lustig bloeijen;

En in geloove / licht / en sterkte groeijen;

Verbult met ed'le d'zuchten tot zyn' lof /

En tot cieraadt / en d'zengde van zyn' hof.

19.

Dan zagt hy u dooz aangenaame weegen;

Dan liep hy / als een mostelaar / u teegen;

Tot

Tot dat hy eindelyk uto' banden brak /
 En op een nieuw van heil en vrede sprak.
 Dan zaagt gy in des Heeren raadt / en treden
 Een reeks van overgroote wonderheeden ;
 Hoe kostelyk was uto vermoet gemoedt /
 Des Vaders gunst en Jesus dierbaar bloedt.

20.

Doe hy u eerst vooz hem hadt afgezondert /
 Stondt gy verzet / verlegen en verwondert /
 Dat zulk een Godt op u / in zynen Zoon /
 In liefde zag / en by u quam ter woon.
 Gy preez zyn' liefd' en vrymagt / als zeer heerlyk /
 Als heil-ryk / wonderbaar / en ontwaardeerlyk.
 Maar doe hy u / (wanneer gy hem verliet)
 Niet weg wierp / en in grimmigheid verstiet.

21.

Doe quam de kracht en rykdom der genade /
 In Christus bloedt / niet min dan ooit te stade.
 Doe blonk zy in haar eeuwigduurentheidt.
 Zy hadt haar' straalen over u gespreidt /
 Om haar vooz eeuwig heerlyk te vertoonen /
 En u / met onvertwelkbaar heil / te kroonen.
 Zy laat den vyandt wel eens los ; maar bzeekt
 Zyn' volk / als hy Gods volk naar 't herte steekt.

22.

Zy heerscht / dooz 't recht / dooz Christus bloedt verkreegen
 In 't eeuwig leeven / zy behaalt den zeegen ;
 Zy slaat des vyands leger uit het veldt /
 En redt het slaapent heit uit zyn geweldt.
 Gy waart dooz 's vyandts diepste list geweehen /
 En in het staatelyk offer-werk bezweeken ;
 Hier dooz verbiel uto kragt ; en Godt ging heen ;
 Dit baard' u bitt're smert / en naar gesteen.

23.

Gy zoyt in zulk een zwaar verffel van zaaken /
 Weer na by Godt / en aan het werk te raaken ;
 Maar ach ! uto Godt en hooge Bondtgenoot /
 Uto hert / en zynen hell'gen hemel sloot.
 Gy moest hem heilig / hoog / en heerlyk noemen ;

D 5

Maar durfde u niet / met vzeugd / in Hem beroemen.
 Gy zaagt uw ontroovo / en bemind' uw pligt;
 Maar ach! gy hadt geen sterkte naar uw ligt.

24.

Tot dat het hem / in vzepe gunst / behaagde /
 U / die hem naliept / en zo bitter klaagde /
 Te redden uit die lange ballingschap.
 Daar klom Gods trouw tot een zeer hooge trap
 Van heerlykheid; en blonk in dieb're wond'ren.
 Zy hadt u / daar gy 't niet bedagt / van ond'ren
 Gedraagten / en van boden overdekt /
 En u ter hulp haar krygs-arm uitgestrekt.

25.

Dooz deze diepte vragt' u in de hoeken
 Van uw arglistig hert / om op te zoeken
 Het snoode / dat daar diep verhoogen lag;
 (Wat vragt zy niet al hoosheit aan den dag!)
 Om u tot heil'ge ootmoet te bereiden /
 En tot het geen recht cierlyk is te leyden;
 Om met een stille geest / en zacht gemoet /
 Te zien op 's Heeren eer' / en 's naastens goet.

26.

Uw trouwe Bond-God deedt u aan hem kleeden /
 En (hoe benevelt) dooz geloove leeven;
 Hy liet niet toe / dat gy hem heen liet gaan:
 Maar liet u ebentwel van verre staan:
 Dit deedt u uwen staat in twyffel trekken /
 Gy kostt by na geen vaste byk ontdekken
 Van 's Heeren gunst / schoon g' ook geen vyzheit bondt /
 Het stuk t'ontkennen zonder vasten grondt.

27.

Wat was 'er doe een stydt in uw gedachten?
 Doe kon gy de verzekering eerst achten:
 Niet juist / om dat zy roem en blydtschap baart /
 Maar om dat zy het hert sterkt; om bedaart /
 En wel gemoedt / met / en dooz Godt te wand'len;
 Om als een bondtgenoot met hem te hand'len /
 En tot den thoon te gaan / om kragt / en ligt /
 Tot elke deugs / tot elke Gods-mens' pligt.

Dit

28.

Dit / zaagt gy / was nootzaak'lyk / om kloekmoedig
 Te woestelen / en altydt overvloedig
 In 's Heeren werk te zyn. Uw Herder nam
 U in zyn schoot als een verbystert lam;
 Hy bragt u gunstryk tot uw Godt en Vader.
 Uw Bondt-Godt nam u op / en bragt u nader /
 Als ooit. O wand're weg! o hoog heleit!
 O diepe afgrondt van getrouwicheit!

29.

Maak op; om 's Heeren gunst / en trouw te zingen;
 En dank hem vooz de groote zegeningen /
 Daar mee hy u ontmoette dag by dag.
 Roep uit met groot gejuich en diep ontzag;
 (Na dat u zo veel rampspoedt was bejegend)
 De Heere leeft; myn Bond-Godt zy gezegend;
 Myn heil-rots zy verhoogt / o levens Zon /
 Uw glans myn nagt zeeghastig overwon!

30.

Du zaagt gy u geredt uit zo veel' nooden.
 Het was vooz u een leeven uit den dooden.
 Du wierdt uw' ziel / als eertyds / met het goedt
 Van 's Heeren Huis' verzadigt en gedaedt.
 Du deedt uw Bond-Godt u verborghentheeden
 In zyn' gemeenschap kennen / die de reden
 Niet kan bereiken. Dank / verhef / en prys
 Uw' Heer / en roem zyn heil-ryk ondertwys.

31.

Hy is het / die het heilig' en het hooge
 Bewoont / nogtans houdt hy zyn hert en ooge
 Op u genestigt / en zyn' regterhandt
 Helpt u / en leidt u op na 't vaderlandt.
 Hy is uw Zon / hy sliert en sterkt uw' voeten.
 Hy doet u niets op uwen weg ontmoeten /
 Of hy bekiert het tot uw heil en nut.
 Zyn heil u als een schildt en helm beschut.

32.

Zyn handt heeft u wel eens by hardt geslagen;
 Nog niet naar waarde / nog niet vryandt's plaagen;

De

Hy mengd' uw rampspoet met veel goets / en schouwt
 Tot uw genezing u dien bitt'ren dronk.
 Ook hier in is hy met ontzag te pypzen;
 Ja tel de tugt-roe onder de bewyzen
 Van zyne liefde; geef uw' Opper-Heer /
 Ook hier in / met verwond'ring / roem / en eer.

33.

Wat ziet gy dog in al des Heeren paden /
 Dat niet pypswaardig is? verhef zyn' daaden.
 Roep uit: uw' weg is liefslyk / wys / en regt;
 Bedenk niet in uw' gramschap / dat uw' knegt
 Zo dikwils / zonder maat / en reden / klaagde /
 En niet veel eer / met ernst / hem zelven vzaagde /
 Of Godt niet zegende / terwyl hy sloeg /
 En als een Vader zig in alles vzoeg?

34.

Werp uw' wey op hem; hy zal het maaken /
 Hy heeft tot hier toe alle uw' zaaken
 Zeer heerlyk uitgerigt. Hang hem maar aan.
 Betreedt den wey / dien hy gebiedt te gaan.
 Blyf moedig op uw' post. Nooit liet hy steeken
 Het geen' hy ondernam. Wie zal verbreeken
 Het geen' hy bouwde? hy is zeer groot van raadt /
 En niet min wonderbaary / en groot van daadt.

35.

Hy mag u booz een kozen tyd bedroeven;
 Om uw' geloof en liefde te beproeven;
 Of om uw' trotze geest en harde hert
 Te breeken; of om u / dooz heil'ge smert /
 Van zonde-vuil te zuiv'ren. Zaal'ge traanen!
 Die u den wey tot heil'ge blydtschap baanen
 In Jesus bloedt. Die droefheid overtreft
 De blydtschap / die de wereldt zo verheft.

36.

Wie zou dien Godt niet tot zyn deel verkiezen?
 En al het eigen niet zeer gaarn' verkiezen?
 Daar het zig tegen Godt en Christus kant /
 En zo veel heil-goedt uit het herte bandt.
 Geen rampspoet kan de ziele zo ontruffen /

Als eigen oordeel / raadt slag / wil en lusten ;
 Niets houdt het hert zo vzolpk / zagt / en stil /
 Als heil'ge rust in Godt / en in zyn' wil.

37.

Ontneemt hy u / dat u zo zeer verheugde /
 Treur niet ; maar zoek in hem uw heil en vzeugde.
 Zendt hy u tegenspoedt / en dzoefheit toe /
 Sterk u in Godt ; of hooz gedwee de roe.
 Juich vyz / roept hy u / om vooz hem te lydē.
 Zie op de kroon / roept hy u om te stryden.
 Of slaat hy / pzyz zyn' liede / werp u neer /
 En zoek zyn' gunst / hy zalst en heelt u weer.

38.

Bergeet dog niet / wat Godt aan u gedaan heeft /
 En hoe gy / dooz hem / in het stryd-perk staan bleeft.
 Bedenkt / hoe lieflyk hy u heeft gelept /
 En overlaaden met barmhertigheid.
 Gewen u / om Godts daaden op te merken ;
 Het zal u in verlegentheeden sterken ;
 Het wekt u op / en geeft u ryke stof /
 Om dankbaar te vermelden 's Heeren lof.

39.

Ik pzyz / o Godt ! uw gunst en wond're woen.
 Ik spreek' geen een van uwe paden tegen /
 Ik dank' u / dat gy my / vloekwaardig wigt /
 Bezagte hebt in uw heil-ryk eeuw'g licht /
 En dat gy my versterkte en beschermde /
 En u gedur'ig over my ontfermde ;
 Ook als gy sloegt. Ik roem' u / en eken /
 Dat ik / dooz uwe gunst / ben / die ik ben.

40.

Sterk my / o Bondt-Godt ! om u aan te kleeven /
 En tot uw roem en heerlykheit te leeven.
 Maak my getrouw en vaardig in myn werk.
 Geef licht en kragt tot opbouw van uw kerk.
 Maak my in alle deugden overbloedig /
 En in het strydt-perk dapper en boozspoedig ;

Zo word' ik zeeg-ryk naar uw throno geleidt;
Om u te pypfen in der eeuwigheit.

AMEN. HALLELUJAH.

K O R T
G E B E E D,

Voor 't leezen van Gods Woordt.

O Eeuwig leevendt Woordt! uw woordt is geest en
leeven:

Ei! wilt my uit die hjon uw Geest en leeven geeven;

Weer uit myn duist're ziel voorzoordeel en senn;

Laat diepe nedzigheit en ootmoet by my zyn /

Geen eigen wyze dzift of onlust mag my schaden

In 't ernstig onderzoek van u volmaakte yaden!

O groote dag ligt aan! geef ons het regt verstant

Van uw Profetis woord; wy taffen na de want.

Maar helle morgenstar! gy hunt de geest verlichten.

Ei! wil uw hemelblam in mynen boesem stigten!

Zendt klaarheit van om hoog / op dat ik waarheit
leer /

En in die waarheit wordt geheilligt tot uw' eer.

Op het

H E Y L - R Y K,

En

ONBEVLEKBAAR HEERLYK LOT,

Van

De zalige Vrouwe, Mevrouw.....

In den Heere Ontslapen . . .

[Het geene op den Autheur zelve, in alle opzichten, (de Persoons-benaamingen uitgenomen) kan toegepast worden.]

Maar Sara! zyt gy dus uwe leet en smert ontbloeden?

Hoe! zyt gy op ontbooden?

Daar Delt-heer Christus ons van onze swaare post
Nog niet heeft afgeloft.

Gy zyt in zeegezaal / met meer dan helde-schreden /
Ten strydt-perck uitgetreden.

Dozt Goets handt schonk u de koninglyke kroon /
En bragt u voor den thoon.

Gy roemde 's Konings gunst: maar wierpt uwe eer-kroon
weder

Dozt Godt en Christus neder /

Dol op verzadigt met de heerlykheid en eer
Dan Sions Hoort / en Heer.

Wat wierdt gy met een glans van heerlykheid ombangen /
Als gy met zeege-zangen

Den Heil-vozt naderde? daar kont gy in het ligt

Dan

Dan 's Konings aangezigt.

Gy zaagt hem op den thoon als wettig erf-heer pzaalen /

Omringt met sterke stralen

Van hooze majesteit / roem-rugte heilichheidt /

Hoog vorstelyk befeit /

Ontwankelbaare trouw / onpeilbaare gedachten /

Onwederstaand're kragten /

En weergalooze gunst / zyn volk tot heil en vzeugt /

Tot heerlykheidt en deugt.

Daar zaagt gy Vader / Zoon / en Geest / niet als beneeden /

Niet in een' duist're reden :

Maar zeer volmaakt ; dog hoe ? dat weet ik niet / ik
zwigt

Dooz zulk een glans-ryk ligt.

Gy zaagt het Dzee-verbondt / zo vol verborzgentheden /

Volmaakt in all' zyn' leeden.

Gy zaagt een erf-goedt / swaar van heil en heerlykheidt /

Gok dooz u toebereidt.

Het wiert u aanstonds / op des Konings welbehaagen /

Al juichend' opgedzaagen.

Gy tradt / verwondert toe / om met het hemels hof /

Den Heere roem en lof /

(Schoon boden alle roem / gejuich / en lof verheben)

Met diep ontzag te geeven.

Daar juicht/daar leeft gy nu dooz eenwig byggemaakt /

En naar uw wensch ontslaakt

Dan alles / wat u hier zo menigmaal nog dzukte /

Daar dooz g' onwillig bukte /

Dol wzaak-zugt / smert en lust / om zonder kreuk of smet /

Te leeven naar Godts wet.

Daar kondt gy Doodt Dziendin / ons haast en ligt ver-
geeten :

Het woزدt u niet verweeten ;

Uw eer-staat eischt het nu ; gy hebt nu ander werk /

Als in het woزدtel-perk ;

Uw Bondt-Godt / weet gy / zal zig ober ons ontfermen ;

Hij zal zyn volk beschermen ;

Hij bouwt / verciert / en sterkt zyn huis naar het besluit /

Hij vzeidt zyn erf-ryk uit ;

Hy zet zyn oog en hert op alle zyne schaapen /
 Elk een mag veilig slaapen;
 Hy zorgt / en houdt de wagt / geen lam wordt hem
 ontrukkt /
 Zyn raadt-slag nooit mislukt.
 Uw herder zal zyn volk / langs bet-begraasde weyden /
 En leevend' water leyden;
 Hy dzaagt aamegtige; die zuigen leidt hy zagt;
 Het zwakke geest hy kraagt.
 Uw Dozt kent en bewaart de zugtingen en traanen
 Der trouwe onderdaanen.
 Swerft iemant om / verjaagt / en dooz het swardt
 ontfelt /
 Zyn treden zyn getelt.
 Hy zal eens luister-ryk verschnuen en zig wzeken;
 Zyn krygs-arm zal verbzeeken
 Des vyandts trots. Hy schenkt zyn volk dooz leedt en
 smaadt
 Het heil / en lof-gewaadt.
 Gy roemt des Heeren raadt / met eerbiedt / en vertrouwen:
 Uw Bondt-Godt aan te schouwen /
 Zyn' heerlykheid te zien in Chzistus aangezigt /
 Is nu uw eer en pligt.
 Gy bondt des Heeren glans der boden uw verwagting;
 Hoe rees uw' liefs' en achting?
 Uw eerbiedt / en ontzag booz hem / dien gy uw' jeugt
 Geheiligt hadt? Verheugt /
 Dat / in dien leef-tydt / u de eere wiert gegeven /
 Om booz dien Dozt te leeven.
 Maar Sara! wordt gy nu niet overstroomt van vzeugt/
 Nu d'onbeblekte deugt
 Uw erf-heer groot maakt? ja uw blydtschap heeft geen
 paalen;
 Geen tong kan ons verhaalen
 Het geen uw dooz nu hoorz / het geen uw oog nu ziet /
 Het geen gy nu geniet.
 Wie zoudt het ook verstaan? schoon meer dan menschen
 tongen
 Uw heil en eere zongen;

Het

Het blyft bedekt; 't en zy men zeeg-ryk binnen raakt /
En zelve ziet en smaakt.

De sterke luister zoudt ons zwak verstandt verhind'ren /
Wy denken als de kind'ren;

Ons oordeel / hoe gezond / hoe wel doozkneed / hoe sterk /
Beswipt in zulk een werk.

Wy roemen uw geluk. Daar wel! geniet den zeegen /
Dooz Christus bloedt verkreegen.

Derhef des Heeren raadt en wysheid. Prys de kragt /
Die u ten hemel bragt.

Derhoog zyn gunst; maak groot zyn' bymagt en ont-
ferming;

Verkondig zyn bescherming

En hulp / u toegebragt / regt ter gewenschte tyd /
In 't heetste van den strydt.

Scheen zomtyds u de moedt / en helde-kragt ontzeegen ;
Wy liet u nooit verleezen ;

Wy sterkte hert en handt. Prys hem / die laat en vzoeg
U op zyn' armen vzoeg;

Die / met de schaduw van zyn' vlerken / u steeds dekte ;
Die uwen geest verwekte

Tot psalm-gezang / in ramp- en voozspoedt / met het oog /
En herte / naar om hoog.

Wanschout / met blydtschap / tot verzaading' / uwentroning /
In zyn' verheeven wooning.

Rust in hem / met gejuich. Roem in de heerlykheid
Van zyne Majesteit.

Wy wenschen op dien rots en gront-steen ook te bouwen /
Met blydtschap en vertrouwen ;

Het komt hem toe / zyn trouw ons dag by dag verpligt /
Om in zyn' kragt en ligt /

Zyn heerlykheid en werk / en groote gunst-betwopen /
In ned'righeid te prysen.

En is ons psalm-gezang verminkt / en zeer beblekt ;
Nochtans zyn' schoonheid trekt

Ons herte tot zyn' lof; zyn liefde kan ons dzingen /
Om zynen lof te zingen.

Wy wenschen u / Dziendin / te volgen in uw werk ;
Aehovah maak ons sterk!

Op

Op de

A F B E E L D I N G

Van den

*Deftigen, Geleerden, Godsaligen, dog nu
Saligen HEER, de HEER*

GUALTHERUS BODAAAN.

*In zyn leeven uitmuntent Laeraar in Jesus
Christus Gemeente te Amsterdam.*

Dit is Hy / die langs deugt ten top van eere klom /
BODAAAN, die in Godts Doozdt / als in een spring-
bloedt swom;

Die doozdzong tot het merg van 't Oudt en Nieuwt
Verbondt /

Die als een Daniel / den zin der God-spraak vond.

Die kragtig wist de ziel tot Jesus uit te lokken.

De doodt heeft / laas ! te vzoeg / de kerck die zull ont-
trokken :

Zyn deftig lett'ren krooft de ziels-need wat verzoet /

Zo wozt dat groot verlies nog eenigzins gboet ;

De doozdzift van zyn bzein / dooz altaar-bier gescherpt /

Het Neerland's Zion schzaagt / en Babel nederwerpt :

Zyn Naam die zal by ons in zegeningen pronken /

Zo lang het blaauw gewelf vertoont haar goude vonken.

Op den Zelfen.

Dit is het schaduw-beeld / van Amstels Kerk-juweel /
BODAAN, die van Gods Geest ontving een dubbeld
 deel:

Een Man / die door zyn bez de dikke wolken scheurde /
En menig logge ziel ten hoogen hemel beurde.

De stift des etfers schetst ons slegts dien hemel-tolk;

De romp hiel d'ed'le ziel omschaduwot als een wolk /

Tot dat sy opwaarts vloog op Cherubyne penen /

Om daar haer Godt en Heer geheel volmaakt te kennen.

E Y N D E.

of
be

;

1101.10017

